Megillah

מגילה

مگیلا

Published by the
Mashadi Youth Committee

Year 13, Number 58

Tishrei 5758, October 1997

Megillah
Mashadi Youth Committee
91 Cutter Mill Road
Great Neck, N.Y. 11021

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAID
Great Neck, N.Y.
Permit No. 7

Time Value

دکتر همایون ساسون

Homayoun Sasson, M.D.

Cosmetic and Reconstructive Plastic Surgery

متخصص جراحی پلاستیک، زیبایی و ترمیمی

فارغ التحصیل از بخش جراحی پلاستیک دانشگاه Yale

دارای فوق تخصص در رشته جراحی سرطان از دانشگاه UCLA

دارای فوق تخصص در رشته جراحی دست و میکروسکپی از دانشگاه Pittsburgh

جراحی عمومی از Cedars-Sinai Medical Center در کالیفرنیا

• Facial Cosmetic Surgery (Nose, Brow, Eyelid, Chin, Ear, Lip)	• جراحی زیبائی بینی، کشیدن پوست، ابرو، پلک چشم، گردن، جراحی زیبائی چانه، گوش و لب
• Liposuction/Body Contouring, Abdominoplasty	• جراحی برداشتن چربی اضافی صورت و گردن، شکم، پا، باسن و زانو
• Breast Reduction, Enlargement, Lift & Reconstruction	• جراحی بزرگ و کوچک کردن و بالا بردن سینه ها و ترمیم سینه های سرطانی
• Skin Rejuvenation, Laser Resurfacing, Fat Injection	• جراحی چین و چروک و جوش و زخم های صورت و بدن بوسیله تزریق کالوجن و چربی، اسید شیمیائی و لیزر
• Nasal Surgery	• جراحی مشکلات تنفسی بینی
• Hand and Microsurgery	• جراحی دست و اعصاب دست
• Birth Defects	• جراحی نقائص مادرزادی
• Skin Tumors	• جراحی خال و غدد سرطانی پوست صورت و بدن
• Spider Veins, Torn Earlobes	• جراحی ترمیمی زخم های قدیمی و آثار سرطان در صورت و بدن
• Hair Transplants	• پیوند موی سر

منهتن

Manhattan

1009 5th Ave.
New York, NY 10028

(212) 249-0066

گریت نک

Great Neck

935 Northen Blvd.
Great Neck, NY 11021

(516) 487-5017

To Be a Zionist

Editorial

By: Mehran Etessami

One of my earliest childhood memories is from a time when I was less than five years old. It was the summer of 1969 and the American Apollo program had succeeded in landing the first men on the Moon. I vaguely remember watching footage of the first moon-walks on our black and white television set. I remember my older brothers teasing me one night by pointing at the sky and telling me that if I look closely I could see the Apollo rocket rotating around the Moon. I kept looking as hard as I could but did not find anything in the Moon's orbit.

Obviously, I was too young to understand the significance or complexities of sending humans to the Moon. Nevertheless, these events made a strong impression on my young mind, probably because I could sense the excitement and pride of the people around me. I understood that landing on the Moon must be a special human achievement, and I understood the joy and pride that people took in this achievement.

I also have vivid memories of events that happened in June of 1967, when I was almost two years younger. Even though these events were unrelated to the Moon landing and happened two years earlier, I always associated the two memories with each other and for many years believed that they happened at the same time. Perhaps I did so because I could feel the same sense of pride and joy around me. My family was ecstatic with pride. In only six days, Israel had defeated four Arab neighbors who had openly bragged for months that they were preparing to destroy the Jewish State and to throw the Jews into the sea. The feelings I sensed from the adults listening to news reports of the Six Day War on Tehran radio are unlike anything else I can recall.

At that time, Israel seemed to be much more deeply rooted in Jewish consciousness. Everyone seemed to understand that the future of the Jewish people depended on the outcome of the war. No one took Israel for granted. After all, the Jewish nation had been defeated before and had not existed for two thousand years. What was to prevent it from being defeated again after its brief revival?

Ever since then, Israel and Zionism played a central role in my life. Some might say that I was too young at the time to now claim that I was a Zionist, but what is Zionism any way? Isn't it the belief that the Jewish people are a nation and deserve to be free and have their own homeland? I may not have known anything about geography or politics, but even a small child can understand national identity and national pride.

I remember the great scare of the Yom Kippur War in 1973. Again, we were all glued to radio and television news reports, but this time the news was not so great. We were nearly defeated. Israel prevailed in the end, but it was a very costly and demoralizing war. The following year, I remember going with family and friends to watch Israeli athletes compete in the Asian Olympics in Tehran. It was the first time I saw the Israeli flag fly openly in Iran and it made me feel so unreasonably content. I felt as though it was my own personal flag and it was me who was being recognized after all this time. And I remember how I cried when the Israeli soccer team lost the gold-medal match to Iran by a score of one-nil. An Israeli player scored the only goal against themselves.

Later on, in my adulthood, Zionism always remained an important part of my life. In college, I joined a Zionist students organization. I went to countless protest rallies in support of Russian Jews, against the PLO terrorists when a PLO representative was speaking at the school, against Louis Farrakhan when he came to give a lecture, and many others. We brought radical Zionist speakers to the campus. On Yom HaShoah, we wore yellow Jewish stars on our shirts all day and went to our classes with them. To this day, I can't help but read every newspaper article I see about Israel. I live in New York and I'm an American now, but I know that I'm also a Jew; and that does not only describe my religion, but also my national identity.

One hundred years ago, in Basel, Switzerland, Jews began a political movement called Zionism. Under the leadership of Theodor Herzl, the First Zionist Congress set the goal of "a publicly and legally secured home for the Jewish people in Palestine," which was then part of the Ottoman Empire. Because of what they started, I was fortunate to be born in an era when we are a nation once again. Because of them, after two thousand years, every Jewish child is now born with a homeland.

Although Herzl was the first person to organize Jews and start the Zionist Movement, he was not the first Zionist. There were many others who came before him. Years before Herzl wrote "The Jews' State" and established the first Zionist Congress, Eliezer Ben-Yehuda decided to immigrate to Palestine and he wrote the following in 1880: "*... True, the Jewish nation died ... but it was not a death by natural causes, not a death of exhaustion, like the death of the Roman nation, which therefore died forever! The Jewish nation was murdered twice, both times when it was in full bloom and youthful vigor. Just as it revived after the first exile ... and rose to even higher spiritual and material estate, so now, too, ... it will rise even beyond what it had become before the second exile!... Today we may be moribund, but tomorrow we will surely awaken to life; today we may be in a strange land, but tomorrow we will dwell in the land of our fathers! Today we may be speaking foreign tongues, but tomorrow we will speak Hebrew ...*"

The Jewish people have worked hard and won independence. They have sacrificed and revived the land. They have revived the Hebrew language. They have become the bravest of soldiers and fought in many wars to defend their country. Their achievements in the past fifty years are nothing short of miraculous. How lucky is the child who knows where he comes from and knows that he belongs to such a nation. How unfortunate is the one who has lost his history and his identity. How empty and ignorant is the child who is raised not understanding the blessing that is Israel. How foolish is the Jew who dishonors his nation's flag.

I know that I haven't done anything for Israel or Zionism, but I know what Zionism has done for me. It has given me my pride and identity since childhood. Yes, even a child can learn to be a Zionist.

Central Board Report

By: Edward Nassimi
September, 1997

1) Merchant Marine Academy Minyan

In response to the severe overcrowding at the Colbeh Minyan and the influx of overseas visitors in the Summer, the Central Board, in cooperation with the Meshedi Jewish Community of Great Neck, organized a special Shabbat *minyan* for six weeks in July and August at the Merchant Marine Academy in Kings Point.

This excellent facility was made available to our community free of charge. The services were well received and up to 900 community members attended, including a large number of women and young members of our community who in the past, have not had an opportunity to regularly attend Shabbat services. The excellent acoustics and the pleasant atmosphere combined with the dedicated work of the volunteers resulted in a beautiful and very enriching service.

The Central Board would like to thank once again the Merchant Marine Academy as well as the many volunteers from our community for making the services a wonderful success.

2) Construction Report on the New Synagogue

The construction of our new Synagogue has made good progress but, unfortunately, due to the late delivery of some key materials for the construction, it appears that we may miss the opening of the Synagogue for Rosh Hashanah by a few weeks. Alternate plans are being made for the High Holidays to hold services in a tent on the new Synagogue's parking lot.

3) 130 Steamboat Road

Plans for the renovation of this facility into an educational and community center were finalized and submitted to the Village of Great Neck. The first public hearing is scheduled for October 9.

In This Issue:

Article	Page
Editorial: To Be a Zionist	*1*
Central Board Report	*2*
Youth Committee Report	*4*
Community News	*7*
Mazal Tov	*9*
Israel'97	*10-14*
Higher Education Committee	*15*
Health & Medicine	*18*
Money Matters	*18*
David's Time Tunnel	*20*
Memories from Mashad	*21*
Megillah Cares	*22*
Megillah Viewpoints	*23-33*

Cover Photographs:
- Participants of the MYC Israel Trips 1997

4) Formation of the Religious Council

In accordance with the By-Laws, a Religious Council was formed with representatives appointed by the Boards of the Synagogue as well as the Central Board. The role of the Religious Council is to guide the community institutions in religious matters and to ensure maintenance of our religious traditions.

The following community members were appointed to the first Religious Council: Rabbi Eliyahou Ben Haim, Mr. Nassim Bassalian, Mr. Aghajan Nassimi, Mr. Nemat Livian, Mr. Ebrahim Aziz, Mr. Sadegh Livi, Mr. Moti Kohanim, Rabbi Shlomo Shoub and Mr. Lawrence Levian.

5) Preparation For the Opening of the New Synagogue

In a series of joint meetings with the board of the Meshedi Jewish Community of Great Neck, the Central Board addressed a number of important issues related to the opening of the new Synagogue, including seating policy, staffing, etc. One topic that has been the subject of many discussions and meetings for some time now is parking. After many discussions and with the assistance and guidance of the Religious Council, the Central Board decided to make plans for a physical separation of the parking lot from the Synagogue. This compromise solution was seen as the best possible way to handle the religious concerns and sensitivities as well as the legal requirements by the Village of Great Neck to keep the parking lot open. Until this solution is finalized and put into effect, cooperation and tolerance is requested from the community in order to maintain our unity and traditions.

6) Town Meeting on New Jewish Day School

On August 10, a town meeting was held by the Central Board to present the extensive report prepared by the School Inquiry Committee and to hear different points of view on this subject. A variety of concerns and opinions were expressed. The Central Board will further deliberate on this subject in order to better address the need for an additional Jewish Day School in the Great Neck area. This topic will be the subject of future Central Board meetings and we shall keep the community informed as to the progress.

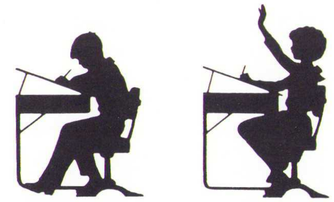

7) Thank You

The Central Board would like to thank the many volunteers who assisted during the summer in the Central Board office as well as the Merchant Marine Academy.

During this year may you enjoy good health and happiness · may peace reign over our country and throughout the world · may you have a kiss from your beloved, a smile from a child · a warm, cozy house with the aroma of good food baking in the oven · wise governors and merciful tax collectors · companionship of good friends and helpful neighbors · may you enjoy the fruits of your labors, celebrate birthdays and anniversaries · may the sun shine on your face, see a rainbow · hit a home run with the bases loaded · may the Sabbath Queen enter your home [illegible] the teachings of the Torah · may you ex[illegible] mind and may all dreams be sweet ones [illegible] the world be a better pl[illegible]ause you ar[illegible]ght in reading a good book [illegible]nding a bargain, doing good a[illegible]d giving to charity with a free hand · whenever it rains may you have an umbrella · may this year be a happy, healthy and prosperous one for you and your loved ones.

Megillah
מגילה مگیلا

Megillah is published quarterly by
Mashadi Youth Committee
a non-profit organization, affiliated with
United Mashadi Jewish Community of America
91 Cutter Mill Road
Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443
Fax: (516) 829-2822

Staff in alphabetical order:

Editors:
Yousef Davoudzadeh
Michel Dilamani
Behrouz Dilmanian
Mehran Etessami
Natascha Nassimi

Contributing Editors:
Heshmat Bassali, Bernard Livi,
Farrokh Dilmanian, Ph.D.
Yaghoub Mardkhai, Vida Nabavian

Layout Editor:
Robert Mardca

Managing Editors:
Behnaz Dilmanian
Natascha Nassimi

Viewpoints:
Payam Hakimi, Debbie Hakimian

Subscription Mailing List:
Shahab and Shiva Etessami

Advertisements:
Behnaz Dilmanian

Treasurer:
Kami Kalaty

Production & Distribution:
Talia Dilmanian, Eva Etessami
Leon Ebrani, Lloyd Ebrani,
Shirley Kashimallak, Farshad Rahmanan
Jasmine Zar, Natasha Zar

Megillah Subcommittee Directors:
Ava Bassalali, Debbie Hakimian

Advertising space is sold to cover part of the cost of Megillah's publication. Megillah is not responsible for the validity of Kashrut claims of advertisers.

Printed in the U.S.A.

Youth Committee Report

By: Simon Nassimi

MYCweb

The "MYCweb" is constantly being updated with the MYC's most recent projects. Log onto www.mycweb.com to see what we're up to. Please submit any pictures or information for the web site to the MYC office.

Israel Trip

This summer more than 45 young members of our community traveled to Israel, in two separate groups of girls and boys, through MYC's Summer Israel Program. The Israel tour is one of MYC's prized events for over a decade now. The tour criss-crosses the entire country from North to South, giving the participants a broad introduction to our Land. Strategic military points and historical war sites are visited in order to foster a sense of appreciation for the soldiers who have died fighting and protecting our Land. The participants hike through Israel's scenic sites from the Golan and Kineret to Be'er Sheva and Eilat. They also get to feel the country from a spiritual and religious perspective when they visit Jerusalem and Tzfat.

Historically the tour has instilled a great feeling of Zionism and Judaism in the participants and has provided them with memorable moments to last a lifetime.

The MYC tour takes place every summer during the first two weeks of July. Registration takes place in January.

The MYC would like to thank this year's *madrichim,* Mr. Faramarz Liviem, Mr. Afshin Hakimian, and Mr. & Mrs. Mehran and Mahtab Etessami. We would especially like to thank Mr. and Mrs. Aghajan Nassimi and their family for their continued support of the Israel program.

100 Months of *HaChodesh*

The September issue of *HaChodesh* marked the hundredth consecutive issue of the newsletter and calendar published by the Mashadi Youth Committee.

In June 1989, the first issue of HaChodesh was published. And one hundred months later, the *HaChodesh* calendar is a fixture on the refrigerator doors of most Mashadi households.

The MYC and other community organizations utilize *HaChodesh* publicize their events. It also serves to notify the community of upcoming Jewish holidays and candle lighting times and to remind them of various wedding and Bar/Bat Mitzvah parties.

Today, in addition to the *HaChodesh* calendar and related articles, an insert entitled "Israel Today" brings news of events in Israel to the community. Periodically, another insert named "The Jewish Month" is also included to provide information about religious holidays and observances.

The Mashadi Youth Committee would like to thank all of the past and present staff members of these newsletters for their hard volunteer work and dedication. We would also like to thank all those fellow community members who have made *HaChodesh* possible through their financial assistance to the MYC or by covering the cost of printing the newsletter.

We remind our readers that HaChodesh is produced entirely by our own youth who are not professionals. These volunteers would always appreciate words of encouragement and suggestions.

Barbecue & Softball Tournament

On Sunday, August 17, the MYC held its annual Barbecue and Picnic at Kings Point Park. Over 200 people attended the event. It was a fun day under the sun, playing softball and eating burgers. Four teams competed for the Mashadi Softball Championship which finally went to the "Abgoosht" team. The champions won tickets to any upcoming concert or sporting event.

Grandma Sylvia's Funeral

On Wednesday, August 20, MYC's Culture Club took a group of 40 people to see the hilarious interactive Jewish comedy "Grandma Sylvia's Funeral," at the SoHo Playhouse. The play portrayed a Jewish funeral and how the family of the deceased was reacting to the death of dear Grandma Sylvia. The uniqueness of the play was how the actors incorporated the audience into the play. Our group participated enthusiastically. "Grandma Sylvia's Funeral" is a great play to see with either family or friends if you are looking for some laughs.

The MYC would like to thank Ms. Tina Namdar for her time and effort in organizing this event.

Mashadi Teen Club Great Adventure Trip

On August 13, the MTC had its 7th Annual Great Adventure Trip. This year there was a tremendous turnout of over 100 youths. Although the weather was bad and some rides were closed, the trip proceeded smoothly all in all. Food and refreshments were served on the buses to and from the park.

We would like to thank the chaperones who made time in their busy schedules to accompany the group.

CPR Courses

The MYC's Health and Fitness Subcommittee is proud to announce that it has arranged for a further professional CPR course. This Basic Life Support (BLS) course will fully cover every emergency procedure for infants to adults. The course is strongly recommended for parents of all newborns. It will take place in the fall at the MYC office. The exact date will be announced in upcoming issues of *HaChodesh*. Space is limited, so please call Mr. Navid Hakimian for registration information.

MYC Elections

The MYC will be holding its elections this November. We are looking for hardworking individuals who will continue to organize various events and participate in the MYC's publications. To volunteer or submit nominees either fax the name(s) to the MYC office at (516) 829-2822 or e-mail MYCny@aol.com.

Zenith Express

The MYC's Religion and Heritage Subcommittee will present Aish HaTorah's Zenith Express. This lecture is intended to debunk the myth that Judaism is directly associated with guilt. Employing a variety of sensory and interactive learning experiences, the Zenith Express takes audiences on a virtual tour of life's pleasures, allowing participants to "sample" the pleasures along the way and evaluate the different returns each brings. When all is said and done, participants may discover that all pleasures are not created equal and that Judaism has what it takes to achieve the fullest enjoyment of life. Zenith Express will take place in the Fall. Further details will be announced in *HaChodesh*.

NFL Games at 130 Steamboat Road

The MYC has commenced the NFL season by providing a place for the community to gather for the Sunday and Monday night football games. We have five television sets with satellite connections to view various games. This will take place for the entire season. There will be a nominal fee to cover refreshment expenses. We would like to thank the Central Board for allowing the MYC to use the building for this program.

MYC Mission Statement

The MYC is drafting a mission statement to clearly define its goals and path. We would like to invite the community's participation and suggestions. Please contact the MYC or Megillah to let us know what you believe the Youth Committee's mission is and what its role should be in our community.

Participants Welcome

Anyone who would like to participate in community affairs is invited to attend MYC meetings which take place at the MYC office on the first Monday of every month. Please contact any MYC member with questions or suggestions for future activities or send your ideas to:

MYC
91 Cutter Mill Road
Great Neck, NY 11021
Tel: (516) 829-3443
Fax: (516) 829-2822
e-mail: MYCny@aol.com

Community News

Bar Mitzvah Trip to Israel

Successful events have a way of becoming instant traditions. So it was that a group of 14 eager boys enjoyed the privilege of participating in the Second Annual Mashadi Bar Mitzvah Trip to Israel. In total there were 85 participants.

On the morning of Monday, June 30, 14 aspiring men (13 from New York and one from Israel) and their families assembled at the Kotel in Jerusalem for a communal Bar Mitzvah ceremony. It was a spiritual and joyful celebration for which three busloads of family and friends drove in from Tel Aviv.

The group of more that 500 people then gathered at the Holiday Inn Hotel in Jerusalem for a party and an afternoon of music and dance. Besides 150-200 visitors from New York, about 300 Mashadis from Israel attended, as well as a group of dignitaries from Israeli politics and public life, including Mr. Moshe Kazav, the Minister of Tourism, and Mr. Meir Ezri, the former Israeli consul to Iran.

After a week of sight-seeing in Jerusalem, the Bar Mitzvah group drove down to Eilat for three days and then spent the last week of the trip in Tel Aviv. One highlight of the week was a meeting with President Ezer Weizman, which had been arranged by Mr. Aghajan Nassimi.

This Bar Mitzvah Trip was as great a success as last years. All children bonded beautifully with each other and returned to New York with a wealth of memories to last a lifetime.

Megillah would like to congratulate all 14 boys and their families on the joyous event of their Bar Mitzvah and wishes them all the best for their life as adults: Elliot Ahranoff, Daniel Basalely, Adam Bassallali, Sean Behnam, Jackie Hakimian, Nikki Hamikian, Jordan Karmely, Jacob Kashanian, Joey Kashimallak, Benny Levian, Nathan Levian, Robert Namdar, Yehuda Yacobi and Jonathan Zaboulani.

Summer Camp at Adelphi University

Every year children count days until the summer holidays, but when they finally come around, there never seem to be enough activities to fill the long days. "What can we dooooo?" is a question many parents are familiar with.

This summer one of our community members, Ms. Jila Hazghiyan, took the initiative and organized an activity to relieve many Mashadi parents of the burden of trying to find something for their children to do. She organized a six-week summer camp making use of many activities the Adelphi University campus had to offer. The program included tennis, basketball, football, volleyball, swimming and soccer. Two buses picked up the children at their homes in Manhasset and Great Neck and dropped them off in the afternoons. Roya Kosher Pizza catered lunch every day.

Between 47 and 82 children from the age of seven to 13 attended each week. Nine 15-17 year old Mashadi teens were selected as counselors. The children had the opportunity to hang out with their friends, make new friends and to meet children from different age groups. Everyone, parents and children alike, agreed that the camp was very well-organized and a tremendous success. What a summer!

Megillah would like to commend Ms. Jila Hazghiyan on her idea and for turning it into reality. We urge more community members to take the initiative as she did and look forward to seeing many more activities like this one for more of our children to enjoy.

Mashadi Teen Wins Gold Medal for New York

Cheri Kordvani, the daughter of Marilyn and David Kordvani, won the gold medal for girls basketball in this year's Youth Macabbee Games. The Games are an annual international sporting event sponsored by the Coca Cola Company, and were held this year in Hartford, Connecticut, from August 18 to August 22.

Cheri's team represented New York State. The team went undefeated: 6-0. The girls squeezed by Boston in a nail-biter, beat Metro West, New Jersey, in the semi-final and ultimately defeated Toronto, Canada, in the finals for the championship and the gold.

Cheri scored over 100 points for her team, and was named the over-all M.V.P. of the tournamant.

Cheri started playing team basketball at the age of ten. She was discovered by chance, by the North Shore Hebrew Academy's girls basketball coach. She proved to be the youngest player in the history of the school to make the team.

In the three years at North Shore, Cheri lead her team to two division titles and a Yeshiva league championship which included an undefeated season. Countless articles have been written about her in various papers such as Long Island Newsday, Great Neck Record and Nassau County Herald Tribune.

Last year, after graduating from the North Shore Hebrew Academy, Cheri transferred to the Hebrew Academy of Nassau County. She hopes to build up her new school's basketball program and turn it into a championship caliber term. Only one year ago this seemed to be a fantasy for almost everyone in that school. But today there are many believers.

We at Megillah commend Cheri and wish her the best of luck for her new challenge. At the same time, we would like to encourage more and more of our youngsters, in particular our girls, to join different sporting programs available in their schools or at various Y's.

Mazal Tov

מזל טוב

Collected by:
Elena Hajibai

Births:

Avigayil Hana, daughter of Caroline & Albert Hezghia
Daniella, daughter of Nathalie & Bijan Hakimi
Talia, daughter of Hengameh & Hamid Sharifiazad
Joshua, son of Kathy & Ramin Ebrani
Joshua, son of Marina & George Dilamani
David, son of Dalia & Samuel Lolai
Adam, son of Elena & Danny Lavian
Yosef, Eliyahu son of Nazly & Robert Zar
Ariel, son of Nathalie & Bijan Hakimi
Ilan Yossef, son of Mojdeh & Mehran Bassali
Eric Shimon, son of Carol & Behnam Rokni

Engagements:

Dafna Nemati & Nissan Zarovabeli
Dorina Hakimian & Ariel Kalaty
Sandy Hakimi & David Banilevy
Niloufar Hakimi & Shahram Zarnighian
Sepideh Hakimi & Alfred Roubeni
Limor Huri & Nissan Hakimian
Dafna Nassimi & Edward Kordevani
Shiva Hakimi & Martin Hakimian
Kathrin Nassimi & Benny Namdar
Daniella Karmely & Roy Gamal
Leah Bichoupan & Shlomo Ruben

Marriages:

Sepideh & Ely Namdar
Sepideh & Daniel Koren
Sheila & Albert Alishahian
Miriam & Herzel Hakimi
Leila & Issac Simchayof
Jasmin & Sammy Livian
Barbara & Alen Kashnejad
Rachel & Farzad Dilmanian
Nourit & Noam Amit (Israel)
Tania Dilamani & David Jedian

Bar Mitzvahs:

Jeremy, son of Liza & Samuel Nikfarjam
Evan, son of Mahshid & Kambiz Hakimi
Adam, son of Lina & David Bassalali
Benjamin, son of Judy & Eby Yashar Soleimani

Bat Mitzvahs:

Candie, daughter of Nili & Ephraim Aminoff
Cheryl, daughter of Rosalyn & Fereydoun Aziz
Michelle, daughter of Varda & Mansour Banilivy
Nicole, daughter of Linda & Mehrdad Banilivy
Linda, daughter of Gity & Elias Ben Zakarya
Judith, daughter of Orly & Mishel Dilamani
Tanya, daughter of Nora & Marlon Ebrani
Amanda, daughter of Violet & Moses Hajibai
Lily, daughter of Mehri & Edmond Hakim
Shirly, daughter of Mahshid & Joseph Hakimi
Vanessa, daughter of Shahla & Changiz Hakimi
Mounique, daughter of Fariba & Khosrow Hakimian
Claudia Yafa, daughter of Fariba & Allen Levian
Sarit, daughter of Diana & Yousef Livi
Nabila, daughter of Belka & Shahram Levian
Brenda, daughter of Lina & Kamal Livian
Tanya, daughter of Yockeved & Mordechai Moradi
Natalie, daughter of Doris & Moris Naderi
Jennifer, daughter of Shoula & Farrokh Namdar
Diana daughter of Siporah & Youness Nassimi
Tracy, daughter of Soheila & Parviz Nassimian
Jackie, daughter of Josephine & Michael Nikfarjam
Michelle, daughter of Janet & Behrouz Sabzevari
Jennifer, daughter of Mahin & Mousa Zar
Elaine daughter of Sabrina & David Zaroovabli
Pauline, daughter of Azita & Yousef Zarouvabeli

MYC's Boys Trip To Israel

By: Faramarz Liviem

When I was asked by the Mashadi Youth Committee to accompany a group of 28 boys during their tour of Israel this summer, my answer, without hesitation, was "Yes." First and foremost this was because of my love for our homeland; and secondly, as the parent of two of the boys in the group, I thought that it would make other parents feel more comfortable.

After a few meetings with the boys and their parents in which I outlined my plans for this trip, I gained their blessing for this journey. I wanted this trip to the Holy Land to be not only lots of fun, but more importantly a "holy encounter."

Our trip started with a warm and heartfelt farewell at Kennedy Airport on *Motzei Shabbat* at midnight with all parents present. Our 18-day Israel tour started with the community Bar Mitzvah program at the Kotel. On the very next day we headed for Eilat. Our first stop was at a JNF park to plant a tree on behalf of our community's donation of 1000 trees in the name of the 73 Israeli soldiers who had been killed in the helicopter accident. The program was followed by the dedication ceremony of a plaque made by JNF in the name of "The Mashadi Community of America."

During our trip we changed our location every three days and were moving constantly between Jerusalem, Eilat and Tiberias. From the Golan Heights and the Lebanon border in the North to the Egyptian border in the West and the Jordanian border in the East, we combed the land, inch by inch. From numerous hikes and river kayaking to camel riding in the heart of the land we experienced almost everything. We even stayed at a Bedouin camp and slept in tents. We saw the sunrise at the top of Massada during *Shakharit* prayer, and dipped into the salty waters of Yam HaMelach at noon. We enjoyed a beautiful Shabbat at the Sephardic Center in the Old City right next to the Kotel, and did some soul purification in the Arizal Mikvah in the holy city of Tzfat.

We watched wine being made at the Golan Winery, and enjoyed the hot springs of Tiberias. We dined on freshly-made shish kebab on board a boat in the Kinneret

at night and hiked the mighty Arbel in the morning. And, of course, we spent some afternoons relaxing at the Blue Beach.

We visited memorable places such as Yad Vashem and the famous Acco Prison. We even spent a few hours with our elderly at the Old Age home in Herzlia. We dove from high stone tops at Sakhne, and spent some late nights in the pool at the beautiful Ayelet HaShachar. We enjoyed the crowd and the good food on Ben Yehuda Street in Jerusalem.

We spent a memorable evening at Armon HaNetziv with HaRav Rashi of Israel, Ehud Ohlmer, the Mayor of Jerusalem, and some members of the Knesset watching a performance of the Jerusalem Philharmonic Orchestra. Our boys walked in with Israeli flags to open the ceremony.

The last night, we visited the awesome and historic tunnel under the Kotel and in the morning we had a mystical experience by praying *Shakharit* at sunrise at the Kotel where only the chirping of the birds could be heard while everyone was quietly praying.

During all 18 days I made praying optional and yet, to my surprise, all boys attended every *minyan*. Those who could not make it to the *minyan*, would put on their *tefillin* on the bus as we headed for different destinations.

At our last night's dinner, Mr. Moti AmShalom, the representative of the Sokhnut who had organized our trip, delivered a farewell speech. He mentioned the fact that this was the first year in the ten-year history of MYC's summer trips to Israel that the hotels at which we stayed actually complimented our group and invited us for next year rather than complain about our misconduct.

Even here, in New York, the bonding experience of this trip is constantly renewed. Many comforting memories tell me that the boys' trip of the MYC's Summer Program in Israel was a fantastic success. We owe this to the intelligence and warm-heartedness of all 28 of the boys.

We started the trip on *Parashat Shelach Lecha* where Moses gets orders from Hashem to select men to go to Eretz Israel to spy on the land and bring back good news. Keeping this in mind, I directed the 28 boys to behave exactly as was expected of us, and I am proud that we brought back good news from our stay in our homeland.

The 28 fine and obedient "spies" were: Jonathan Aziz, Avi Charkhi, Ilan Dilmanian, Lee Dilmanian, Ronnie Ebrani, Moshe Enayatian, Sammy Ghassabian, Don Hakim, Byron Hakimi, Joey Hakimian, Aaron Hakimian, Michael Hakimian, Bobby Hematian, Steven Kamali, Isaac Kashanian, Josh Kashanian, Farzan Kashimallak, Joni Kavakeb, Edwin Livian, Matthew Livian, Adam Liviem, Evon Liviem, Elliot Nassim, Rodney Nassimi, Eli Siouni and David Zar.

I would like to extend my sincere thanks to my assistants Mr. Matin Aziz and especially to Mr. Afshin Hakimian, a fine young man without whose past experience I would have had a very difficult time with the trip.

At the end I would like to extend my special thanks and gratitude to Mr. Bernard Livi and Mr. Mehran Bassali who helped organize this trip and who constantly communicated with me to make sure that everything was going well. Also my thanks to two other fellows behind the scenes, Mr. Afshin Bassali and Mr. Benny Hematian who joined us for a few days as well.

And last but not least, great many thanks to Mr. Aghajan Nassimi, who has fathered this program from its birth and without whose financial support it would not exist.

Israel '97

By: Elliot Nassim

On June 28, along with 26 other Mashadi boys between the ages of 15-18, I left for Israel. For many of us, it was going to be the first time, for others their third or fourth. We had the same goal: namely, to go learn about Israel, and at the same time, have the time of our lives.

The first day in Israel we went to the Kotel to meet with the participants of the Bar Mitzvah tour. As we approached the Kotel, many of us had tears in our eyes, while others just stood and watched in amazement. But we all had the same feeling: "This is our home."

Now that we had experienced the feeling of Israel, we could begin the fun! Over the next few days, we went on a few hikes, snorkeling in the Red Sea, a jeep ride and a boat ride on the Red Sea at night. That was all really fun but nothing compared to our one night's stay in the Bedouin Camps. When we first arrived at the Bedouin camps, we went camel riding which got us really hungry for the big dinner planned for us. When we got back from camel riding, we went into a big tent and sat on the floor and began dinner. Four people ate out of the same plate, and, did I mention that Bedouins don't believe in utensils? When that was over, we were supposed to go to sleep because we had to wake up for the long-awaited hike up Massada early in the morning. At around 2:30 we left the Camps and headed for Massada. We arrived to the top just in time for sunrise, and put on *tefillin* in one of the rooms on Massada.

From there we headed for the Dead Sea and from there to the flour caves....don't think *flower*, like roses and daisies. Finally, we headed back to Jerusalem for the weekend. We spent Shabbat in the Sephardic Center, which is two minutes from the Kotel. On Sunday we headed to the North , for Rosh Hanikra, Haifa, Tiberias and Tzfat. During our stay in the North, we had a few water hikes, visited hot springs, went swimming in the Kinneret, donkey riding and kayaking on the Jordan River. On Friday Morning we went to Tel Aviv where we were going to spend the last few days of our trip. We visited the Mashadi Old Age Home, the Diaspora Museum and Yad Vashem, the Holocaust Museum. On Monday night we met with the girls' group in Jerusalem and had a "Roman Dinner" with them.

I would like to thank Faramarz-khan, Afshin and Matin for being great madrichim, and making this trip the best trip I have and ever will be on. I would especially like to thank all the guys on the tour for all the great memories...always remember "ROOM 40!!!!!"

MYC's Girls Trip to Israel

By: Dorothy Ben-David

How could I possibly sum up in a few paragraphs three of the most amazing weeks of my life? This a drop from the ocean of joy, the feeling, the holiness, and the memories of those unforgettable weeks on the MYC tour.

On this trip one does not only have fun, but learns new things about Judaism and the Land of Israel. As a result, I personally learned why Israel is so important to the Jewish people and why we should always protect its existence.

Mehran and Mahtab plus seventeen excited girls departed J.F.K. Airport on June 25, and arrived at Ben-Gurion Airport in Tel-Aviv on June 26.

Our first destination of the tour was Jerusalem, the capital of Israel. We took our luggage and got on the bus with our tour guide and Dovi (who unfortunately had to leave us later on).

The Old City boasted some of the most beautiful sights I have ever encountered. Every building is built from the same stone and has a meaningful history behind it.

We stayed at the famous Sephardic Center. I heard many stories of how dirty it is and full of insects, but I was still looking forward to staying there. All I can say is that, even though one hour before Shabbat we had no water and one girl got stuck in the shower, being four minutes away from the Kotel made our stay worthwhile.

We had *Kabbalat Shabbat* at the Kotel which was the most beautiful experience of my life. There were thousands of people in front of the Wall, trying to find a place to pray and expressing all their faith to the same G-d. After the service we went to Ben Yehuda Street where all the action is. The Kotel was so beautiful that a few of us snuck out at 2:00 a.m. and went back.

The tour visited a couple of museums in Jerusalem, one of which was Yad Vashem. We also spent a while at the Bar Mitzvah ceremony. It was very nice to see so many boys put on their *tefillin* together.

One of the funniest moments was

visiting the Knesset and the Supreme Court where one of the girls took a swim in the fountain.

Next on our schedule was Tiberias. The next few days were completely different than our days in Jerusalem. Tiberias is in the Northeast of Israel near the Golan Heights and therefore close to most of our hiking sites. We took hikes through green hills and valleys and, if we were lucky, we would end up at a waterfall. The place we stayed at, Karei Desher was gorgeous in comparison to the Sephardic Center. We actually had hot water. We had lots of fun raiding each others rooms and listening to Mahtab sing our names every morning trying to wake us up. We were right near the beautiful Lake Kinneret with the mountains of Jordan in the background. On the way we met our tour guides, Avigal and Reut, and our fun guards Shimon and Aaron.

The tour also visited R'Shimon Bar Yochai's grave in the beautiful city of Tzfat, Rosh Hanikra and a winery where we had some wine. On our amazing cruise, we realized that Lake Kinneret is just as beautiful at night.

We arrived at the Eilat Youth Hostel. Some girls went on the boardwalk and some went straight to bed because they were so tired. After the first good night of sleep I had in two weeks, it was hard to get up the following morning. But I'm sure glad I did. We went to the army base with thousands of *khayalim*, the underwater observatory and the best snorkeling at Coral Beach where no two fish were the same color. The cruise on the Red Sea was very different from our cruise on Lake Kinneret.

We got up the next morning to go on a hike to the Red Canyon. Every stone was a different shade of red. Then we headed for the most unique experience of our trip, the Bedouin camps. We went camel riding which was a painful yet funny experience. We slept in tents in the desert. At the camp, the hospitable Bedouins introduced us to their traditions, such as their bitter coffee which symbolized marriage and their sweet tea. We were finally able to eat a normal, tasty meal. We made a bonfire that warmed us up, but none of us were able to get any sleep that night.

Next, the tour headed for the flour caves. Just imagine hills and hills of flour. Boy did we get into a flour fight. We went on another water hike where Mehran hurt his ankle and we were left with no madrichim for two days. (Don't worry, parents, we were still under strict supervision).

During those two days, we had lots of fun, but we extremely missed Mehran and Mahtab. We visited the Dead Sea which is the lowest point on Earth. We spent a long time at the Ein Gedi Spa. We got into a big mud fight and washed ourselves up while floating in the Dead Sea.

Next on our agenda was the Massada Youth Hostel where we had to sleep early because we had a big day ahead of us. We got up at 3:00 a.m. and headed to climb the Massada which used to be an ancient Jewish fort built on top of a mountain which the Romans took over and destroyed. We toured the remains. Watching the sunrise was the most

beautiful sight.

We said good-bye to our guards and went back to Jerusalem to spend our last weekend there. From here we took that wonderful feeling back home with us. On Shabbat we visited some Mashadi synagogues thanks to Avisar Levy and hung out on Ben Yehuda Street once again. We also met Mehran and Mahtab again and signed Mehran's cast.

We were all looking forward to our good bye party when we learned that we had to go back to the wonderful Sephardic Center to take a pop quiz. We held our good-bye party at a Roman restaurant and had fun wearing the costumes. The boys' tour also joined us for this event .

The last stop of our tour was the Kotel where we took a tour of the underground tunnel of the Western Wall. We were also near the closest possible place to the Kodesh HaKodashim where only the Cohen HaGadol is able to go. Our emotions overwhelmed us as we went through the tunnel.

After spending twenty days on the tour, I truly feel that Israel is my homeland and have developed an unimaginable love for the country. I can also say that most others feel the same way after our trip. I recommend everyone to go on this trip and to Israel as often as they can.

The participants on the girls' tour were: Dorothy Ben-David, Natalie Carmili,

Sandra Dilamani, Seda Etessami, Melissa Ghaffarian, Bianca Hakimi, Eileen Hakimi, Adina Hakimian, Malinda Hakimian, Nicole Hakimian, Emilia Levian, Tania Nassimi, Annette Nematnejad, Dana Rafinia, Natalie Rahmani, Nazanin Shaer and Lobat Zaruwabeli.

On behalf of all of them, I would like to thank Mr. and Mrs. Aghajan Nassimi for their generosity and support and our chaperones, Mehran and Mahtab, for making this trip the best it could possibly be.

The Cries of One

By: Steven M. Kamali

We boarded the plane as thirty individuals with lost souls and distraught feelings of a hateful country which we perceived to be in warfare. We shed tears of pain and confusion as we were separated from our eternal guardians of life, our parents.

Although it is inconceivable for me to foretell the reactions you may have to the obstacles that we had encountered on our journey, it is my civic duty as a Jew, to explicate the emotions we felt as we toured the holiest land in all of the world.

Our long to be remembered adventures in the Land of Israel can be expressed as this:

Our cries of hopefulness grew with one another at the Wailing Wall, our totality heard at the depths of the seas;

Our innocent cries of laughter echoed through the thick mist of the Flower Caves;

Our distraught cries of grievance and pain brought remembrance to those we had lost in the Holocaust;

Our agonizing cries of pain rang as we scaled the mountains of the Negev, and fought our way through the brushy swamps of the Golan Heights;

Our cries of joy and happiness ceased to end as we were taken away from the effervescent nightlife of Ben Yehuda Street.

Although we returned with those we had gone, we had not returned all the same. There were no longer thirty of us; we were one under the protection of the Almighty One. We returned to our ordinary lives with goals and a purpose and our minds set of how to attain these expectations. Most significantly, we realized that our Eternal Guardian of life had been with us all throughout our lives. Even though we ventured across the ocean and away from the safety of our homes and relations, He was still beside us. He will continue to be in our lives, so long as we remain faithful and trust Him, G-d.

Lasting Memories

By: Michael Hakimian

The trip to Israel organized by the Mashadi Youth Committee is definitely its most influential activity for the youth. It is basically designed to familiarize us with the land of Israel and introduce us to its historical aspects.

When I first heard about the trip to Israel this summer, I was very excited. It had always been a dream of mine to visit Israel and pray by the Kotel in Jerusalem. Since it was my first time visiting Israel, I had great expectations of what it would be like. I imagined all the beautiful and unique sights in Israel, like the Kotel, the Dead Sea and the beautiful beaches of Eilat.

When the day of our departure arrived, we were all optimistic, despite the questions about what we would encounter. Would this be the unforgettable trip everyone spoke of or just another long summer vacation? We arrived in Israel on June 29. After a lot of *shookhi-bazi* on the plane, we were all exhausted, but the day had just begun.

Our first destination was the Holy City of Jerusalem. For over 3000 years, Jerusalem has been our spiritual center, the Eternal City whose beauty and spirituality are unprecedented. Jerusalem deserves the name "Crown of Beauty."

In Jerusalem we stayed at the Bayit Vegan Youth Hostel. The next morning we all woke up early to join our family and friends in celebrating the annual community Bar Mitzvah at the Kotel. My first glimpse of the Kotel left me stunned. It was so bright with sunlight that it shone like gold. We all took the opportunity to pray and make all the wishes we wanted, since we knew that here our prayers had great meaning.

After the Kotel we met our tour guide Dovi. Dovi brought out the children in us all. His British accent and playful qualities always made him the focus of attention.

Our next stop was Eilat. We visited the Air Force Museum where we took pictures by the tanks and learned about the Israeli Army. On our last day in Eilat, we went snorkeling and took a jeep ride through the Judean Desert. For one of the participants, the ride was a very special experience, because of his love for jeeps and off-roading.

Our next destination led to the most unusual experience of our trip, the overnight stay at the Mamshit Bedouin Camp. The first thing we did at the camp was to go camel riding. The Bedouins were very hospitable people. They gave us the best tea and dinner we had in days. That night we all sat around a bonfire, telling jokes and singing songs. At night we tried to sleep in an open tent with sleeping bags, but no one could fall asleep.

We woke up early the next morning to go on to Massada. We tried to race up the steps, but most of us were gasping for air halfway up. From the top we had a gorgeous view of the sunrise. Our tour guide Beverly informed us about everything we saw. Beverly was very knowledgeable and always shared her wisdom on our long bus rides.

After leaving Massada, we went to the "flour caves." We gathered fists full of flour, and covered our friends and *madrichim*. By the time we reached the bus we were all completely covered in flour. The last sight we visited before returning to Jerusalem, was the Dead Sea. We took the famous mud baths and floated on the salty waters.

On our second stop in Jerusalem, we stayed at the Sephardic Center. We spent Shabbat in Jerusalem and prayed by the Kotel. We also had the opportunity to hang out with our friends on Ben Yehuda Street.

We left Jerusalem to go to the northern parts of Israel where we stayed in *kibbutzim*, like Ayelet Hashachar and Beit Rimon. There we went on several fantastic hikes. In Tiberias we went on a hike leading to a gorgeous waterfall, where we swam and took group pictures. We also went to Lake Kinneret where we swam and took unforgettable pictures. One of our last activities in the North was donkey riding, or *khar-savari* in Persian. We wore special clothing and rode the donkeys for over a mile.

Next was the beautiful city of Tel Aviv. There we had the opportunity to visit with our relatives for Shabbat. A few of my friends and I visited a Mashadi Synagogue called Beit-El. My great uncle, Mr. Shlomo Dil, was the leader of the synagogue. He gave me the honor of saying *Brachat Torah*. The next day we all went swimming and sunbathing on the beautiful beaches of Tel Aviv. On our way back to Jerusalem we visited the Mashadi Old Age Home in Herzlia. Those of us who had family members there met with them. As a group we succeeded in putting smiles on the residents' faces.

The last few days of our trip were spent in Jerusalem. On our first day back in Jerusalem, we went shopping for souvenirs for our family and friends. That night we had a goodbye party with the girls' tour and we visited the Kotel tunnels. The Kotel tunnels led us to the notorious "Arab Quarter." On our walk through the Arab Quarter I began to get a sense of the animosity between Jews and Arabs. On our last day in Jerusalem we woke up early to pray at the Kotel one last time. Jerusalem's beauty and holiness brought tears to all our eyes.

As a group, we understood that there was more to this trip than just fun. It was meant to educate us on the realities of our nation. We learned that Israel is a nation built on struggle, faith and hope.

At the end of the trip, we all became much closer. We understood each others likes and dislikes and learned to live with each other. We had been through so much together and we had accomplished so much in just a few weeks. We shared memories that would last a lifetime and we had serious discussions about where we were all headed. This trip was a great experience for me. I hope that in the future I will have the opportunity to visit the Promised Land once again.

All of us feel a great amount of gratitude towards our three outstanding madrichim; Mr. Faramarz Liviem, Matin and Afshin. Our *madrichim* gave the trip zest and life. Their hard work and support allowed our trip to be a success. We thank the MYC for organizing such a memorable trip, Mr. and Mrs. Aghajan Nassimi for their generosity and support and our parents for their patience and understanding. Thanks to all those who made Israel '97 possible. It was definitely one of life's greatest experiences.

Higher Education Committee Report

The Graduation Ceremony

By: Dr. Farrokh Dilmanian

This year's annual Graduation Ceremony for our community's high school and college graduates was held on Sunday, June 22, in the auditorium of Great Neck South High School. Despite the smaller number of high school graduates this year, the number of guests exceeded 500. As usual, the task of Master of Ceremonies was fulfilled by Mrs. Sheila Rahmanan while Mr. Marty Bassaly was the program director. Mr. Edward Nassimi greeted the graduates on behalf of the Central Board.

This year, for the first time, several local politicians were invited to attend the ceremony. The guests included Judge Weinberg and Judge Fabio, Councilman Fred Pollak, New York Assemblyman Tom DiNapoli, and Supervisor of the Town of North Hempstead May Newburger. In his greetings to these guests, Mr. Hooshang Nematzadeh thanked them for their support of our community. Mrs. Newburger then addressed the graduates on behalf of the guests. She encouraged them to be courageous in the new stage of their life. Supervisor Newburger was given a bouquet of flowers by the Higher Education Committee. A benediction was then performed by Mr. Moti Kohanim.

The program's keynote speaker was Mr. Mansour Karimzadeh, a computer specialist. Mr. Karimzadeh and his partners in a computer development company in London have had significant success in recent years in the development of the "Smart Card," a new bank card that is revolutionizing the banking system.

As it has become a tradition for this program, the gifts to the graduates were awarded by the members of the Central Board, Community Synagogues and other Committees, and by the benevolent private donors to the scholarship programs of the Higher Education Committee.

In a report that was given on the scholarship fund, it was indicated that the amount of scholarships awarded last year was $40,000, and the total amount of funds in the eight endowment funds of the Committee totaled more than $160,000. The list of the graduates and the report on the scholarship program are included in this issue of Megillah.

Keeping another tradition of the program, a community member who personally helped the advancement of higher education in the community was recognized. This year we chose Mrs. Parvaneh Shafizadeh, the wife of the late Hekmatollah Shafizadeh and the mother of Dr. Farshad Shafizadeh. Dr. Shafizadeh recently completed his residency in Surgery at Montefiore Medical Center of the Albert Einstein School of Medicine, and started his second residency in Urology there. Dr. Shafizadeh thanked his mother for her endless care and tireless support throughout the years of his education and Mrs. Shafizadeh expressed her satisfaction in seeing the results of the education of her son. A bouquet of flowers was presented to Mrs. Shafizadeh by Dr. Younes Chafiian.

During the program several piano pieces were performed by Ms. Charlene Livi, Ms. Bitta Fouladi and Mr. Hooman Yaghoutiel.

The Higher Education Committee sincerely thanks the colleagues who helped prepare the program: Ms. Sheila Rahmanan, Mr. Martin Bassaly, Ms. Behnaz Dilmanian, Mr. Mehran Etessami, Ms. Malinda Hakimian, Mr. Raymond Hakimian, Ms. Shiva Hakimian, Ms. Tania Idjadi, Mr. Farshad Namdar and Ms. Tiffany Rahmanan.

בס"ד

Mashadi Cultural and Educational Committee
(The Higher Education Committee)

A Committee of
The United Mashadi Jewish Community of America

Report on the Scholarship Funds
June 22, 1997

(The donations listed are those received since the last report, issued on June 23, 1996)

Donations received:

ENDOWMENT FOUNDATION/FUNDS:

Elkhanan Livian Endowment Foundation
Mr. and Mrs. Nematollah Livian and sons $2,000

Dr. Amir Bassaly
Dr. Minoo Dilmanian-Kashfi $500
Mr. and Mrs. Abdi Yaghoubi $2,500
Mr. and Mrs. Parviz Roubeni $5,000

Mollah Yusef Dilmani
Mr. and Mrs. Joseph Livi $1,000

Mandana Zar (Kohanim): Mr. and Mrs. Haroun Kohanim and sons $5,000

Rahel (Morvarid) Kohanim: Mr. and Mrs. Haroun Kohanim and sons $5,000

Esther Roubin Endowment Fund: Mrs. Esther Roubin $1,500

The Executive Committee:
Younes Chafiian
Farrokh Dilmanian
Fereidoon Hakimian
Houshang Nabavian
Khosrow Namdar
Hooshang Nematzadeh

General Fund:

Support from the Central Board for the academic year 1996/1997	$20,000
Mr. and Mrs. Ebrahim Agha Aziz	$ 500
Mr. and Mrs. Jerry Houshang Aziz	$1,000
Mr. and Mrs. Moussa Aziz	$1,000
Mr. and Mrs. Parviz Aziz	$ 260
Mr. and Mrs. Khosrow Banilevy	$ 500
Mr. and Mrs. Mousa Banilevy	$ 750
Mr. and Mrs. Eshagh Bassal	$ 500
Mr. and Mrs. Jalil Dilmanian	$ 260
Mr. and Mrs. Farrokh and Mr. and Mrs. Ike Hakim	$1,000
Mr. and Mrs. Changiz Hakimi	$1,000
Mr. and Mrs. Bijan and Mr. and Mrs. Joobin Hakimian	$1,000
Mr. and Mrs. Parviz and Mr. and Mrs. Khosrow Hakimian	$1,000
Mr. and Mrs. Fatollah Hematian	$1,000
Mr. and Mrs. David Hezghia	$1,000
Mr. and Mrs. Jacob Ismaili	$ 750
Mrs. Rahel Kamali and the family	$ 500
Mr. and Mrs. Fred Moheban	$ 500
Mr. and Mrs. Aghajan Nassimi	$2,500
Mr. and Mrs. Mardakh Yaghoubi	$ 500
Mr. and Mrs. Abdolrahim Zar	$1,000
Mr. and Mrs. Davood Zar	$1,500
Mr. and Mrs. Mansour Zar	$1,000

Current Amounts of the Endowment Funds:

Endowment Foundation/Funds	Amount	Executors
Elkhanan Livian Endowment Foundation	$ 64,100	Mr. Shmuel Livian
Dr. Amir Bassaly Endowment Fund	$ 50,000	Mr. Jalil Bassaly/ Mr. Robert Bassaly/ Mr. Fereidoon Hakimian/ Mr. Nasser Rahmanan
Molla Yusef Dilmani Endowment Fund	$ 10,000	Mr. Haroun Kohanim
Mandana Zar (Kohanim) Endowment Fund	$ 15,000	Mr. Haroun Kohanim
Rachel (Morvarid) Kohanim Endowment Fund	$15,000	Mr. Haroun Kohanim
Esther Roubin Endowment Fund	$ 2,700	Mrs. Esther Roubin
Yitzhak Rabin Endowment Fund	$ 5,000	Mr. Fereidoon Hakimian
Total	**$161,800**	

Yearly total scholarships awarded:

Academic year	Scholarships awarded
1990-1991	$ 10,000
1991-92	$ 22,500
1992-93	$ 27,000
1993-94	$ 23,000
1994-95	$ 33,500
1995-96	$ 34,250
1996-97	$ 40,100
Total	**$190,350**

1996-7 List of Graduates

Masters Degree: فوق ليسانس

Michele Schatz (Kohanim) خانم میشل شاتز (کهنیم)

College Graduates: فارغ التحصيلان دانشگاهها		**High School Graduates:** فارغ التحصيلان دبيرستانها	
Ms. Debbie Aziz	دوشيزه دبی عزيز	Mr. Arun Bassalali	آقای اهرون بصلئلی
Ms. Pooneh Aziz	دوشيزه پونه عزيز	Mr. Arash Dilmanian	آقای آرش ديلمانيان
Ms. Serena Bassalely (Benilevi)	خانم سرنا بصلئلی (بنی ليوی)	Ms. Maya Ebrahimi	دوشيزه مايا ابراهيمی
Marc Chafiian	آقای مارک شفيعيان	Mr. Jonathan Ebrani	آقای جاناتان عبرانی
Mr. Nader Dilmani	آقای نادر ديلمانی	Ms. Stella Elishahi	دوشيزه استلا عليشاهی
Mr. Hadjir Dilmanian	آقای هژير ديلمانيان	Mr. Emanuel Etessami	آقای امانوئل اعتصامی
Mr. Mehrdad Ebrani	آقای مهرداد عبرانی	Mr. Ivan Hackman	آقای ايوان حکمن
Mr. Benny Hakim	آقای بنی حکيم	Ms. Bianca Hakimi	دوشيزه بيانکا حکيمی
Mr. Rodney Hakim	آقای رادنی حکيم	Mr. Ivan Hakimian	آقای ايوان حکيميان
Ms. Sepideh Hakimi	دوشيزه سپيده حکيمی	Mr. Justin Hakimian	آقای جاستين حکيميان
Mr. Allan Hakimian	آقای آلن حکيميان	Ms. Malinda Hakimian	دوشيزه ماليندا حکيميان
Ms. Dafna Hakimian	دوشيزه دافنا حکيميان	Mr. Ray Hakimian	آقای ری حکيميان
Ms. Deborah Hakimian (Chafiian)	خانم دبورا حکيميان (شفيعيان)	Ms. Tania Idjadi	دوشيزه تانيا ايجادی
Ms. Halleh Hakimian	دوشيزه هاله حکيميان	Mr. Ramin Kamali	آقای رامين کمالی
Ms. Shiva Hakimian	دوشيزه شيوا حکيميان	Mr. Avner Livi	آقای اونر ليوی
Mr. Kami Kalaty	آقای کامی کلاتی	Mr. Benny Livian	آقای بنی ليويان
Ms. Karen Kendil (Kalatizadeh)	خانم کارن کنديل (کلاتی زاده)	Mr. Lorenzo Liviem	آقای لورنزو ليويئيم
Ms. Caroline Levy (Khorsandy)	خانم کارولين ليوی (خرسندی)	Ms. Silvia Nemat	دوشيزه سيلويا نعمت
Ms. Sandy Mordekhai (Ghassabian)	خانم سندی مردخائی (قصابيان)	Ms. Pauline Nemati	دوشيزه پولين نعمتی
Ms. Tara Namdar	دوشيزه تارا نامدار	Ms. Angela Ouriel	دوشيزه آنجلا اوريئل
Mr. Iwan Nassimi	آقای ايوان نسيمی	Ms. Dana Rafinia	دوشيزه دينا رفيع نيا
Mr. Pedram Nemati	آقای پدرام نعمتی	Mr. Oren Rahmanan	آقای اورن رحمانان
Mr. Pedram Shaer	آقای پدرام شاعر	Ms. Tiffany Rahmanan	دوشيزه تيفانی رحمانان
Ms. Nazak Zar	دوشيزه نازک زر	Mr. Rad Roubeni	آقای راد روبنی
Ms. Farnoosh Zarnighian (Nassimi)	خانم فرنوش زرنقيان (نسيمی)	Ms. Nazanine Shaer	دوشيزه نازنين شاعر
		Ms. Mona Sharf	دوشيزه مونا شرافتخواه
		Ms. Tina Soleimani	دوشيزه تينا سليمانی
		Ms. Linda Zaroovabli	دوشيزه ليندا زرووابلی
		Ms. Sharon Zaroovabli	دوشيزه شارون زرووابلی

Health

About M.S. (Multiple Sclerosis)

Rewiring the Nervous System

By: Guita Livi

Adopted from Hadassah Magazine

When a patient is diagnosed with Multiple Schlerosis, his or her life instantly changes. For some, the disease progresses rapidly and ravages their daily lives. Others live with the constant fear of pain, blindness or even a life confined to a wheelchair.

What is M.S.?

Multiple Sclerosis is a progressive or relapsing autoimmune disease marked by a series of attacks or relapses, with inactive periods in between during which patients may recover somewhat from the previous attack. It is a disorder of the brain and spinal cord in which the fatty sheath that surrounds the nerve fibers degenerates as a result of an inflammatory process. This causes the nerve impulses to short-circuit, which explains the wide variety of symptoms.

What are the symptoms?

The disease usually first appears between the ages of 20 and 40 and its onset tends to be gradual - a slight temporary weakness, tingling or numbness in a limb or on one side of the face, blurred or double vision, unsteady gait and sometimes emotional disturbance. As the disease progresses, the symptoms recur and increase, with recovery from each attack being less complete that the time before.

Can M.S. be treated?

For tens of thousands of men and women all over the world, there may at last be an effective treatment for this crippling disease that attacks suddenly, has no known causes and no discovered effective cure. It is believed that the new treatment being explored may be able not only to prevent it from wreaking further ravage deep inside the brain and the spinal cord, but to actually reverse the disabling symptoms of the disease.

The treatment is synthetic drug known as Linomide, which is an anticancer drug developed by a Swedish company. It is being evaluated in the neurology department at Hadassah-Hebrew University Medical Center at Ein Karem.

Treatment of M.S. has until now focused on trying to suppress the faulty immune response. Various immune suppressants, cortisone, interferon, copaxone - inhibit the clinical symptoms of the disease as does linomide, but none of them affects the actual disease processes in the brain.

Linomide, however, by modulating rather than suppressing the immune response, may prompt the immune system to function more effectively. And this suggests a whole new direction in the treatment of M.S.

Money Matters

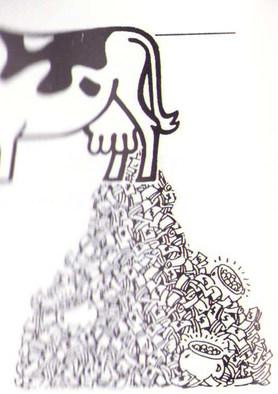

"Moooo!"

The Best Way to Pick Stocks

By: Payam Hakimi

Are you looking for a surefire method for picking stocks? Just ask Rusty, a four-legged stock-picker and long-time mascot for a Texas newspaper. Last December the newspaper's deputy business editor enlisted Rusty for a stock-picking contest that pitted the 1700 pound bull against several local analysts. In early January, Rusty was allowed to roam free in a farm that had been marked off into 100 squares, each with the name of a company. Based on Rusty's droppings, the editor, who writes a weekly stock column, made imaginary $10,000 investments each into ten companies.

How did Rusty perform? At the end of August, his portfolio was up 43% which outperformed the pros (up 32%) as well as the S&P 500 Stock Index (up 23%). Since most readers don't have a cow like Rusty who seems to do a better job picking stocks than the experts, they should think about investing in mutual funds instead. Mutual funds are by far a better investment choice than individual stocks.

During a Megillah interview, we asked Rusty for the secret to his success. He replied, "Mooo!"

For parties, gifts or as a decor in your own home

Dried Flowers by:

DALIDA NAMDAR

516-487-3138 516-487-4743

Women At Work

Some Words of Encouragement and Some Words of Advice

By: Sima Khorsandi

At the turn of the Century, women in this country were given the right to vote. As we can see, that was not a final step but, on the contrary, just a beginning. Women in society have come a long way since then. Today, more than 50% of all women work, by choice or by necessity, at home or outside.

Many people say that a woman who has a career can see a big difference within herself and in her household after some time. For one thing, she often becomes a lot more patient with her children and her husband. Furthermore, any issues and problems in her life are put in perspective; she can look at them and judge them with more of an open mind.

There was a time when women were neglected and treated as second-class citizens, no matter how hard they may have worked or how qualified they were. Those days are over. We, women, have greater opportunities today and must take advantage of them.

Suggestions for Adjusting Home Life

For women who work, at home or outside, it is very difficult to come back to a house filled with noisy children. This is a very stressful moment. Wouldn't we all - like our husbands - love to have more periods of quiet time? Turning down the noise level at home is not just for Mom and Dad's benefit, but for the children as well. Children who grow up in very noisy or chaotic homes experience delayed language skills and have trouble adjusting to other environments.

Many women worry about what to do with their children. The following are a few suggestions for career moms who are concerned about "noise confusion" in the home:

1. **Turn off the TV.** If the television is turned on only as background noise, it becomes a major source of distraction for children.
2. **Establish a quiet place for children to spend time alone.** This way they learn to engage in activities, concentrate and be creative. You can use this as a play corner and as a place to play with or read to your children.
3. **Impose a regular schedule.** Children need to be able to anticipate when things will happen. They also know that things have a fixed place. Don't keep all the children's toys out together; leave out a few and put the rest away. This way, you can rotate they toys as children get tired of playing with them and they will often feel as though they have a new toy. Furthermore, having too many toys around them, children don't learn to concentrate on one activity at a time.

I hope that my article is an inspiration to the women of our community. I hope that many can find themselves a place in the world outside the home, if their life permits it.

Your Vital Documents Checklist

Keeping Your Most Important Documents Safely

By: Stephanie Wilson

If there were a fire, which documents would you most hate to lose? List these documents and their whereabouts, keep one copy of the list for yourself, send one copy to a trusted relative or friend and send one to your lawyer. Store all legal documents, securities, insurance policies, and so forth - any papers whose loss would create great hardship - in a safe deposit box or fireproof safe. Your list of documents should include:

Bank account information. Include account names, numbers, signers, banks, and any bank officers you deal with.

Credit card information. Keep a list of credit card account numbers and also list any outstanding loans.

Insurance policies. For each policy, list type (fire, liability, etc.), insurer, agent or contact, number and date, key provisions (optional but wise), and expiration or renewal date, if any.

Inventory. Insurance specialists recommend that you make up a complete inventory of valuable articles in your home such as furniture, jewelry, and antiques. Note the date and place of purchase, and the purchase price. It is wise to photograph any particularly valuable articles and attach them to the inventory list.

Legal documents. Examples are incorporation or partnership instruments, certifications, licenses, leases, and deeds and titles.

Safe-deposit box. The following types of documents should generally be kept in your safe-deposit box: Personal data - birth certificates, marriage licenses, divorce papers, adoption papers, passports, nuptial and prenuptial agreements, naturalization papers. Do not put the original of your will in the safe-deposit box. Financial and legal data - ownership deeds for car, boat, antiques, jewelry, other valuables, negotiable securities, stocks and bonds, insurance policies, home deed and mortgage documents, leases and rental agreements, IRA documentation, Keogh Plan documentation.

Tax returns and supporting materials. Keep IRS returns for six years, then discard or store indefinitely, as you wish. Keep backup materials (canceled checks, bills, receipts, etc.) easily accessible for three years, then store for another three years, after which they can usually be discarded. Confirm with your lawyer or accountant.

Warranties and bills of purchase for major items such as appliances, expensive camera or computer equipment, Jewelry, antiques, etc.

Consulting professionals. List names and addresses of attorneys, accountants, brokers, insurance agents, bankers, and so forth.

Will. Leave the original with your lawyer and keep a copy at home. Don't put the original in a safe-deposit box.

DAVID'S TIME TUNNEL PART III

A TALE OF TWO LIVES TOLD BY: CESAR

It was now about a week since Davood had found himself in his new environment. By now he had completely ruled out his "Heavens" theory. He had also found and read a Persian publication named Megillah. Besides the content and the beauty of the magazine, two points grabbed his interest even more. For one thing, it was dated more than half a century in the future. And secondly, it was written for and by the Mashadi Jewish community of New York. Not able to explain what had transpired, Davood assumed that he was still dreaming under that tree in Mashad. At this point in time, in an attempt to educate himself on his dream, Davood was listening to the Persian radio in the house. The radio show host was repeatedly bemoaning the downfall of the Pahlavi regime and reminiscing about the glorious days under their reign. In another announcement, Davood heard about the clash between the Palestinians and Jews in an independent Israel. "The downfall of the regime; the seizure of power by the Mollahs; trouble between Moslems and Jews - all sounds like back home in Mashad," Davood muttered. "This, too, must be the work of the British!"

In the past week, Davood had woken up every morning before sunrise. To start his day, he said his prayers and performend some chores around the house and in the back yard. He had spent a day or two with every member of the family and his friends to observe them. He was actually exhausted after the nights out listening to loud music while fraternizing with people who smoked cigarettes and drank alcoholic beverages and who mingled with promiscuous women. The lack of responsibility and the impersonal and immoral lifestyle really bothered him. Even though everything was faster and mechanized, abundant and available, life was not any fuller because of it.

Further into the past, David was still in a state of shock as he was sitting in his room in a squat position on a mattress and all the inhabitants of the house were moving around as if their tails were on fire. A young man whom he recognized - from pictures - as Molla Youssef Dilamani, was now leaving the room, congratulating him and wishing well for the *Brit Millah* of his newborn son. Together with him, a few other men, who uncannily resembled some of his friends in New York, were also leaving the house. David just sat there, gazing into the courtyard and watching some four or five year old girls sweep the grounds with home-made brooms, as older girls were pulling water from the well and helping their mothers in the kitchen. Younger boys were rushing out to the grocery shop and boys of 14 or 15 and older were all ready to go out to work with their fathers.

At this time an older man, his brother, approached him, took him by the arm and helped him up, and also congratulated him on the *Brit Millah* of his son. They started to walk to work, like they had every single day for the past week. After a moment of silence, David's brother said, "Although it may seem a little early, just after the birth of your son, you should begin to arrange for a trip to Bombay by the way of Zahedan. A caravan is preparing to leave to Birjand in a few weeks." He also noted that their other brother, "Agha Daddash," must be returning from his trip in a few weeks with new wool. It would be vital that he remain in Mashad while Davood accompanied a shipment of rugs to Bombay and stayed there until more instructions arrived. "I heard some men talking during the *Brit Millah* ceremony. They may want to leave goods with us to sell in Bombay on consignment. The whole trip should not take more than ten months to a year and a half. It's best if you go. After all, you have been to India before."

Like so often in the past days, David was at a loss for words. He was just not able to catch up with his adventures and everything was always two steps ahead of him.

Davood really enjoyed his father's rug warehouse. In his entire life, had never seen so many rugs. His father, too, was pleasantly surprised with Davood's sudden interest and knowledge of rugs, especially his technical know-how and the old bazaar idioms. He even suggested sending Davood on a buying trip, if only he were more versed in prices and the way the auctions worked. There was just one thing. Davood's father could not figure out why his son refused to speak or even understand English. Come to think of it, some other things about his son, such as his sudden religious observation and his shy manners around women were bothering him. But all was forgotten after a phone conversation, after which his father informed Davood that there were some rumors going around about him and one of the girls in his in his group.

And then his father announced, "I have to travel to Bombay in a few weeks. I've decided to take you along."

To be continued...

Memories from Mashad

Rewards of a Generous Disposition

By: Afsar Gorgian, Milan

The following is the true story of the life of an honest and kind woman who got married in Mashad about one hundred years ago.

It was the custom in those days for the girls to marry at ten to twelve years of age. She was also eleven when she was married, but did not conceive for another twenty years.

The woman agonized over her infertility. After many years she had an idea: she encouraged her husband to take a second wife so that she might bear him a child. In spite of his great devotion to her, the husband accepted the offer hoping for an heir.

He married an older girl, who became pregnant a couple of months later and bore him a son (who lives in Israel today.) The heart-broken first wife cherished this boy like her own and often took care of the baby late into the night. It should be noted that the two women were kind to each other and for many years, both before and after their husband's death, lived amiably with each other.

In return for his first wife's kindness and the fact that she had enabled him to have an heir, the husband, who happened to be quite wealthy, told her: "Because of your sacrifices and the hardships you have endured, I have decided to take you on a pilgrimage to Jerusalem to visit all the holy sites." After a long journey, the couple arrived in Jerusalem and, as promised, the husband toured all the holy places with the woman. Toward the end of the trip he took her to an ancient *mikvah* in which the Matriarchs were said to have bathed. To reach the sparkling clean waters of the *mikvah,* the woman had to go down fifty steps. She submerged herself in the ritual bath and prayed to G-d for a child.

A couple of years after returning to Mashad from Jerusalem, the woman found herself pregnant. Nobody believed that a thirty year old woman could conceive a child after twenty years of marriage. But G-d had answered her prayers in that holy place. There were many who dismissed her, saying that she had simply gone too far by indulging her desires and imagining herself pregnant. One of her friends told her, "I am your friend and for your own good I want you to get this fancy out of your head." To further make her point, she tapped on her stomach a couple of times in front of everybody.

The long-suffering woman did not respond but pledged in her heart to reward that very friend who had humiliated her so when her baby was to be born. Indeed, when she went into labor, she sent not only for the midwife but for her friend. When she finally heard the cries of her baby at the end of a difficult labor, she took off her gold necklace and gave it to her friend as a present.

A fragile little girl was born on that day. She was about five or six years old when she lost her father. The two wives continued to live together peacefully in the same house for many years and raised three children together: the two sons of the first wife and the daughter of the second wife.

That daughter was my late mother.

Megillah Cares

Fake Questionnaire for a *Real* Problem

In order to participate in the highly-anticipated opening of the community's new synagogue, the Megillah staff decided to take on the momentous task of assigning seats. The editors, courageous where others falter, have devised a fool-proof plan. In order for you to be placed in a seat[1] which will best suit you, we ask you to complete the following questionnaire and return it to the Megillah office as soon as possible.

I wish to be placed in a seat next to someone so we can discuss the following topics during the service:

- ☐ stock market
- ☐ sports
- ☐ fashion news
- ☐ my neighbors
- ☐ my relatives
- ☐ the Rabbi
- ☐ the Chazan
- ☐ diets
- ☐ TV shows
- ☐ dirty jokes
- ☐ general gossip
- ☐ business gossip
- ☐ marriage gossip
- ☐ pregnancy gossip
- ☐ Other _____

I wish to be seated in a seat where:

- ☐ I can see my spouse over the *mechitza*
- ☐ I cannot see my spouse over the *mechitza*
- ☐ No one on the *bimah* can see me talking during the services
- ☐ I can sleep during services
- ☐ I can sleep during the Rabbi's sermon
- ☐ I can associate with the wealthy members of the community
- ☐ Near the door so I can be first to get coffee and cakes after services
- ☐ Near the door so I can sneak out to the coffee shop during services
- ☐ Near the door so I can sneak out during *kavods* (pledges)

I wish to be located next to the following so I can obtain free professional free advice:

- ☐ Doctor
- ☐ Accountant
- ☐ Lawyer
- ☐ Stock Broker
- ☐ Nutritionist
- ☐ Real Estate Agent
- ☐ Builder/Architect
- ☐ General Gem Specialist
- ☐ Israeli Diamond Specialist
- ☐ Indian Diamond Specialist
- ☐ Colored Stone Specialist
- ☐ Antique Oriental Rug Dealer
- ☐ New Oriental Rug Dealer
- ☐ Other _____

Please do not place me anywhere near the following people:

_____
_____
_____
_____

_____

[1] Please note that completing this questionnaire does not guarantee you a seat.

Megillah Viewpoints

Who Needs Zionism Anyway?

At the end of a wedding this summer, we were singing the "Hatikvah," the Israeli national anthem which expresses the hope that we will live freely in Zion one day, when one of my friends commented that the song is outdated. We have our own country after all, he claimed, what do we keep "hoping" for? Good question. There are many Jews who believe that the entire idea of Zionism is outdated for the same reason.

Modern Zionism made its first appearance exactly one hundred years ago, at the so-called First Zionist Congress in Switzerland. It was a response to anti-Semitism and to the feeling that Jews would never feel at home in Europe (where many of them lived at the time). The Zionist movement determined that it would be necessary for the survival of the Jewish people to have a home of its own. In "Zion," of course. Yet even in its initial conception, the Jewish State was not meant as a mere haven or a rescue. It was envisioned as a place for all Jewish communities from the world over to grow together, as one dignified, civilized and free nation.

Indeed, only half a century later, Jews have a homeland. *Israel is real*, as they say. And Jews are strong, independent and proud, even in the Diaspora. With Israel behind us, we have cured the weakness that comes with living in a world that does not accept you. We have matured out of a condition of fear, isolation and political irresponsibility. We have, in a way, been given a new sense of dignity.

If this goal has been attained, then what is the all the fuss about? Today, especially in the United States, hardly anyone cares if you are a Jew when you apply to university, join a country club or run for Congress. To be sure, anti-Semitism is still around on the fringes, but we can say with some degree of certainty that our existence is not in danger. That's all very nice. And very crazy.

For recent political developments in Israel are unfortunately proving what will happen when our urgent sense of Zionism disappears. As the Jews of the Diaspora are less worried about Israel, and as there is increased discord among Jews in Israel, Arabs have had a chance to mobilize and the existence of Israel is at risk.

The writer Milan Kundera once defined a small nation as one "whose very existence may be put in question at any moment; a small nation can disappear and knows it." Israel is a small nation. We mustn't forget that. Israel needs our allegiance and our Jewish spirit for its very survival. In other words, Zionism is the flame that keeps Israel alive and it is our duty to provide the fuel to keep the fire going.

Zionism today stems from the idea that the Jewish people is one people with a shared history, values and language. Zionism, today, is about Jewish solidarity and about building a glorious future. The future of Jewish history is in our hands, so to speak. We may enjoy the fruits that have been planted for us and we must sow more seeds for the future.

- Natascha N.

More **Viewpoints** (In the Next Issue ...)

No Men Allowed!

Women have come a long way. And they have changed the world in incredible ways. Many people (mostly men) deny that, of course. But, hey, it's time to sing some praise. No holds barred. The next issue of **Viewpoints** will be a celebration of women's achievements and a look at the world they live in.

Are you proud of being a woman (if you are female, that is)? What do you think it's like to be a woman (if you are male)? Has feminism changed the world for the better or have the changes gone too far? Are women still treated as lesser beings? What is their role in today's families? In the Mashadi community? Do you think we should fight to have some women in the next Central Board? And where do women fit in our religion? What are their responsibilities?

Send all articles to: Megillah c/o MYC
91 Cutter Mill Road, Great Neck, NY 11021, Tel: (516) 829-3443, Fax: (516) 829-2822, e-mail: MYCny@aol.com
The deadline is December 7, 1997. NO EXCEPTIONS.

From Vision To Reality

Zionism and the Birth of the State of Israel

On May 15, 1948, a group of Jewish patriots founded the modern State of Israel in Tel Aviv. Fifty-one years prior to that, a far-reaching movement was started which contributed a great deal toward eventual establishment of Israel - the Zionist movement. From a climate of Jewish patriotism and the desire for self-determination, a legitimate and thoroughly organized Zionist movement was born at the First Zionist Congress in Basle in 1897. It was the brainchild of one courageous visionary, Theodore Herzl who claimed, "If I were to sum up the Basle Congress in a single phrase, I would say, 'In Basle I created the Jewish State.' Was I to say this aloud, I would be greeted by universal laughter, but perhaps five years hence, in any case fifty, everyone would agree." He was to be off by only one year. The Jewish State was created in 1948.

It is thus noteworthy that 1997 is the 100th anniversary of the Zionist movement, and 1998 will be the 50th anniversary of birth of the State of Israel.

The following article describes the struggles and sacrifices of many individuals whose contributed to the creation of Israel. The State of Israel now honors them by naming major streets after them.

1880's

Exactly 100 years ago in 1897 (5657 in the Hebrew calendar), Theodore Herzl, an Austrian journalist, laid the cornerstone for a far-reaching movement that eventually led to the creation of Israel. Actually, the groundwork was laid several years before, amidst the birth of Socialism in Eastern Europe. The so-called BILU movement was the brainchild of some young European Jews with the aim of encouraging their friends to immigrate to Palestine and to create agricultural communities.

But it took the vision and energy of Mr. Herzl to systematize such ideas, to transform them into a major worldwide effort, and to proclaim its aim no less than the creation of a Jewish homeland in Palestine. It was because of him that the fortunes of the fledgling Zionist movement changed dramatically.

A greeting card showing Polish Jews immigrating to Palestine

1894

In his diaries, Mr. Herzl attributes his resolve to start Zionism to a trial that he had witnessed as a journalist. This trial and the events that followed it are called the "Dreyfus Affair" by historians. Alfred Dreyfus was a Jewish Officer in the French Army. Because he was Jewish, he became a target for harassment by the French military establishment. He was accused of being a German and tried in a military court in 1894. At his trial, even though strong evidence was produced proving Dreyfus's innocence, he was convicted as charged and given a life sentence and in a maximum security prison on the basis of some forged documents. Some time later, the identity of the officer who had actually made up the forged documents was uncovered and the person in question committed suicide. Nevertheless, the Army attempted to cover up the evidence.

Theodor Herzl was 34 at the time of the Dreyfus Trial which he covered for some leading Austrian newspapers. He was so outraged at the anti-Semitism exhibited during the trial and the public reaction to it that he resolved to create a homeland for the Jews in Palestine and to get them out of hostile countries. Thus a Zionist movement was born. In 1896, Mr. Herzl published his answer to the Jewish problem in a book entitled The Jewish State. Here, for the first time, the idea of an independent Jewish state in the land of Palestine was described, including a blueprint for action. Mr. Herzl did not limit himself to written advocacy, but rather, he initiated a call to all Jewish organizations and communities around the world to participate in turning his dream into reality.

1897

From August 29 to 31, 1897, due to Mr. Herzl's efforts, a meeting was held in Basle, Switzerland; a historic meeting that came to be known as the First World Zionist Congress. Almost two hundred leading Jewish scholars, statesmen and businesspeople attended the Congress. This Congress established the World Zionist Organization (WZO) and openly announced that its goal was the establishment of a homeland for the Jews in Palestine. Mr. Herzl was elected the first president of the WZO. At the Congress, the national anthem "Hatikvah" ("Hope") was adopted. The Congress also named the Magen David as the Jewish national symbol.

Several more such congresses were held in the years to come, each one attracting more participants. The later congresses approved establishing a number of agencies for the purpose of encouraging immigration of the general Jewish population to Palestine. One of these was the Jewish Colonial Trust which sold bonds to the public, and was eventually renamed Bank Leumi of Israel. Another agency was the Jewish National Fund (the Keren Kayemet), which was created to raise money to purchase farmland and create shelter and jobs for Jewish immigrants. This agency is still active after 100 years. Unfortunately Mr. Herzl died a short time later at the age of 44, and did not live to witness even the early result of his efforts. However, the organization that he founded a century ago still lives and is very active in promoting Jewish causes all over the world. The remains of Mr. Herzl were brought to Israel in 1949, and buried on a hill overlooking Jerusalem. The hill was renamed Mount Herzl as a tribute from a grateful nation. A city, Herzlia, was also named after him.

Theodore Herzl in Basle

1900

In the period between 1900 to the start of World War One in 1914, more Jews immigrated to Palestine. They adopted the name "Yishuv" to those areas of the land occupied by Jews. Among the immigrants were several future leaders of the Yishuv and Israel, one of whom was Mr. David Ben Gurion. Mr. Ben Gurion, who can deservedly be called the Founding Father of Israel, immigrated in 1906. The Jewish population of the Yishuv reached 60,000 by 1914, in spite of constant harassment by the Arabs under protection of Ottoman rulers. A new group of Zionist leaders surfaced to continue the pursuit of the great leader's vision by practical and political means.

The Founding of Tel Aviv, 1909

1914

World War One started in 1914. The fighting armies consisted of Great Britain, France and the United States on one side and Germany and the Ottoman Empire on the other side. As Palestine was under the rule of the Ottoman Empire, the Zionist Organization and the Yishuv decided that their best bet was to take sides with the British. The British were one of the world's prominent powers in those days and any effort to establish the Jewish state would have had to have their blessing and active backing.

A Jewish Legion, commanded by Mr. Vladimir Jabotinsky, was formed and fought the Ottoman forces in Egypt and Palestine. (Mr. Ben Gurion also joined the Jewish Legion at that time.) The overall commander of the British Forces was General Edmund Allenby which made him the commander of Jewish Legion as well. He seems to have been a fair person and supportive of Jewish causes. It is a curious historical fact that General Allenby also had the services of a Major Lawrence at his disposal. Lawrence eventually came to be known as "Lawrence of Arabia" and became famous for his exploits in the Middle East in those years. Mr. Jabotinsky later founded the *Irgun Zvai Leumi*, the National Military Organization, which played a vital part in the struggles against the British after World War Two in 1945.

In 1914, it was the fate of another Zionist activist to play a major role. Namely, Dr. Chaim Weizmann who was a thirty year old scientist and a university professor. Some years earlier, he had devised a unique process to produce a chemical called acetone in his laboratory, using grains such as corn and barley. It so happens that acetone is a vital ingredient in the explosive called cordite which is used to fire shells of heavy canons and naval guns over long distances. Prior to that time, the production of acetone required certain industrial processes and materials not available in Britain in those years. As a result, there was an acute shortage of acetone. Since acetone was vitally needed for the British war effort in 1914, the British Empire was in a serious dilemma and some drastic remedial action was absolutely necessary. The news of Dr. Weizmann's invention was brought to the attention of Winston Churchill, the future Prime Minister of England, who was then in charge of the British Admiralty. He called Dr. Weizmann to the Admiralty and commissioned him to produce acetone on an industrial scale for the government. A few months later, Churchill was replaced by a former Prime Minister of England, Lord Arthur Balfour. Lord Balfour also called Dr. Weizmann to the Admiralty and told him to spare no expense to complete the task.

Within six months, Dr. Weizmann managed to produce large amounts of acetone, effectively preventing disaster from falling on the fighting British Army. As a gesture of gratitude, Lord Balfour offered Dr. Weizmann a large reward for his invaluable services. Dr. Weizmann refused any personal gifts, but asked the British government to make a formal commitment toward the establishment of the State of Israel instead. Dr. Weizmann was joined by a number of influential British Jews who also intensified their efforts to persuade the British government to agree to this commitment.

Foreign Office,
November 2nd, 1917

Dear Lord Rothschild,

I have much pleasure in conveying to you, on behalf of His Majesty's Government, the following declaration of sympathy with Jewish Zionist aspirations which has been submitted to, and approved by, the Cabinet.

"His Majesty's Government view with favour the establishment in Palestine of a national home for the Jewish people, and will use their best endeavours to facilitate the achievement of this object, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious rights of existing non-Jewish communities in Palestine, or the rights and political status enjoyed by Jews in any other country"

I should be grateful if you would bring this declaration to the knowledge of the Zionist Federation.

Yours sincerely,
Arthur James Balfour

The Balfour Declaration, 1917

1917

The commitment was eventually approved by Prime Minister Lloyd George in 1917, who was aware of Dr. Weizmann's work from the beginning. A letter went out from Lord Balfour to Baron Edmond De Rothchild, a Jewish member of the British House of Lords, a Zionist activist and a scientist. The letter officially committed the British Empire to creating a homeland for the Jewish people in Palestine. This letter came to be known as "The Balfour Declaration" and is of great historical significance. It is probably the single most important document used in paving the way for eventual creation of Israel. Dr. Weizmann later became the President of World Zionist Organization. In 1948 he was elected the first President of Israel.

1920's

World War One ended in 1918 with a British victory and saw the end of the Ottoman Empire. By international agreement, Great Britain was given a mandate over Palestine. The Balfour Declaration was ratified by the League of Nations in 1922. The League of Nations also approved setting up a Jewish Agency to help bring eventual self-rule for the Jews. Consequently, in 1929, the Zionist Organization set up an executive office in Jerusalem called the Jewish Agency. This Agency was given the responsibility of carrying out the Zionist Organization's agenda. Even though the Balfour Declaration did not immediately take effect, it became an important tool in the hands of the Zionist Movement, which caused immigration of a large

number of Jews to Palestine. Between the end of World War One in 1918 and start of World War Two in 1939, the population of the Yishuv (or "Settlement" in Palestine) grew from approximately 60,000 to 460,000. Most of the new immigrants came from Eastern European countries such as Russia, Poland and Romania, seeking asylum from the Bolshevik Revolution. The practice of setting up kibbutz (collective) and moshav (cooperative) villages started at that time and can be directly attributed to the Socialist ideals which the Eastern European immigrants brought with them. From the beginning, the Yishuv decided to govern its own internal life by setting up institutions through strictly democratic systems. By general ballot, the people elected representatives to manage their affairs. In 1920, a body of the leading statesmen, to be called Vaad Leumi (the National Council) were elected to rule the Yishuv. The Vaad Leumi took on the functions of a regular government. One by one, it created agencies to promote agriculture, defense, education, welfare, etc. So complete was the organization set up by Vaad Leumi, that in 1948 a very strong democratic government could take over overnight to defend Israel against hostile Arab nations 200 times its size in population.

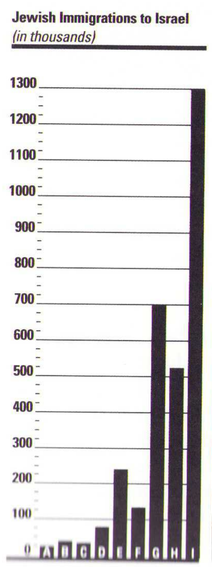

A) 1st Aliyah: 1882-1904
B) 2nd Aliyah: 1904-1914
C) 3rd Aliyah: 1919-1923
D) 4th Aliyah: 1924-1928
E) 5th Aliyah: 1930-1939
F) Ha'apala: 1939-1948
G) Post-Independence: 1948-1951 *(Mostly Jewish refugees from post-Holocaust Europe and Arab countries.)*
H) 1953-1964 *(Mostly refugees from Arab countries and eastern Europe.)*
I) 1967-1997 *(Mostly newcomers from the Soviet Union and Ethiopia.)*

Today, Israel's population totals 5,764,000 including 4,656,000 Jews.

A major concern in the Yishuv was the matter of public education. Several universities were set up. Almost before the guns of World War One were silenced, the cornerstone of Hebrew University was laid on Mount Scopus in Jerusalem. A number of dignitaries, such as Dr. Weizmann, General Allenby and leading members of the Yishuv were invited to attend. The University was completed in 1925. Lord Balfour, whose Declaration was so vital to the Jewish interests delivered the inauguration speech.

Another aim of the settlers was to revive the Hebrew language, which was to be the official language of the Yishuv. The person responsible for seeing this momentous task through to completion was Eliezer Ben Yehuda who dedicated his life to the cause. Mr. Ben Yehuda compiled a complete dictionary of Hebrew, in 17 volumes, that brought about the use of Hebrew as a national language.

Another important development was the creation of a national labor union called Histadrut. The Histadrut became the largest Jewish labor union in the world, and the largest union of any kind in Israel. Its leaders and directors eventually became leaders of the State of Israel. To this day, Histadrut has a strong voice in any ruling government of Israel.

A fourth task was the matter of defending the Jewish settlements against the Arabs. For this purpose, a defensive army, Haganah, was established in 1920. The first Commander of the Haganah field units was General Itzkhak Sadeh. Later on, when the Haganah created a special commando unit called Palmakh, General Sadeh became the director of that unit. Almost all the future military leaders of Israel were veterans of this Haganah. Ironically enough, the British were responsible for teaching the Haganah soldiers some important tactics in fighting the Arabs which were later used against the British themselves. In 1936 a British officer named Orde Wingate was dispatched to Palestine to cooperate with Haganah and help protect the British interests against the Arabs. Even though he was a devout Christian, Captain Wingate was so taken by the Jews that he became a dedicated Zionist. It so happened that he was a specialist in what were called "special operations." In the Haganah he found an eager and capable group of officers and soldiers who put his theories to practice and helped him perfect his concepts. The Haganah forces in those days included the likes of Moshe Dayan, Igal Alon and other high ranking future generals (Alufs) of the Israel Defense Forces. Captain Wingate taught the Jews the technique of hitting the enemy at times and places least expected, going so far as actually leading the Haganah soldiers in midnight raids against the Arabs. Two years later, the British decided they had made a mistake and called Captain Wingate back to England. Captain Wingate eventually was made a General and set up special units in Burma to fight the Japanese in World War Two. In 1944 he was killed in an airplane crash behind enemy lines at the age of 41. Captain Wingate was affectionately called Ha'Yedid (the Friend) by the Israelis and it is said that if he were alive, he would have been invited to be the first chief of staff of the IDF. In memory of Captain Orde Wingate, the Israeli Military Academy is now named after him.

The Haganah was later renamed Israel Defense Forces, with initials Tzahal in Hebrew and IDF in English. The concepts introduced by Captain Wingate have been carried to perfection by the IDF and continue to be used to this date. A classic case of this kind of operation was the rescue effort of Entebbe.

1930's

During the years up to the start of World War Two, the British gradually changed their mind about the Balfour Declaration and started placing restrictions on Jewish immigration to Israel. They set quotas limiting the number of immigrants per year and severely restricted the Jews from buying land from Arabs. These policies ravaged the Jews as the Holocaust was raging in Europe and the Jews were desperately seeking a place to flee to.

Smuggling Jewish Emigrants into Palestine

1939

In spite of the limitations on immigration, when World War Two started, the Yishuv decided to join the British against the Germans. A Jewish Brigade consisting of some 35,000 troops (mostly Haganah veterans) was formed and admirably fought against the German and Italian forces. Most of the Arabs openly sided with the Germans against the British. The Jewish Brigade gained valuable experience during the War which proved essential during later struggles against the Arabs. A number of officers who in later years became *Ramatkhals*, (IDF Chiefs of Staff) served in the Jewish Brigade. General Moshe Dayan, Chief of Staff of the IDF, and Defense Minister in almost all major conflicts with the Arabs, lost one of his eyes while on a mission for the Brigade. It should be mentioned that during World War Two, the attitude of President Roosevelt of the United States and Prime Minister Churchill of Great Britain toward the Jews was questionable. The Roosevelt administration would not allow Jews who had fled Germany to enter the United States. Both Roosevelt and Churchill were aware of existence of German death camps. They were asked repeatedly to at least have the rail lines leading to the camps bombed, but would not take any action. This behavior was especially worrisome from Churchill who owed a large debt of gratitude to Dr. Weizmann.

1945

At the end of World War Two, it became clear to the Yishuv that the only way to prevent future tragedies such as the Holocaust from happening was to establish an independent Jewish State. The British, however had other ideas. In spite of the Balfour Declaration, their debt to Dr. Weizmann, and in spite of blood shed by the Jewish soldiers in both World Wars in support of the British, they still refused to allow a Jewish State to come into existence. Not only that, but they continued to prevent further immigration to Palestine. They regularly turned back ships full of refugees and at one time sank one of them. Periodically they raided Haganah camps and confiscated all their weapons but left the Arabs free to do as they wished. At one time they even arrested a number of Zionist leaders and put them in prison for a few days.

Finally the Yishuv, now under overall leadership of Mr. David Ben Gurion, decided to use force to drive the British out. There were three groups who fought the British fiercely. The main group was Palmakh. The second group was Irgun Zvai Leumi which was now under leadership of Mr. Menachem Begin. The third group was founded by Avraham Stern and called Lohamei Herut Israel, or the Lehi Group. Mr Stern was killed by the British and the leadership was bequeathed to Mr. Itzkhak Shamir. The exploits of these groups are legendary. The brigades would blow up the British installations, after giving them advance warning of their intentions. An infamous case is the Irgun attack on the King David Hotel in Jerusalem which was being used as British military headquarters. As usual, advance notice was given to the British, but they ignored it and suffered heavy casualties as a result. The leaders of above mentioned groups became Prime Ministers of Israel in later years, with Mr. Ben Gurion serving the longest term.

1947

The British, who had taken to murdering the Israeli freedom fighters which they took hostage, finally realized the hopelessness of their position and devised a plan for partitioning Palestine. The Yishuv had no choice but to agree. A proposal was made to the newly created United Nations. The United Nations, to its credit, remained neutral in the affair. It allowed a team from the Yishuv to present its case and make arguments for partition. After several months of deliberations and a visit to Israel, the United Nations finally approved the partition on November 29, 1947. As soon as the U.N. resolution was accepted, the Arabs responded with statements of outright rejection and began a campaign of attacks on Jewish settlement, transportation lines and buses. The main line between Tel Aviv and Jerusalem was cut off. And the British did nothing to stop them.

However, Haganah soldiers, who were no longer in hiding, fought back even though they were severely outnumbered. During this period, the World Zionist representatives tried to enlist some senior Jewish officers from United States and Britain to join the Haganah. These people had just served their own countries during World War Two and had much experience to offer.

With Palestine subject to the gradual withdrawal of the British, the Arabs and Jews became involved in a daily struggle over strategic posts, both military and civic. In anticipation of eventual British pullout, the Zionist General Council together with the Vaad Leumi established a 13-member National Administration and a 37 member National Council which would, upon departure of British mandatory forces, form the provisional government and legislature of Israel. In the meantime, all Arab governments had announced their intention to attack the Yishuv with full force as soon as the British departed. They had already surrounded the Jewish settlements.

1948

The British finally left the land of Israel on the afternoon of Friday May 14, 1948, just before start of Shabat. On the eve of Shabbat on the same day, namely Friday, the Fifth of Iyar, 5708 (May 14, 1948), the age-old dream of the Jewish people was finally realized. Israel was reborn. Some 240 Jewish notables gathered in the Tel Aviv Museum for a most memorable occasion. Amidst air raid sirens warning the population of Arab aerial attacks, Mr. Ben Gurion boldly read the Proclamation of Independence in Hebrew. (An English translation was printed in the Megillah several months ago and can be found in the Encyclopedia Judaica as well). Mr. Ben Gurion was the first to sign, after which the names of the rest of the members of the Council were called in Hebrew alphabetical order. Each stepped forward and signed, leaving space for those who were absent because they were on duty elsewhere. At the conclusion of the ceremonies, Rabbi Fishman recited the traditional "Shayanou" benediction. A new and revolutionary date was added to the calendar of Jewish history. Within hours of the Declaration of Independence, five Arab armies invaded the borders of the newly born State of Israel. The War of Independence had begun.

David Ben Gurion Proclaims the Establishment of Israel

Theodore Herzl (1860 -1904)

"The Father of Zionism"

Theodore (Binyamin Ze'ev) Herzl was born in Budapest in 1860. In 1878 the family moved to Vienna, and in 1884 Herzl was awarded a doctorate of law from the University of Vienna. He became a writer, a playwright and a journalist.

During his stay in Paris as a journalist, he was brought face-to-face with anti-Semitism. In 1894, Captain Alfred Dreyfus, a Jewish officer in the French army, was unjustly accused of treason, mainly because of the prevailing anti-Semitic atmosphere. Herzl witnessed mobs shouting "Death to the Jews" in France and resolved that there was only one solution: the mass immigration of Jews to a land that they could call their own.

Herzl concluded that anti-Semitism was a immutable factor in human sovereignty and, despite ridicule from Jewish leaders, published The Jewish State in 1896. He argued that Jews could gain acceptance in the world only if they ceased being a national anomaly. Their plight could be transformed into a positive force by the establishment of a Jewish state.

Herzl proposed a practical program for collecting funds for the practical realization of this goal from Jews around the world by a company to be owned by stockholders. He saw the future state as a model social state, basing his ideas on the European model of a modern society. It would be neutral, peace-seeking and of a secular nature.

Herzl's ideas were met with enthusiasm by the Jewish masses in Eastern Europe, although Jewish leaders were less ardent. Still, Herzl convened and chaired the first Zionist Congress in Basle, Switzerland, on August 29-31, 1897. Here the delegates adopted the "Basle Program," the program of the Zionist movement.

Herzl felt it was necessary to encourage the world powers to support the aims of the Jewish people. Turned away by many governments, he appealed to Great Britain. The only concrete offer he received was the proposal of a Jewish autonomous region in Uganda, in east Africa.

Herzl proposed the British Uganda Program to the Sixth Zionist Congress (1903) as a temporary refuge for Jews in Russia in immediate danger. While Herzl made it clear that this program would not affect the ultimate aim of establishing a Jewish state in Palestine, the proposal aroused a storm and nearly led to a split in the Zionist movement. The Uganda Program was finally rejected in 1905.

Herzl died in 1904, of pneumonia and a weak heart overworked by his incessant efforts on behalf of Zionism, but by then the movement had found its place on the world political map. In 1949 Herzl's remains were brought to Israel and reinterred on Mount Herzl in Jerusalem.

Herzl coined the phrase "If you will, it is no dream," which became the motto of the Zionist movement. Although at the time no one could have imagined it, Zionism led, only fifty years later, to the establishment of the independent State of Israel.

From Herzl to Ben Gurion

David Ben Gurion (1886 -1973)

"The Founding Father of Israel"

David Ben Gurion, was born in Poland in 1886. Regarding Zionism as a practical doctrine to be realized personally by immigration to the Land of Israel, he settled in Palestine in 1906 where he worked as a laborer on agricultural settlements established two decades earlier by the first Zionist settlers. But even during the four years he spent "on the land," Ben Gurion was already immersed in labor politics as a member of the central committee of Poalei Zion.

In 1921, Ben Gurion was elected Secretary General of the Histadrut, the General Federation of Labor. He served in this capacity until 1935. Under his dominant and at times domineering leadership, the Histadrut created many of the social and economic institutions that would dominate Israeli society for decades to come. He became the first Prime Minister of Israel and, except for a two year interval, served in that capacity until 1963.

His Zionist Socialism called for the gradual creation in Palestine of the economic, industrial, agricultural, educational, military and cultural infrastructure on which the future of the State would be built. He called for national control over natural resources and public utilities, stressed social education and advocated mass immigration.

In 1942 Ben Gurion was instrumental in the drawing up of the "Biltmore Program" - a new agenda for the Zionist movement, which demanded mass Jewish immigration and, for the first time, called publicly for the formation of a Jewish state in Palestine. Adoption of the Program constituted a major change in the Zionist movement from a "gradualist" to a more activist line.

Even during two short periods of retirement from active politics, Ben Gurion's massive influence remained manifest behind the scenes. In 1953, drained by years of intensive public service, Ben Gurion resigned from the government for two years, opting to settle in Kibbutz Sde Boker in the Negev, to set an example to Israeli youth. Two years later, he returned to active politics as Minister of Defense. Following the 1955 elections, he again took the helm as Prime Minister.

Ben Gurion was acutely aware of his place in history. Motivated equally by a desire for leadership and for learning, he was well-read, particularly in history and political and religious philosophy. A thorough individual in areas that captivated his curiosity, he mastered Greek to read Plato in the original.

Among the leaders in modern Jewish history, his contributions were the most vital. He was in charge at a time when the country was in danger of disintegrating right after birth. Ben Gurion founded a strong nation which rivals any nation in terms of democracy and freedom of expression. The Israeli Defense Forces that he set up is the most capable of any national army.

Ben Gurion died in 1973 at the age of 87 and was buried at Sde Boker in the Negev Desert. If there is one person who could be called the Founding Father of Israel, it would be him.

Who's Who in Early Zionism?

Chaim Weizmann (1874 - 1952) "The First President of the State of Israel"

Chaim Weizmann was born in Motol, Russia, in 1874. He received his education in biochemistry in Switzerland and Germany. Already in Geneva, he became active in the Zionist movement. In 1905 he moved to England, and was elected to the General Zionist Council. Weizmann's scientific assistance to the Allied forces in World War I brought him into close contact with British leaders, enabling him to play a key role in the issuing of the Balfour Declaration on November 2, 1917, in which Britain committed itself to the establishment of a Jewish home in Palestine.

In 1918, Weizmann was appointed head of the Zionist Commission sent to Palestine by the British government to advise on the future development of the country. There, he laid the foundation stone of the Hebrew University. In 1920 he became the president of the World Zionist Organization (WZO) and later the Jewish Agency which was established in 1929.

Chaim Weizmann again served as President of the WZO from 1935-1946. During the years that led up to World War II, he invested much effort in establishing the Jewish Brigade. He also tried, unsuccessfully, to prevent the issuing in 1939 of the White Paper which halted Jewish immigration to Palestine. After the end of World War II, Weizmann was instrumental in the adoption of the Partition Plan by the United Nations on November 29, 1947, and in the recognition of Israel by the United States. With the declaration of the State of Israel, Weizmann was chosen to serve as the first President of Israel. This role he filled until his death in 1952.

Berl Katznelson (1887 - 1944) "A Socialist Zionist"

Although Berl Katznelson is not a well-known figure, he was in many ways an architect of the Zionist movement. Katznelson was a socialist Zionist who moved to Palestine in 1909 and immediately began to work on the establishment of Jewish settlements in the Galilee. His ideas on Zionism and Jewish statehood inspired an entire generation of pioneers who ultimately helped form the state of Israel. David Ben Gurion often referred to him as, "my only friend," and Meir said of him, "None of us ever made any important decisions without first consulting Berl." Unfortunately, Katznelson died in 1944, without seeing his protégés make his dream come true.

Abraham Isaac Kook (1865 - 1935) "A Religious Zionist"

Abraham Isaac Kook was a religious thinker who was the first Chief Rabbi of Palestine. He moved to Palestine in 1904 to be a religious head for the new Zionist settlements. Kook was one of the orchestrators of the Balfour Declaration in 1917, which described the British government's commitment to the establishment of a Jewish homeland in Palestine. Kook became the outstanding leader and thinker of the religious Zionist movement at a time when a great majority of Orthodox Jewry opposed the Zionist movement because of certain key shortcomings.

Henrietta Szold (1860 - 1945) "A Feminist Zionist"

Henrietta Szold was a teacher and social worker. She founded Hadassah, the Women's Zionist Organization of America, and Youth Aliyah, a program for youth immigration to Palestine. At age forty-two, Szold attended the Jewish Theological Seminary and became the main editor and translator for the Jewish Publication Society. In 1909, after an inspirational trip to Palestine, she began to establish Zionist women's groups throughout the United States, which eventually became the nucleus for Hadassah. She set up branches of Hadassah in Palestine as well, where they served as medical units, welfare programs and nurses' training schools. The Jewish Agency gave elected her Head of Health and Education for the Yishuv. Her ambition, creativity and organizational abilities helped Henrietta Szold achieve so much in her lifetime.

Ada Goulomb "The 'Mother' of Zionism"

Ada Goulomb is significant in the history of Zionism because she mothered four of Israel's greatest statesmen. Her three sons were Moshe Sharett, Israel's first Foreign Minister and second Prime Minister, Eliyahou Goulomb, the head of the Haganah from 1931 to 1945, and Dov Hos, the Jewish Agency's representative in England during the Mandate. Further, her daughter Zipora married Shaul Avigur, the man who virtually created and headed the Mossad for several decades. Golda Meir once described the role Ada Goulomb played in all of their lives: during the War of Independence, Goulomb's home was a strategic base and central office. Meir says, "I don't think the light was ever turned off in her home during the entire war…Mamochka was always there, calmly ironing away and unfailingly ready with a glass of tea."

Louis D. Brandeis (1856 - 1941) "An American Zionist"

Brandeis was born in Louisville, Kentucky, in 1856 to a family tolerant of Jewish and Christian rituals. His eventual views on Zionism might be best described as secular-humanist. Brandeis became a successful lawyer and, in 1916, he was appointed a Supreme Court Judge - the first Jew ever to be appointed to this position. Brandeis showed little interest in Jewish affairs until the turn of the century when a combination of his professional work and a changing political climate brought about an alteration. Brandeis became active in Zionist affairs during the First World War.

He had a major impact on the American branch of the Zionist movement, drawing to it a number of sympathizers, improving its organization and its finance. He also worked behind the scenes to influence American politicians to support the Zionist cause. Brandeis represented a different genre of Zionism, one born out of the American context that affirmed Zionism as part of American identity.

Eli Cohen (1924 - 1965) "An Undercover Zionist"

Eliyahou Ben Shaul Cohen was an Egyptian Jew who joined the Mossad in 1958 and was sent to Syria as a spy. Cohen befriended the President of Syria, and through him was introduced to individuals in the high social and political circles of Syria. Two weeks before his capture Cohen was nominated Deputy Prime Minister of Defense for the Syrian government. The wealth of information he gathered for the Israeli government helped defeat the Syrians in the 1967 Six Day War. After his capture, Cohen was extensively tortured for several months, but would only reveal the following piece of information to his captors: "I am an Israeli operative employed by the Mossad. All I will add is that I have operated in the best interest of my country." In January 1965, despite pleas by many heads of state and several desperate attempts at negotiation by the Israeli government, Cohen was publicly hanged in Damascus.

Golda Meir (1898 - 1978) "A Diplomatic Zionist"

Golda Meir was born in Pinsk, Russia and moved to Milwaukee, Wisconsin at age five. In 1917 she married Morris Meyerson under the condition that he would emigrate to Palestine with her. Over the next thirty years, she founded *Mapai*, the socialist workers union, and headed the political department of the Jewish Agency, which governed of the Yishuv prior to the declaration of statehood. Meir was instrumental in the United Nations negotiations in November 1947, which ultimately would lead to the partition of Palestine into separate Jewish and a Palestinian states. Six months later, she, along with many other key political figures, signed the Israeli Declaration of Independence. During the War of Independence, Meir was sent to the United States where she raised over $50 million for the war effort. In 1969 Meir was unanimously elected by the Knesset to be the fourth Prime Minister of Israel. She resigned from office in April, 1974, and died several years later.

Moshe Dayan (1915 - 1981) "A Strategic Zionist"

Moshe Dayan was an Israeli Soldier, diplomat and politician. Born on a farm in the Jezrael Valley, he graduated from a teachers' seminar there and settled as a farmer in Nahalal. He joined the Haganah at an early age and rose in its ranks. In November 1953, he became Israel's fourth chief of staff and revitalized the Army. He raised the morale of the troops, creating special strike units as well as the paratroopers. Dayan led Israel's capture of the Sinai peninsula which was held until 1957. In 1959 he was elected to Israel's parliament, the Knesset, and remained a member until 1981. His fertile and imaginative mind was instrumental in overcoming many hurdles and he was a major architect of the peace treaty with Egypt. Dayan is remembered as a dashing, flamboyant, original, and highly controversial personality in modern Israel.

Yitzhak Rabin (1922 - 1995) "A Visionary Zionist"

Born in Jerusalem and educated in an agricultural school, Rabin fought with Palmakh against British authorities in Palestine. Rabin then rose through the ranks of the Israel Defense Forces, becoming chief of staff in 1964. After the Six-Day War (1967) he retired from the military and served as ambassador to the United States. He entered the Knesset (parliament) as a Labor member in January 1974; by May he had succeeded Golda Meir as Prime Minister and Labour party leader. As defense minister from 1984 to 1990, Rabin was responsible for carrying out Israel's hard-line response to the Palestinian uprisings known as the *intifada.* In 1993, after secret negotiations, Rabin agreed to the signing of an historic peace accord with longtime enemy Yasir Arafat, chairman of the Palestine Liberation Organization. The agreement paved the way for limited Palestinian self-rule in Israeli-occupied territories. Rabin shared the 1994 Nobel Peace Prize with Arafat and Peres. In 1994 Rabin signed a peace agreement with King Hussein of Jordan that ended the state of war between the two countries. Rabin was assassinated on November 4, 1995 by an Israeli law student who opposed the peace process with the Palestinians.

Israel's Secret Wars

A Look at the World's Most Feared Intelligence Service

By: Payam Hakimi

Just off Israel's Mediterranean coastal highway, a few miles north of Tel Aviv, a cluster of gray and white concrete buildings can be made out through a line of eucalyptus trees than runs parallel to the main road. Turn left after the busy Glilot Junction, past the soldiers waiting for lifts, and there, hidden in the center of the cluster, lies a public memorial to over 400 Israelis who died while serving in Israel's intelligence services. Names and dates yes, but there are no rank, no units, no places, no hints of the circumstances in which these unknown soldiers lost their lives.

The Israeli intelligence service is comprised of three divisions:

Aman is responsible for military intelligence and is the intelligence branch of the Israel Defense Forces. The main concern of Aman was the threat posed by the Arab armies: what were their intentions, capabilities, weaponry, deployment, tactics and strategy? Were they really preparing to launch an attack and, if so, when? They monitored the Arab press and radio stations and were responsible for prisoner interrogations. The main work of Aman concerns not the big picture but daily, weekly and monthly surveillance, monitoring and assessment, on a local level, country by country and area by area. When accurate, Aman's research lead to victory as in the Six-Day War and, when inaccurate, almost led to the defeat of Israel in the Yom Kippur War.

Shin Bet is responsible for internal security and counter-espionage. The service is autonomous and answers directly to the Prime Minister. Shin Bet made a determined effort to recruit Arab agents who could provide information about guerrillas and terrorists. Shin Bet officers would spot likely informers, question and photograph them, and then hand out one half of a Jordanian ten-dinar banknote, promising that the matching half would be forthcoming if the recipient provided useful intelligence. If the agents delivered the goods, and seemed to have long term potential, they would be recruited on a permanent basis. In early November 1967, a farmer near Hebron, reported on a seven man terrorist squad hiding in a cave. All seven were killed in an IDF assault hours after the farmer reported to the Shin Bet office in Hebron. He was given the missing half of the ten-dinar note and an additional ten dinars as a bonus.

Mossad is responsible for espionage and special operation abroad. One of the most phenomenal missions accomplished by Mossad was the abduction of Adolf Eichmann. At the end of World War II, small groups of soldiers in the Jewish Brigade and Holocaust survivors who called themselves *Nokmim (Avengers)* had secretly sought out and summarily executed several hundred SS and Gestapo men and other Nazi officials in Italy, Austria and Germany. In the years following its establishment in 1948, Israel was busy with more pressing issues: state building, immigrant absorption and Arab hostility. These left little time for Nazi hunting. Late in 1957, Mossad received information about the whereabouts of Adolf Eichmann, the SS officer who embodied the cold bureaucratic horror of Hitler's "final solution." Eichmann was living under an assumed name in Buenos Aires. Eichmann was abducted on May 11, 1960. He was physically grabbed on Garibaldi Street by Mossad agents and held in a safe house until he was flown to Israel nine days later on an El Al plane that had brought members of the Israeli delegation attending Argentina's 150th anniversary celebrations. Eichmann was hanged in May 1962, the only man ever sentenced to death by a civilian court in Israel.

On June 27, 1976, an Air France plane flying from Tel Aviv to Paris was hijacked and was taken to Entebbe. The hijackers demanded the release of forty Palestinian prisoners. Military planning went into high gear as more intelligence became available. The preparations were aided by the presence of several senior IDF officers and pilots who had served in Uganda on training and support missions for the Idi Amin regime, which had been on good terms with Israel until 1972. Officials of the construction company which had built the Entebbe airport, were called in. Mossad agents in Kenya and in Uganda helped build up a detailed picture of the situation on the ground. Mossad agents from all over Europe were called in to Paris to question the non-Israeli passengers. The rescue operation, "Thunderball," finally went ahead on the basis of precise intelligence about the location of hijackers and Ugandan troops. Aman informed the planners of the existence of Ugandan MiG fighters at Entebbe airport and of the possibility that they could be used to shoot down the Israeli C-130 Hercules transports during the flight north after the rescue. All eleven MiGs were destroyed during the raid to ensure the safe return flight of the task force and the hostages. The six-plane force flew low over the Red Sea to avoid enemy radar. The lead Hercules, a very quiet plane, touched down at Entebbe a few minutes after a British airliner had landed. It was all over in a few minutes. All the terrorists were killed, as well as more than a dozen Ugandan soldiers. Israel lost Lieutenant Colonel Yonatan Netanyahu (Prime Minister Binyamin Netanyahu's brother) and one soldier was badly injured and paralyzed for life. Three hostages were killed and Dora Bloch, a seventy-three year old passenger who had earlier been hospitalized was murdered by Ugandan troops. No plane flying to or from Israel has been hijacked since then. The Entebbe rescue is a famous example of cooperation between two sectors of Israel's secret service.

So the next time you are in Israel take few hours out of your schedule and drive down the Mediterranean coastal highway. Besides the fantastic view of the endless line of eucalyptus trees, you will have the opportunity to pay your respects to the 400 Israeli men and women who died so Israel can live.

The Question (That I Dread)

By: Parham Shaer

Israel is the best place on Earth, especially when you visit with friends and family. With every visit to Israel, I find something new and my newest find is friends. Twice a year (For Pessach and in August) Mashadis from all over the world meet in Israel to spend their holidays together. Mashadis come from Germany, Italy, London and New York to join the rest of the community in Israel. It's amazing to see that Mashadis from all corners of the world have so much in common. It's remarkable to see that the foundation our great grand parents built many years ago is still standing and standing strong.

However, we are not the only community to visit Israel during the holiday seasons. Many other communities with very similar backgrounds and traditions join us. All together they make up the "The Scene."

"The Scene" consists of a large group of Mashadis and non-Mashadis who spent their entire holiday together, day and night. The non-Mashadis are so similar to us that the boundaries between who's Mashadi and who's not fade. Ultimately, we are all Jewish and that's what really matters. Nevertheless, from the beach to the bars, from dining to discos, "The Scene" is always together. Consequently, as Mashadis in "The Scene," we don't really discriminate, or at least we don't realize it if we do.

Just as you leave your brain at home and head off for your vacation, there is always somebody there who demands that you put it to use again. That someone is the person that you supposedly don't discriminate against. The person who has to ask "THE QUESTION."

"The Question" has two parts: a) Why don't you Mashadis mix with other communities? and b) What makes you think that you're so much better than us?

If you ask me, this is a very legitimate question. One we don't have a legitimate answer to. Our grandparents, our parents and fellow community members never really taught us what the answer is, if there is an answer at all.

The ironic, or rather, confusing part is that we *do* mix with other communities. Everyone, including our parents and grandparents, has non-Mashadi friends. We travel on vacations together, mingle at each others' social affairs, and we even deal with them on a daily basis in business. Yet somehow we can't make them part of our families.

Although "The Question" may require a lot of thought, our community could, in fact, have the answer that were looking for. For as long as our community has been around we have chosen, for the most part, to keep to ourselves. Some believe that this has been the secret of our success. Until today, we can proudly say that, we have been successful as a community. We have overcome many obstacles together but does this mean that our past dictates what our future will hold? Maybe our community needs some kind of metamorphosis to keep it's leaves as green as everyone thinks they are.

I got my answer to "The Question" in a most surprising way on my last visit to Israel. Visiting a small neighborhood called Sh'chunat Ha'Bukharim, one of the original areas in which the Mashadis settled after moving to Israel over fifty years ago, I heard many different dialects of Farsi. Finally I built up enough courage to ask a cute little old man if he was Mashadi. Much to my surprise, he replied with a sarcastic but friendly laugh, "*Bebakhsin, man liyaghatesho nadashtam...* Excuse me, but I never had the privilege."

It didn't take me too long to figure out that the cute old man had just answered "The Question." It was now obvious to me that but not only we who don't mix with other communities, it's that the generations before us never mixed with others either, including the cute old man. If this man still feels left out after all these years, imagine how non-Mashadis feel about us and the way we treat them today. Why does a non-Mashadi need to ask us if it's O.K. for him to sit with us on the train? For just one moment, please, put yourself in his shoes.

I once attempted to explain our traditions to an American friend. To make the whole situation even more confusing, he replied, "You're so lucky! I wish I could be part of a community that's so close."

Maybe we will never have the answer to "The Question", but one thing is certain about our community: the more things change, the more we stay the same.

ATTENTION
WRITERS & ARTISTS!
Don't miss this opportunity!

We are looking for talented writers, artists, photographers, philosophers, graphic designers (and so on, and so on) to join us in making Megillah the most intelligent, most attractive, most fun magazine delivered to your doorstep free of charge.

Send your contributions to:
Megillah c/o MYC
91 Cutter Mill Road
Great Neck, NY 11024
or e-mail us at: MYCny@aol.com
or call Natascha or Behnaz at (516) 829-3443

MEGILLAH WANTS YOU!

I Love

I Love
love G-d
G-d knows
knows who I am
am a Jew
Jew that has
has a happy
happy life
life is good
good for you
you are here
here in the world
world is huge
huge for us
us people
people that live
live together
together happily
happily with me
me and I
I love

Isaac Etessami (16)

In Reply

In the last issue of Megillah, we had printed a fake personals ad entitled "Dear Godsgift" as a satire about our group system and how wealth creates popularity in our community. Many people commented to us about the topic and there were two written reponses.
Please do not stop here. If you have any more thoughts about this subject, or any other subject for that matter, do not hesitate to drop us a line.

Dear Megillah,

The article entitled "Dear Godsgift" in the July '97 issue of Megillah was written with great imagination and just the right amount of sarcasm. The authors really made it look like a personal ad and the responses seemed appropriate to the subject. I think that only one thing has been forgotten here; empathy. Yes, we can teach with humor and irony, but at what cost?

With all due respect to the talented individuals who wrote this article and to the educated editors of Megillah, I believe you have erred. By giving the children in Kings Point a negative label, you've allowed yourselves to overstep the fine line between satire and sanctity. After all, this is a Jewish congregation's cultural magazine, meant to unite, not to spite. Faultfinding shouldn't make an article appealing. We're all intelligent individuals; if we want to teach, I'm sure we can find approaches which don't contradict our intentions.

Sincerely,
Insulted

Dear Megillah,

I read your last issue dedicated to our "dastch" politics with great pleasure. Many of the comments were painfully familiar to me. I have witnessed some of the problems associated with our elitist group system with my own eyes.

Lately, my 10-year old daughter's friends have been giving him a very hard time. Every week they make plans and don't invite her along. When she calls them, they avoid her or even tell her straight out, "I can't make a play date with you because then the others won't like me." My daughter is heart-broken and I really don't know what to do anymore.

I have called some of the other mothers to discuss this problem with them, but nobody is willing to cooperate. I am beginning to think that *they* are putting mean ideas into their childrens' heads. My daughter used to be so popular, I can't imagine that it's because of her personality that the children do not want her in their group anymore.

This will be a big problem in our community one day. We should not keep our mouths shut about it.

Yours Truly,
Affected

حلقهء گیسوی

هر سو که دویدیم همه سوی تو دیدیم
هر جا که رسیدیم سر کوی تو دیدیم
هر قبله که بگزید دل از بهر عبادت
آن قبلهء دل را خم ابروی تو دیدیم
روی همه خوبان جهان بهر تماشا
دیدیم ولی آینهء روی تو دیدیم
در دیدهء شهلای بتان همه عالم
کردیم نظر نرگس جادوی تو دیدیم
هر عاشق دیوانه که در جملگی تست
بر پای دلش سلسلهء موی تو دیدیم
سرحلقهء رندان خرابات مغان را
اندر شکن حلقهء گیسوی تو دیدیم

«محمد مغربی»

شاهد افلاکی

چون زلف توام جانا، در عین پریشانی
چون باد سحرگاهم، در بی سر و سامانی
من خاکم و من گردم، من اشکم و من دردم
تو مهری و تو نوری، تو عشقی و تو جانی
خواهم که ترا در بر، بنشانم و بنشینم
تا آتش جانم را، بنشینی و بنشانی
ای شاهد افلاکی، در مستی و در پاکی
من چشم ترا مانم، تو اشک مرا مانی
در سینهء سوزانم، مستوری و مهجوری!
در دیدهء بیدارم، پیدائی و پنهانی!
من زمزمهء عودم، تو زمزمه پردازی
من سلسلهء موجم، تو سلسله جنبانی
از آتش سودایت، دارم من و دارد دل
داغی که نمی بینی، دردی که نمیدانی
ای چشم «رهی» سویت، کو چشم رهی جویت؟
روی از من سرگردان، شاید که نگردانی

«رهی معیری»

امید وصال

دلی یا دلبری یا جان و یا جانان؟ نمیدانم
همه هستی توئی فی الجمله این و آن نمیدانم
بجز تو در همه عالم دگر دلبر نمی بینم
بجز تو در همه گیتی دگر جانان نمیدانم
بجز غوغای عشق تو درون دل نمی یابم
بجز سودای وصل تو میان جان نمیدانم
چه آرم بر در وصلت؟ که دل لایق نمی افتد
چه بازم در ره عشقت؟ که جان شایان نمیدانم
یکی دل داشتم پرخون، شد آنهم از کفم بیرون
کجا افتاد آن مجنون درین دوران؟ نمیدانم
دلم سرگشته میدارد سر زلف پریشانت
چه میخواهد از این مسکین سرگردان؟ نمیدانم
اگر مقصود تو جانست رخ بنما و جان بستان
وگر قصد دگر داری من این و آن نمیدانم
مرا با تست پیمانی تو با من کرده ای عهدی
شکستی عهد یا هستی بر آن پیمان؟ نمیدانم
ترا یک ذره سوی خود هواخواهی نمیبینم
مرا یک موی بر تن نیست کت خواهان نمیدانم
چه بی روزی کسم یارب که از وصل تو محرومم
چرا شد قسمت بختم ز تو حرمان نمیدانم
بامید وصال تو دلم را شاد میدارم
چرا درد دل خود را دگر درمان نمیدانم
نمی یابم ترا در دل نه در عالم نه در گیتی
کجا جویم ترا آخر من حیران؟ نمیدانم

«فخرالدین عراقی»

پرده نشین

کیست این پرده نشین کاین همه افسانه از اوست
خویش ازو دوست ازو دشمن و بیگانه از اوست
به یکی داده جنون بر دگری داده خرد
دانش عاقل از او غفلت دیوانه از اوست
صبر بر درد نه از همت مردانه ماست
درد ازو صبر ازو همت مردانه از اوست

«عبرت نائینی»

زیر نظر: بهناز دیلمانیان

مگیلا
Megillah

چاپ و نشر «مگیلا» فقط با کمک مالی و تشویق افراد جامعه امکان پذیر است. مگیلا بدینوسیله از اشخاص زیر که به تقاضای ما جواب مثبت داده و هدایای مالی خود را به ما ارسال کرده اند صمیمانه تشکر مینماید. این اسامی در هر قسمت به ترتیب الفبای انگلیسی میباشد. اسامی کسانی که بیشتر از ۵۰ دلار کمک کرده اند برای یک سال در مگیلا درج خواهد شد.

۵۰۰ دلار و به بالا
خانم و آقای فتح اله معتمان
خانم و آقای آقاجان نسیمی
خانم و آقای پرویز روشنی
امضاء محفوظ
جی بی مورگن (پیام حکیمی)

۲۶۰ دلار به بالا
خانم و آقای چنگیز حکیمی
خانم و آقای بهشید حکیمیان
خانم و آقای پرویز حکیمیان
خانم و آقای خسرو حکیمیان
خانم یاقا حکیمیان (مرتضی زاده) و فامیل
خانم و آقای جیکوب اسماعیلی
خانم راحل کمالی و فامیل
خانم و آقای امین آقا خوردیان
آقای صادق لیوری و خانواده
حسم و آقای منصور زر

۱۰۰ دلار و به بالا
حسم و آقای حسرو بنی لیوری
آقای مهدی بنی لیوری و خانواده
حسم و آقای سهیل بهمنی
حسم و آقای لیلوت حکیم (جیمز زاده)
حسم و آقای سحق کاشی ملاک
خانم و آقای فریبرز کاشی ملاک
خانم و آقای سلیم مراد
خانم و آقای جانانان مردخای
آقای داود نویخت و فامیل (اسرائیل)
خانم و آقای هوشنگ رفیع نیا
شرکت فرش و موکت «نبی»

۵۰ دلار و به بالا
آقای آرام بخشی
خانم سارا بستی
خانم و آقای ابراهیم بیدمشکی
خانم و آقای فیروز بیدمشکیان
آقایان جانانان و روشی صرافی
خانم و آقای مازیار قدسی
خانم و آقای امیر گرجیان
خانم و آقای لطف اله حکیمیان (جاویدی)
خانم و آقای پرویز حکیمیان (مرتضی زاده)
خانم و آقای فیلیپ حکیمیان
خانم و آقای یونس حکیمیان (مرتضی زاده)
خانم و آقای دانیال ایلیان
خانم و آقای موسی کاشی ملاک
خانم و آقای مراد کرمیلی
خانم و آقای سلیمان خانی
خانم و آقای مهدی توانمع
امضاء محفوظ (لندن)

زیر ۵۰ دلار
خانم و آقای فرخ عمرانی
آقای رودنی ایلیان
خانم و آقای پرویز حکیمیان (عبدالوهابزاده)

The Publication of "Megillah" is made possible by the generous contributions of our supporters.
Megillah would like to thank all of those who responded to our request in the past issues by sending in their contributions. The names of contributors appear below in alphabetical order within each category. Contributions of $50 or more will be recognized for one year in Megillah.

$500 and above
Mr. & Mrs. Fatollah Hematian
Mr. & Mrs. Aghajan Nassimi
Mr. & Mrs. Parviz Roubeni
Anonymous donor
J.P. Morgan (Payam Hakimi)

$260 and above
Mr. & Mrs. Changiz Hakimi
Mr. & Mrs. Behshid Hakimian
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian
Mr. & Mrs. Khosrow Hakimian
Mrs. Yafa Hakimian (Mortezazadeh) & Family
Mr. & Mrs. Jacob Ismailli
Mrs. Rahel Kamali & Family
Mr. & Mrs. Aminagha Khordian
Mr. Sadegh Livi & Family
Mr. & Mrs. Mansour Zar

$100 and above
Mr. & Mrs. Khosrow Banilivi
Mr. & Mrs. Lotfollah Banilevi
Mr. Moussa Banilivi & Family
Mr. & Mrs. Solomon Cohen
Mr. & Mrs. Isaac Dilamani
Mr. Evan Elian
Mr. & Mrs. Albert Hakimian (Norooz-zadeh)
Mr. Mrs. Eshagh Kashimallak
Mr. & Mrs. Farajollah Kashimallak
Mr. & Mrs. Fereydoun Kashimallak
Mr. & Mrs. Salim Morad
Mr. & Mrs. Yehonatan Mordechai
Mr. Davood Novbakht & Family (Israel)
Mr. & Mrs. Houshang Rafinia
Mr. & Mrs. Nourollah Rajabzadeh (Hamburg)
Benny's Wall To Wall Carpeting

واقعه پرل هاربر (۱۹۴۰)

در سال دوم جنگ دولت ژاپن هم که خود را دوست و همدست آلمان میدانست یک حمله غافلگیرانه و خیانت آمیز نسبت به نیروی دریائی امریکا در بندر پرل هاربر در هاوائی نمود و در این حمله ضمن بمباران وسیع و شدید، قسمت عمده ناوگان امریکائی و افراد آن معدوم شدند و حمله ژاپن عملا" باعث شد که کشور ایالات متحده وارد جنگ بشود و پرزیدنت روزولت به نیروهای زمینی – دریائی و هوائی امریکا فرمان داد که علیه ژاپن و آلمان وارد جنگ بشوند.

ایران پل پیروزی (۱۹۴۴–۱۹۴۰)

پس از دخول امریکا به جنگ جهانی دوم، ایران راه عبور سیل مهمات و خواربار و مواد لازم امریکا برای ارتش شوروی گردید و راه آهن سرتاسری ایران که توسط رضاشاه کبیر قبل از آغاز جنگ بپایان رسیده بود پل پیروزی نام گرفت زیرا از این راه کمک های نظامی و غذائی فوق العاده از طرف کشور ایالات متحده به کشور اتحاد شوروی سرازیر شد و موجب تقویت ارتش سرخ و پیروزی آنها بر آلمانی های متجاوز گردید و روس ها توانستند ضربات خردکننده ای بر ارتش آلمان نازی وارد کنند.

غرق کشتی مهاجران (۱۹۴۲)

کشتی Saturna با یک هزار مسافر یهودی که از فراریان یهودیان اروپا بودند در دریای سیاه غرق شد و برای غرق آن نظریات مختلف ارائه گردید.

راه حل نهائی هیتلر (۱۹۴۱)

هیتلر در اثنای جنگ، قوانین ضد یهود را کافی ندانست و بعنوان راه حل نهائی دستور داد که کلیه یهودیان به اردوگاه های مرگ اعزام شوند و در آنجا در اطاق های گاز و کوره های آدم سوزی معدوم شوند و این دستور شدیدا" به مرحله اجرا درآمد و یهودیان اروپائی را در قطارهای باربری بطور ایستاده و بهم چسبیده به اردوگاه های تربلینکا، آشویتس، بوخن والد و غیره اعزام و با شیوه های غیر انسانی بهلاکت رساندند و هر گاه معدودی جان سالم بدر بردند بعلت آن بود که تا پایان جنگ نوبت شان نرسیده بود.

جنگ استالینگراد (۱۹۴۵–۱۹۴۳)

هیتلر در اثنای جنگ شوروی به خواهش و تمنای افسران خود که جنگ با این کشور را پایان بخشد توجهی نمیکرد بلکه برعکس فورا" آن افسر را هر قدر هم مقامش بالا بود معزول میکرد. بالاخره وحشتناک ترین جنگها در استالینگراد بوقوع پیوست و در حقیقت آغاز شکست. ارتش آلمان و عقب نشینی بقایای شکست خورده آن از آنجا شروع شد و این عقب نشینی تا خود برلن ادامه یافت تا آنجا که هیتلر مغرور و ملعون سربازان سرخ را در مقابل خود دید و خودکشی کرد. پایداری ارتش شوروی در استالینگراد یک نقطه عطف در تاریخ جنگ جهانی دوم بشمار میرود.

دفتر وکالت روبرت بی‌چوپان

ROBERT BICHOUPAN

ATTORNEY AT LAW

Closings, Collections, Commercial, Corporate, Wills and Trusts, Bankruptcy, Negligence, Landlord - Tenant, Family

● کلوزینگ مستغلات ● وصول طلب‌ها ● تنظیم وصیت‌نامه ● ورشکستگی

● دعاوی حقوقی تجاری ● دعاوی مستأجر و صاحبخانه ● امور خانوادگی

Great Neck

11 Middle Neck Road, Suite 301

Great Neck, NY 11021

(516) 482-1186

Free Initial Consultation مشاوره اولیه رایگان

جنگ آفریقا (۱۹۴۲)

هیتلر به هوس مستعمره داشتن و بازپس گرفتن مستعمرات آلمان قبل از جنگ جهانی دوم قسمتی از نیروهای خود را به فرماندهی مارشال رومل به آفریقا فرستاد. رومل که به روباه افریقا معروف شده بود در مراحل اول، پیشرفت هائی نمود. تمام خاک لیبی و قسمت هائی از مصر را متصرف شد ولی ملل متفق هم بتدریج نیروهای خود را تقویت نمودند و در نقطه ای از خاک مصر بنام العلمین، اولین شکست را به نیروهای آلمانی وارد ساختند تا بالاخره در پایان سال ۱۹۴۳ کلیه خاک افریقا از وجود سربازان آلمانی پاک شد.

حملات اروپائی موسولینی (۱۹۴۲)

موسولینی رهبر ایتالیا که در جنگ خود را متفق آلمان میدانست بدستور هیتلر به کشور یونان حمله کرد ولی از عهده برنیامد و ارتش یونان شکست سختی به نیروهای ایتالیا وارد آوردند و نیروهای موسولینی با خفت و خواری عقب نشینی اختیار کردند.

سرنوشت موسولینی (۱۹۴۳)

ملت ایتالیا که از رهبری موسولینی ناراضی بود علیه او به تظاهرات پرداخت و کار به کناره گیری موسولینی و سپس مخفی شدن او انجامید. جنگجویان غیور ایتالیائی وی را از مخفیگاه خود بیرون کشیده بعد از یک محاکمه صحرائی او را محکوم به اعدام روی دار نمودند و بلافاصله حکم را به مرحله اجرا درآوردند. بعد از اعدام موسولینی دولتی که روی کار آمد گرچه قدرت آنرا نداشت که با آلمانها ستیز نماید اما عملا" ایتالیائی ها خود را از جنگ کنار کشیدند.

جبهه دوم (۱۹۴۴)

به موازات عقب نشینی نیروهای آلمان از شرق اروپا و پیشرفت شوروی ها و ورود آنها به مرزهای آلمان، نیروهای ملل متفق هم جبهه دوم را علیه آلمان در خاک اروپا گشودند. این نیروها در جنوب فرانسه و در ناحیه نورماندی پیاده شده با ساز و برگ کامل و پشتیبانی هواپیماهای بمب افکن شروع به پیشرفت نمودند. ارتش آلمان که خیلی ضعیف شده بود کاری بجز عقب نشینی نداشت و موقعی که شوروی ها از طرف شرق به دروازه های برلن رسیدند، نیروهای دول غربی هم از طرف فرانسه داخل آلمان شدند و در ماه می ۱۹۴۵ برلن بتصرف قوای شوروی درآمد.

خودکشی هیتلر و همسر یک روزه اش (۱۹۴۵)

موقعی که هیتلر برلن را در اختیار سربازان شوروی دید اولین کاری که کرد این بود که در پناهگاه خود با «اوا براون» معشوقه اش ازدواج کرد و روز بعد به همسرش فرمان داد که باید باتفاق هم خودکشی کنند. گفته شده که او را بدست خود با قرص های سمی کشت و سپس خود را هدف هفت تیر قرار داد که البته این بصورت ظاهر بود چون جسد اینها را هیچکس ندیده است. بعد از خودکشی هیتلر مارتین بورمان معاون هیتلر تسلیم شدن نیروهای آلمان را به متفقین اعلام داشت و جنگ جهانی دوم خاتمه یافت.

بمب اتم در هیروشیما (۱۹۴۵)

بعد از شکست آلمان نازی دولت ژاپن هم در مقابل قوای ژنرال مک آرتور شکست های پی در پی خورده بود ولی هنوز میجنگید؛ لذا ارتش امریکا تصمیم گرفت در مقابل حمله غیر انسانی ژاپنی ها به پرل هاربر درس عبرتی به ژاپن بدهد. لذا اولین بمب اتمی که تازه تکمیل شده بود به فرمان رئیس جمهور امریکا روی هیروشیما افکنده شد و دومی روی ناکازاکی و هر کدام ده ها هزار تلفات ببار آوردند و ژاپنی ها با همه سرسختی متوجه شدند که دیگر موضوع شوخی بردار نیست و تسلیم شدن بلاشرط را قبول کردند.

سختگیری انگلیسها و اقدامات ایرگون (۱۹۴۵)

دولت انگلیس از ورود کشتی های حامل فراریان یهودی اروپائی به فلسطین جلوگیری میکرد. در مقابل سازمان ایرگون هم عملیات خود را علیه انگلیس ها ادامه میداد. قبلا" هم در این پانوراما متذکر شده ایم که بعضی ها معتقدند که نمیتوان گفت شدت عمل ایرگون بصلاح کشور ایسرائل بوده است.

کنفرانس یالتا (۱۹۴۵)

چند ماه قبل از پایان جنگ در سال ۱۹۴۵ کنفرانسی از سران ۳ کشور بزرگ جهان: چرچیل، استالین و روزولت در یالتا در خاک شوروی تشکیل شد و برنامه کار آن سه مسئله اساسی بشرح زیر بود:

تشدید حملات غرب برای پایان دادن این جنگ – پایه گذاری سازمان ملل متحد – مسائل آینده اروپا، چون این کنفرانس بسیار موفقیت آمیز بود نقطه عطفی در تاریخ جنگ جهانی دوم بشمار رفت.

جنگ سرد (۱۹۴۵)

بلافاصله بعد از پایان جنگ دوم، دولت اتحاد جماهیر شوروی جنگ سرد را علیه کشور ایالات متحده آغاز نمود. سکوت شوروی تا آن لحظه هم بواسطه کمکهای بی پایانی بود که در اثنای جنگ از دولت امریکا دریافت میداشت و به آن احتیاج مبرم داشت. جنگ سرد عبارت بود از جنگ تبلیغاتی بوسیله رسانه های گروهی اعم از رادیو، روزنامه و تلویزیون؛ و در این اثنا پخش برنامه های رادیوئی دولت امریکا و حتی بعضی از دول غربی بوسیله پارازیت و موج افکنی از طرف شوروی ها دچار اختلال میشد. جنگ سرد مدت ۳۵ سال تا ۱۹۸۰ شدیدا" ادامه داشت و از ۱۹۸۰ بتدریج رو به کاهش نهاده و در دوره نخست وزیری گورباچف قطع گردید و بعد از سقوط کمونیزم بسال ۱۹۹۱ بکلی فراموش شد.

اوضاع و احوال اقتصاد کشور

از: هوشنگ نعمت زاده

آمارهای اقتصادی سه ماه دوم کشور که در ۲۶ آگوست اعلام شد نمودار علائم مثبت و منفی در باره اوضاع و احوال اقتصادی کشور میباشد. از یک طرف تنزل میزان خرید لوازم صنعتی و تولیدی کارخانه های مهم کشور نمودار امکان رکود اقتصادی و همچنین کاهش رشد تورم میباشد. از طرف دیگر اطمینان بی نظیر و نظر مثبت مردم به اوضاع و احوال اقتصادی و رکود فروش املاک، نمودار یک بازار قوی و احتمال رشد میزان تورم در آینده میباشد. این علائم مثبت و منفی در تمام ماه اگوست باعث ترقی و تنزل بیش از حد بازار سهام کشور گردید.

آمارهای مهم بصورت خلاصه بصورت زیر میباشند:

۱. میزان تولید ناخالص کشور (G.N.P) در این دوره، ۳,۶ درصد ترقی، تقریبا" برابر دوره قبل.

۲. میزان خرید لوازم و ابزار صنعتی و تولیدی توسط کارخانه های مهم کشور، ۶ درصد تنزل نسبت به دوره قبل.

۳. ضریب اطمینان مردم کشور به اوضاع و احوال اقتصادی کشور، ۱۲۹,۱ در مقایسه با ۱۲۶,۳ دوره قبل (در ضمن رکورد ضریب سال ۱۹۶۹ شکسته شد).

۴. میزان فروش منازل دست دوم شخصی، ۲,۲ درصد ترقی نسبت به دوره قبل.

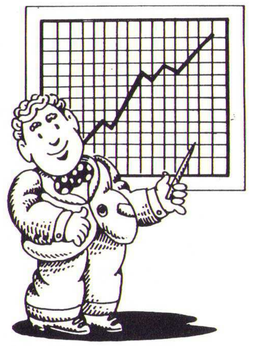

۵. میزان درآمد ناخالص مردم کشور، ۲ درصد ترقی نسبت به دوره قبل.

۶. میزان خرج خالص مردم کشور، ۷ درصد ترقی نسبت به دوره قبل.

۷. درصد بیکاری مردم کشور، ۴,۸ درصد، تقریبا" برابر دوره قبل.

۸. میزان پس انداز مردم کشور نسبت به حقوق و درآمد ناخالص، ۳,۷ درصد در مقایسه با ۴,۳ درصد دوره قبل.

در ضمن بانک های کشور با توجه به میزان تورم ناچیز و ثابت کشور و اوضاع اقتصادی مطلوب چند سال اخیر – در موقعیت بسیار خوب مالی قرار دارند.

همچنین نظر باینکه نرخ بهره بانک ها برای پس انداز مردم در رده بسیار پائین قرار دارد، اهالی کشور برای پس انداز و سرمایه گذاری بیش از حد معمول به بازار سهام متوسل شده اند که در نتیجه باعث ترقی در میزان فروش بازار سهام گردیده است.

از نظر محافل اقتصادی کشور این آمارها نمونه بازار آزاد و اقتصادی است که رو به رونق و ترقی میباشد ولی مانند اتومبیلی میماند که بجای اینکه از روی جاده اسفالتی عبور کند از روی جاده سنگی بطرف مقصد پیشروی مینماید.

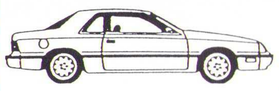

خرید انواع اتومبیل برای شما
از آکشن ها و عمده فروشی های مختلف
با نازلترین قیمت

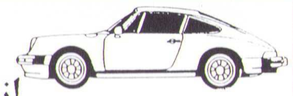

اتومبیلهای دست دوم شما را با
قیمتهای مناسب خریداریم.

Firouz Shahverdi

Buys and sells imported and domestic used cars. Reasonable prices.
Possibility to buy directly from auctions & wholesalers.
Full service (Plates, registration, insurance).

برای اطلاعات بیشتر با فیروز شاهوردی تماس حاصل فرمائید.

(718) 591-7012

پانوراماى قرن

تهیه از: شایان

نخست وزیر یهودی (۱۹۳۶)

در حالیکه در آلمان برنامه ضد یهود توسعه و تشدید پیدا میکرد در فرانسه یهودیان سرشناس از محبوبیت برخوردار بودند بطوریکه در سال ۱۹۳۶ لئون بلوم یهودی در فرانسه سمت نخست وزیری پیدا کرد.

جنگ داخلی اسپانیا (۱۹۳۹-۱۹۳۶)

جنگ داخلی اسپانیا بین جمهوری خواهان از یکطرف و کمونیست ها از طرف دیگر منجر به پیروزی جمهوری خواهان و روی کار آمدن ژنرال فرانکو گردید. حکومت ژنرال فرانکو در حقیقت بیش از آنکه جمهوری باشد دیکتاتوری بود و اراده ژنرال فرانکو حاکم بر مقدرات کشور اسپانیا گردید. وی مدت چهل سال کشور را اداره نمود ولیکن فقط بهنگام مرگ متوجه شد که دیکتاتوری اش برای اسپانیا زیان بخش بوده است و در این موقع بود که «رد آن کارلوس» پسر پادشاه مخلوع را بدست خودش دوباره به تخت سلطنت اسپانیا نشاند.

حمله ایتالیا به حبشه (۱۹۳۵)

موسولینی هم یک دیکتاتور در کشور ایتالیا شده بود. وی در سال ۱۹۳۵ به فکر داشتن مستعمره افتاد و ارتش ایتالیا را به افریقا فرستاد و کشور اتیوپی را اشغال کرد؛ البته با بهای گران زیرا اشغال اتیوپی مستلزم یک سال جنگ و تلفات بسیار برای ارتش ایتالیا گردید و ضمنا" فریاد اعتراض کلیه کشورهای اروپائی و افریقائی را بلند کرد. فقط هیتلر پیشوای آلمان بود که این روش را خوش آمد گفت و با موسولینی از در دوستی وارد شد.

فوت بارون روچیلد (۱۹۳۵)

بارون ادموند روچیلد، بزرگ خاندان روچیلدها و ثروتمند افسانه ای معروف در این سال در فرانسه درگذشت. درگذشت او افسانه ای تر از خودش بود زیرا روزی در مخزن جواهرات خود بدست خود زندانی شد و چاره ای نداشت جز آنکه در همان گاوصندوق بزرگ جان به جان آفرین تسلیم کند.

ضد یهود در آلمان (۱۹۳۸-۱۹۳۳)

بمدت ۶ سال زشت ترین و بیرحمانه ترین و غیر انسانی ترین عملیات در آلمان علیه یهودیان آن کشور صورت گرفت که بالاخره به داغ گذاشتن حیوانی و لخت کردن در انظار رسید تا اینکه جنگ دوم شروع شد و آغاز فرستادن یهودیان به اردوگاههای مرگ و اطاق های گاز و آدم سوزی جای آنرا گرفت.

آغاز جنگ جهانی دوم (۱۹۳۸)

هیتلر مردی سراپا غرور به فکر تجاوز می افتد ابتدا روی دالان دانزیک ادعا میکند که طبق قرارداد صلح ۱۹۱۸ ورسای آنرا از آلمان گرفته به لهستان داده بودند تا به دریای آزاد راه پیدا کند. دولتین انگلیس و فرانسه به آلمان اخطار کردند که هر گاه ارتش آلمان دالان دنزیک را اشغال کند در حکم اعلام جنگ محسوب خواهد شد و چون هیتلر به این اخطار توجهی نکرد و به دالان دانزیک حمله کرد حالت جنگ برقرار گردید و دولتین انگلیس و فرانسه به تعهد خود عمل کرده علیه آلمان وارد جنگ شدند.

اشغال اروپا توسط آلمان (۱۹۳۹-۱۹۳۸)

بفاصله کوتاهی از آغاز جنگ سربازان آلمانی خط دفاعی معروف ماژینوی فرانسه را شکافته و داخل فرانسه شدند. یک ماه بعد پاریس در اشغال سربازان آلمانی درآمد و سربازان آلمانی در خیابان های پاریس رژه رفتند و سپس هیتلر سرمست از باده پیروزی به اشغال کلیه کشورهای مجاور پرداخت و در مدت کوتاهی کشورهای بلژیک، هلند، رومانی و چکسلواکی را بتصرف درآورد. سپس به اشغال کشور لهستان پرداخت و چون دولت شوروی چنین دید برای اینکه عقب نماند از سوی دیگر به لهستان حمله کرد و قسمت شرقی آنرا در اختیار خود گرفت.

ضد یهود درکشورهای متصرفی (۱۹۳۹)

ارتش آلمان هیتلری به هر کجا که قدم میگذاشت بفوریت اقدام به اجرای همان برنامه های ضد یهود در این کشورها میکرد و حتی از اعزام یهودیان آن کشورها به اردوگاه های مرگ ارتش آلمان، تا جائیکه در آن اردوگاهها محل و نوبت کافی وجود داشت، کوتاهی نمیکردند. بطوریکه آمار نشان داده تا سال ۱۹۴۵ نزدیک شش میلیون یهودی در این مراکز آدم کشی نابود شدند.

قرارداد هیتلر و استالین (۱۹۳۹)

بعد از اینکه ارتش های آلمان و شوروی لهستان را اشغال کردند هیتلر برای آنکه نشان دهد قصد تعرض به کشور شوروی را ندارد یک قرارداد دوستی و عدم تعرض در این سال با استالین رهبر شوروی امضاء کرد.

رژیم ویشی (۱۹۴۰)

بعد از اشغال فرانسه توسط نیروهای آلمان یک دولت دست نشانده در فرانسه روی کار آمد که مرکز آن شهر کوچک ویشی بود و این دولت مجری دستورات و فرامین برلن بود حتی بدفعات عده ای از یهودیان فرانسه را جمع آوری و با قطار تحویل مقامات آلمانی دادند. رژیم ویشی تا هنگام گشایش جبهه دوم و استخلاص فرانسه توسط نیروهای متفقین برقرار بود.

نخست وزیری چرچیل (۱۹۴۰)

وینستون چرچیل معروف از حزب محافظه کار در این سال نخست وزیر انگلستان شد ولیکن بعد از چهار سال با اکثریت یافتن حزب کارگر در پارلمان انگلستان، کلمنت اتلی از حزب کارگر جای او را گرفت.

حمله هیتلر به شوروی (۱۹۴۰)

موقعی که سربازان آلمانی به ورشو پایتخت لهستان نزدیک میشدند با مقاومت دلیرانه یهودیان از گتوی ورشو روبرو گشتند و با تحمل تلفات زیاد بالاخره مقاومت را شکستند اما هیتلر که منتظر فرصت برای حمله به شوروی بود وقتی که کار لهستان یکسره شد به این بهانه که اسلحه یهودیان در گتوی ورشو ساخت شوروی بوده است دستور حمله به شوروی را صادر نمود و جنگ ۴ ساله بسیار طاقت فرسائی را با شوروی آغاز کرد.

«مشهدی ها – ما میدونیم کی هستیم؟»

ترجمه و اقتباس از: هوشنگ نعمت زاده

«سانفورد – بی – انگر» جامعه شناس معروف و نویسنده نیویورک تایمز بتازگی کتابی بنام "Fresh Blood" چاپ کرده است که فصلی از آن را به تاریخ و نحوه زندگی جامعه ما مشهدی ها اختصاص داده است و در زیر ترجمه قسمت چهارم آن از نظر خوانندگان عزیز میگذرد:

* * *

بعضی از افراد که نسل دوم متولد خارج از ایران بودند تشریح میکردند که چگونه به جمع مشهدیها برگشته اند و به چه نحوی زندگی آنان با رعایت اصول معنوی مشهدیها تغییر پیدا کرده است.

در این مورد نمونه های مختلف در مشهدیها مشاهده میشود. اویسار لیوی که ۲۷ سال دارد در نیویورک متولد شده است. او فرزند یک خانواده مشهدی است که در سالهای ۱۹۶۰ از ایسرائل به نیویورک مهاجرت کردند. اویسار به گفته خودش با امریکائی ها بزرگ شده است. البته منظورش کودکان اشکنازی میباشند که با آنها به یشیوا رفته است. اویسار همیشه حس میکرده که با اشکنازها بعلت سفارادی بودن فرق دارد ولی مفهوم مشهدی بودن را نمیتوانست درک کند.

پس از مهاجرت عمده جماعت مشهدی به نیویورک، او معاشرت را با مشهدی های هم سن خود آغاز کرد و پس از مطالعه تاریخ و رسوم مخصوص آنان و درک اجتماع نزدیک و با محبت و گرم آنان به یک مشهدی تبدیل گردید. اکنون پس از فارغ التحصیلی از دانشگاه و اشغال در تجارت پدرش بیشتر اوقات خود را با مشهدیها میگذراند. در ضمن برخلاف رسم و رسوم امریکائی ها که در این سن جدا از خانواده های خود زندگی میکنند با پدر و مادرش در یک منزل زندگی میکند و در جستجوی دختر مشهدی مناسب با سلیقه خود میباشد که با او ازدواج نماید. اویسار اظهار میدارد که اکثر جوانان مشهدی ضمن اینکه به نظر اولیاء خود در مورد ازدواج احترام میگذارند در حقیقت امروزه در مورد انتخاب همسر خود کاملا" مستقل فکر میکنند. جوانان بطور دسته جمعی با یکدگیر بیرون میروند. پس از آشنائی کامل و مطالعه زیاد، قبل از اینکه تصمیم به ازدواج خود را اعلام نمایند به اولیاء خود مراجعه میکنند که آنان با توجه به رسم و رسوم مشهدی ها ترتیب مراسم نامزدی و ازدواج آنان را بدهند. اویسار میگوید که اکنون او خود را یک مشهدی کامل میداند و اجتماع مشهدی برایش خیلی عزیز است.

Ben Mokhtar D.D.S.

دکتر بن مختار – دندانپزشک

کلیه خدمات دندانپزشکی با مدرن ترین تجهیزات، شامل:

- دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- سفید کردن دندان ها
- درمان بیماری های لثه
- روکش و بریج چینی (پرسلن)
- روت کانال (معالجه ریشه دندان)
- جلوگیری از پوسیدگی دندانها با تکنیک باندینگ
- کاشتن دندان در فک
- گذاشتن دندان مصنوعی

بزرگسالان
$35
۴ عکس پزشکی،
آزمایش و تمیز کردن
(فقط برای بیماران جدید)

کودکان
$25
عکس برداری،
آزمایش و چک آپ
(برای محصلین مدارس)

اکثر بیمه های درمانی پذیرفته میشوند.

(516) 466-4395

پذیرائی یکشنبه ها و سایر روزها با تعیین وقت قبلی

233 East Shore Road, Suite 110, Great Neck, NY 11023

جاناتان امین اف میگوید که او کمترین نمونه از مشهدی ها است و ناراحت است از اینکه در سن ۲۱ سالگی تازه به آموزش فارسی پرداخته است و با هم سن های مشهدی خود آمیزش را دیر آغاز کرده است. پدر و مادر او مشهدی هائی هستند که از انگلستان و هندوستان، سالهای قبل به نیویورک مهاجرت کرده و او در «فارست هیلز» بزرگ شده است. جاناتان در مدرسه های مذهبی تعلیم دیده و با اشکنازها و امریکائی ها بزرگ شده است و کما اینکه با مشهدی ها آشننائی نداشته است اکنون درک میکند که صفاتی که از پدر و مادرش یاد گرفته است صفاتی مختص مشهدیها است.

هنگامی که از او سئوال میشود که این صفات را تشریح کند او در جواب ارزش های خانوادگی و احترام به اولیاء خود را به مثال می آورد. اکنون که کاملا" جذب اجتماع مشهدی شده است و دوستان صمیمی مشهدی پیدا کرده است فرق بین آنان و اشکنازها و امریکائی را درک میکند. از نظر او مشهدی ها گرم تر و صمیمی تر هستند و نگرانی او از اینست که وقتی آماده شد، همسر دلخواه مشهدی خود را پیدا نماید.

جاناتان دانشجوی کوئینز کالج است و امیدوار است که از پس از فارغ التحصیلی وارد بازار سهام بشود. او اکنون بیشتر اوقات بیکاری خود را صرف خدمت در سازمان «هتصالا» که سرویس مجانی و داوطلبی آمبولانس میباشد مینماید. جاناتان به مشهدی ها افتخار میکند که اخیرا" یک آمبولانس صد هزار دلاری به این سازمان هدیه کرده اند.

ندا بهنام در سال ۱۹۷۸ با خانواده خود به امریکا مهاجرت کرده است. شوهرش در رشته جواهرات کار میکند ولی خودش و خواهرش در تهیه و فروش سبدهای هدیه ای فعالیت دارند. بیش از ۸۰ درصد مشتری هایشان مشهدی هستند و در ایام پوریم بیش از ۱۲۰ سفارش داشتند. ندا از اینکه جزو جامعه مشهدی ها است احساس رضایت میکند و خوشحال است و همیشه به مشهدی بودن خود مفتخر است.

گبریئل لیویان متولد ایتالیا بوده و در سال ۱۹۸۰ به امریکا مهاجرت کرده است. او در تجارت فامیلی خود در رشته زمرد فعالیت دارد. او در روزهای یکشنبه همراه با دوستان خود در یک سالن ورزش واقع در لانگ آیلند ورزش میکند. این سالن مخصوص جامعه مشهدی در ساعت های بخصوص رزرو شده است. گبریئل هم از اینکه عضوی از جامعه مشهدی است افتخار میکند و میگوید که پدر و مادرش همیشه به او اصرار میکردند که باید با یک مشهدی ازدواج کند. از نظر او افراد این جامعه علاقه دارند که با هم باشند.

حتی جکی کمالی که خردسال است عقاید مخصوص بخود را در باره جامعه مشهدی دارد. با وجود اینکه با انواع افراد از جوامع دیگر به مدرسه میرود، ترجیح میدهد اکثر اوقات تفریح خود را با مشهدی ها بگذراند.

او میگوید شکی نیست که خانواده اش انتظار دارند که او تمام عمرش را در جامعه مشهدی بگذراند. او جامعه مشهدی را محیط دوستانه و گرم و نزدیک بهم میداند. دوستان امریکائی او متعلق به جامعه بخصوصی نیستند و با خانواده خود بیگانه هستند. او مشهدی بودن را وظیفه خود میداند و معتقد است که این وظیفه کاملا" دلپذیر است.

Law Offices of	دفتر وکالت
AARON C. AMBALU	اهرون امبالو

500 Fifth Avenue, Suite 1640
New York, NY 10110

David H. Baskin
of Counsel, Israel

در خدمت صاحبان مشاغل فرش و جواهرات

Serving The Jewelry & Rug Industries

Commercial Collections	وصول مطالبات
Contracts	قراردادها
Purchase & Sale of Business	خرید و فروش مشاغل
Real Estate Closings	معاملات املاک
Corporations	شرکتهای سهامی
Commercial Leases	اجاره نامه تجاری
Partnership Agreements	موافقت نامه شراکت
Bodily Injury Claims	دعاوی مربوط به صدمات بدنی
Property Damage Claims	دعاوی مربوط به خسارات املاک

(212) 997-2445

قطعاتی منتخب از پیرقه آووت

تهیه از: شایان

از پیرق اول

بخش ۲- شیمعون هصدیق که از گردانندگان کنست هگدولا بود میگوید براساس ۳ چیز گردش عالم استوار است: آموزش توراه - ایمان به خدا و توجه به امور خیریه.

بخش ۳- آنتیگنوس ازسوخو از قول شیمعون هصدیق میگوید: عبادت خدا را بمنظور دریافت پاداش انجام ندهید بلکه بدون هیچگونه چشم داشتی انجام بدهید و در زندگی همیشه واهمه آسمانی با شما باشد.

بخش ۴- یوسی بن یوعزر میگوید: خانه ات همیشه وعده گاه دانشمندان باشد و تشنه گفتار دانشمندان باش.

بخش ۱۰- شمعیا میگوید: کار کردن را دوست داشته باش و از معاشرت با دو طبقه پرهیز کن - زیاده طلبان و دستگاه حکومت.

بخش ۱۱- ابطلیون میگوید: دانشمندان باید در گفتار و رفتار خود محتاط باشند مبادا خود و شاگردان شان تبعید بشوند و در تبعید بیماری و فوت پیش بیاید.

بخش ۱۷- شیمعون پسر ربان گملیئل میگوید: زندگی ام را بین علماء بسر بردم و چیزی بهتر از سکوت برای آدمی که مطلع نیست پیدا نکردم. تمرین بیشتر از تحصیل مفید است و کسی که زیاد حرف میزند بالاخره به گناه داخل میشود.

بخش ۱۸- ربای شیمعون بن گملیئل میگوید - عالم بر پایه سه چیز استوار است: عدالت، حقیقت و صلح.

از پیرق دوم

بخش ۱- ربی میگوید: از انجام میتصواهای کوچک هم غافل مباش زیرا پاداش هیچکدام را نمیدانی. همیشه سه چیز را در نظر داشته باش آنوقت است که گناه نخواهی کرد: در بالا کسی هست که ترا مینگرد و گوشی هست که ترا میشنود و دفتری هست که اعمالت در آن ثبت میشود.

بخش ۲- ربان گملیئل پسر ربی یهودا هناسی میگوید: آموزش توراه خوب است بشرطی که با شغل هم توأم باشد و این دو با هم از گناه جلوگیری میکنند و هر گاه آموزش توراه به تنهائی (و بدون شغل) باشد بالاخره قطع میشود و منجر به گناهکاری میگردد. خدمت به جماعت از آن جهت خوب است که زخوت پدران و محبت خداوندی را برای شخص خواهد آورد.

بخش ۵- هیلل میگوید: خودت را از جامعه جدا مگیر و به اعتقاد خود تا روز مرگ پافشاری مکن و هر گاه بدیگران ایراد میگیری خودت را جای ایشان بگذار و مطالب خارج از فهم بیان مکن.

بخش ۶- هم او میگوید: یک آدم خجول، تحصیل کرده نمیشود و آدم تحصیل نکرده دین دار نخواهد شد. یک آدم کم صبر نمیتواند معلم بشود و آنکه بکار تجارت علاقه دارد دانشمند نخواهد شد.

بخش ۷- هم او روزی جمجمه ای را در آب شناور دید و به آن گفت: حتما" تو کسی را غرق کرده بودی که ترا غرق کردند و آنها هم که ترا غرق کردند بهمین سرنوشت گرفتار خواهند شد.

بخش ۸- هم او میگوید: گوشت بیشتر، موجب کرم زیادتر است. دارائی بیشتر موجب زحمت بیشتر است؛ زوجه بیشتر سحر و افسون را زیاد میکند؛ خدمتگار بیشتر هرزگی بوجود میآورد؛ و اما آموزش بیشتر توراه دانش بیشتر می آفریند؛ با مشورت بیشتر تفاهم بیشتر پیدا میشود؛ صدقه و دستگیری بیشتر صلح و آرامش بیشتر ایجاد مینماید.

بخش ۹- ربان یوحنان بن زکای که از دست پرورده های هیلل و شهای بوده است همیشه میگفت: هر گاه شما آموزش توراه را بهتر فرا گرفته اید برای خود امتیازی قائل نشوید چون برای همین بدنیا آمده اید.

بخش ۱۰- ربان یوحنان بن زکای پنج دانشجوی سرشناس داشت بنام های: ربی الیعزر بن هرکانوس، ربی یهوشوع بن حننیا، ربی یوسی هکوهن، ربی شیمعون بن نتنئل، ربی العازار بن اراخ.

بخش ۱۱- او هر کدام از آنها را اینچنین توصیف میکرد: ۱- مانند چاه سیمانی که یک قطره نم پس نمیدهد. ۲- مادرش که او را زائیده قابل تحسین است. ۳- بتمام معنی پرهیزکار است ۴- از ارتکاب گناه میترسد. ۵- مانند چشمه ای است که آب آن پایان نمیپذیرد.

بخش ۱۲- او گفته بود: اگر کلیه دانشمندان اسرائیل را در کفه یک ترازو بگذارند و ربی الیعزر بن هرکانوس را در کفه دیگر، کفه ربی الیعزر بر تمام آنها می چربد. و باز گفته بود اگر ربی الیعزر را هم در کف تمام دانشمندان بگذارند و ربی العازار بن اراخ را در کفه دیگر، کفه ربی العازار بر تمام آنها می چربد.

بخش ۱۳- روزی او به شاگردانش گفت: تحقیق نمائید چه شعاری را آدم بهتر است برگزیند. ربی العازار گفت: چشم خوب - ربی یهوشوع گفت: رفیق خوب - ربی یوسی گفت: همسایه خوب - ربی شیمعون گفت: آنکه نتایج هر کاری را اول بسنجد - ربی العازار گفت: قلب خوب؛ معلم شان یعنی ربای یوحنان بن زکای گفت پاسخ العازار را می پسندم چون شامل پاسخ های شماها هم هست.

بخش ۱۵- از سخنان ربی الیعزر بن هرکانوس: احترام رفیقت را مانند خودت بدان - زود خشمگین مشو؛ یک روز قبل از وفات توبه کن - خودت را با حرارت دانشمندان گرم نگهدار اما از سوختن در آتش آنان بپرهیز.

بخش ۱۷- ربی یوسی میگوید: پول رفیقت را مانند پول خودت حفظ کن - بخشی از وقت خود را برای تحصیل توراه بگذران زیرا از طریق ارث، آنرا فرا نمیگیری، و تمام عملیات تو محض رضای خدا-وند باشد.

پیرق سوم

بخش ۱- عقبیا بن محللئل میگوید: سه چیز را همیشه در نظر داشته باش آنگاه مرتکب گناه نخواهی شد: بدان که از کجا آمده ای و بکجا خواهی رفت و نزد کی حساب پس خواهی داد.

بخش ۷- ربی حلفتا بن دوسا میگوید: هر گاه ده نفر در یک جلسه آموزش توراه و شریعت انجام دهند حضور پروردگار در آن جلسه مسلم است و اگر این تعداد پنج نفر باشند باز هم اقوالی از حضور پروردگار در دست داریم - حتی اگر این تعداد ۳ یا ۲ نفر باشند باز هم میتوانند اطمینان به حضور پروردگار داشته باشند - چنانچه یک نفر به تنهائی و نزد خود درس توراه بخواند نتیجه چه خواهد شد؟ باز هم بطور قطع حضور پروردگار مسلم خواهد بود زیرا بوسیله پیامبران فرموده است: در هر کجا که نام من بیاد آورده شود خواهم آمد و برکت خواهم داد.

(توضیح مترجم: خوانندگان باید متوجه باشند که منظور و هدف علماء از درس توراه تنها خواندن پنج سفر توراه نمیباشد و منظور اصلی آموزش شرع و اخلاق و درستی و پاکی و صحت عمل میباشد).

بخش ۱۶- ربی العازار مودائی میگوید: آنکس که به مقدسات توهین کند یا موعدها را خوار بشمارد یا رفیقش را نزد دیگران خجالت دهد، هر چند توراه خوان باشد و اعمال خوب انجام دهد، سهمی از دنیای باقی نخواهد داشت.

بخش ۱۹- ربی عقیوا میگوید: صحیح است که سرنوشت معین شده است اما آزادی انتخاب هم به بشر داده شده است و قضاوت آینده مربوط به حسن عمل هر شخص میباشد.

بخش ۲۰- او اضافه میکند هر چه به بشر داده اند گروی میباشد و همه موجودات یکسان سهم میبرند. (فروشگاه خداوندی باز است و کردیت هم داده میشود اما کردیت دهنده بموقع مطالبه میکند و قاضی فقط به اعمال وام گیرنده توجه دارد).

بخش ۲۱- ربی العازار بن عزریا: اگر توراه نباشد (یعنی تربیت دینی وجود نداشته باشد) کار هم وجود ندارد و اگر کار و کسب هم وجود نداشته باشد توراه وجود ندارد. اگر دانش نباشد ترس از خداوند هم وجود ندارد و اگر ترس از خداوند نباشد دانش هم وجود نخواهد داشت.

دفتر وکالت
میجر و ساورین
وکلای امور مهاجرت، معاملات ملکی
امور تجاری و شرکت‌ها، وصیتنامه و ارث
ژانت ساورین و سیمور میجر
MAGIER & SAVRIN
ATTORNEYS AT LAW
JANET A. SAVRIN & SEYMOUR MAGIER
IMMIGRATION, REAL ESTATE
CORPORATIONS, WILLS
MAGIER & SAVRIN, SUITE 2407
450 SEVENTH AVENUE
NEW YORK, NY 10123
Tel: (212) 564-8525
FAX: (212) 967-0867

Dr. Minoo Dilmanian
Family Dentistry
Orthodontics
دکتر مینو دیلمانیان
کلیه خدمات دندانپزشکی با مدرنترین تجهیزات
پذیرائی با تعیین وقت قبلی
(516) 829-4247
19 Laurel Drive
Great Neck, NY 11021

مسافرت تابستانی به ایسرائل

(۲۹ جون – ۱۷ جولای ۱۹۹۷)

از: فرامرز لیوئیم

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

وقتی از طرف کمیته جوانان به من پیشنهاد شد که ۲۸ نفر از پسرهای جوان جامعه را با گروه تابستانی کمیته جوانان به ایسرائل همراهی کنم، جوابم بدون هیچگونه تردیدی «بله» بود. این تصمیم اولا" بخاطر عشق و علاقه ام به وطن مان ایسرائل بود و در ثانی بعنوان پدر دو براخا از پسرهای شرکت کننده در این تور، فکر کردم که شاید سایر اولیاء از شرکت من در این برنامه و هدایت پسرها در ایسرائل احساس خاطرجمعی بیشتری داشته باشند.

بعد از چند جلسه ملاقات با پسرها و اولیایشان و مرور خلاصه ای از برنامه این گروه، موافقت و خوشنودی آنها را کسب کردم. کسب اطمینان اولیاء این نوجوانان به من نیروی بیشتری برای انجام این مأموریت داد. نظرم از ابتدا این بود که این سفر به سرزمین مقدس ایسرائل فقط یک سفر تفریحی و خوشگذرانی نبوده، بلکه تجربه ای مقدس همراه داشته باشد.

سفر ما با خداحافظی و بدرقه بسیار گرم تمام اولیا در نیمه شب شنبه شب در فرودگاه کندی آغاز شد. اولین برنامه بعد از ورود ما به ایسرائل برنامه برمیتصوای جماعتی در کنار کتل بود و صبح روز بعد عازم ایلات شدیم. در راه ایلات برنامه اول ما کاشتن ۱۰۰۰ درخت به یادبود ۷۳ سرباز کشته شده در واقعه اخیر هلیکوپتر بود و سپس طی مراسم مخصوصی سازمان JNF تابلوی یادبودی را به نام جامعه مشهدی امریکا تقدیم کرد.

در طی این مسافرت ما دائما" در حال گردش و تغییر مکان بودیم و هر سه روز یکبار از شهری به شهر دیگر میرفتیم. از یروشالیم در مرکز تا ایلات در جنوب و طبریا در شمال را زیر پا گذاشتیم. از ارتفاعات گولان گرفته تا مرز لبنان در شمال و از مرز مصر تا مرز اردن، تمام اراضی کشور ایسرائل را بازدید کردیم. در رود اردن قایق سواری کردیم و در ارتفاعات گولان کوهنوردی. در قلب کشور شترسواری کردیم و حتی یک شب هم در اردوگاه بدوی ها (Bedouins) در چادر خوابیدیم. طلوع آفتاب را در حالیکه در بالای قلعه مصادا مشغول تفیلای شخریت بودیم مشاهده کردیم و در آبهای شور دریای نمک شنا کردیم. شبات را در مرکز سفارادی در شهر کهنه یروشالیم در دو قدمی کتل گذراندیم و از شهر مقدس سفاد دیدن کردیم و در میکوه «اری زل» شناور شدیم.

در ارتفاعات گولان به تماشای درست کردن شراب در کارخانه مشروب سازی رفتیم و در چشمه های آب گرم طبریا شنا کردیم. روی قایقی در دریاچه کینرت کباب خوردیم، در کوه اربل کوهنوردی کردیم و ظهر در کنار دریاچه استراحت کردیم. از زندان معروف

آکو در شمال و از موزه «یدوشم» (هولوکاست) در یروشالیم بازدید کردیم و ساعتی را در کنار دوستان در خانه سالمندان هرتصلیا گذراندیم. روزها در آبهای سخنه شیرجه زدیم و شب ها در استخر محل اقامتمان «انلت هشحر» شنا کردیم. و هر شب در خیابان پر از جوش و خروش بن یهودا در یروشالیم غذا خوردیم. پسرهای گروه ما با در دست گرفتن پرچم های ایسرائل برنامه مخصوص را در «آرمون هنیتصو (Armon Hanetziv) افتتاح کردند و شبی فراموش نشدنی را با ارکستر فیلارمونیک یروشالیم در کنار راو راشی ایسرائل و اهود المرت شهردار یروشالیم و عده ای از اعضای کنست (پارلمان ایسرائل) گذراندیم. از تونل تاَریخی و خارق العاده زیرزمین کنار کتل در شب آخر بازدید کردیم و بالاخره در آخرین روز، مینیان شخریت را در کنار کتل در محیطی بسیار سحرانگیز که فقط صدای «چه چه» پرندگان شنیده میشد بر پا کردیم.

در طول هجده روز سفر، با وجودیکه کسی مجبور به تفیلاخواندن و شرکت در مینیان نبود، ولی در تعقیب من پسرها به مینیان صبح می آمدند و آنهائی که نمیتوانستند به مینیان بیایند هر روز در اتوبوس در حالیکه بطرف مقصد خود می رفتیم تفیلین میگذاشتند.

در شام شب آخر «متی اَمشالوم»، نماینده سخنوت، که برنامه ما را در ایسرائل تنظیم کرده بود، ضمن سخنرانی خداحافظی اشاره کرد که در طی ده سال گذشته که گروه جوانان به ایسرائل سفر میکرده است این اولین باری بوده که از طرف هتل ها و رستورانها شکایتی نبوده و تقاضای پرداخت خسارت نشده است! در واقع، به گفته متی، مؤسساتی که از آنها در این سفر استفاده کردیم با خوشروئی زیاد از گروه ما دعوت کرده اند که در سالهای آینده نیز از مؤسسات آنها استفاده کنیم.

در اینجا هم هر بار که در محفلی و یا در مهمانی با جوانان گروه دور هم هستیم، با در آغوش کشیدن یکدیگر، خاطرات این تابستان فراموش نشدنی دوباره زنده میشود. بسیار خوشوقتم که سرپرستی این سفر تابستانی کمیته جوانان به ایسرائل موفقیت آمیز بوده و من این موفقیت را مدیون ۲۸ براخا جوان خونگرم و زرنگ هستم که این سفر را بیش از

آنچه که انتظار میرفت دلنشین و فراموش نشدنی کردند.

مسافرت ما با پاراشای «شلخ لخا» شروع شد. در این پاراشا خدا-اوند به مشه ربنو دستور میدهد که عده ای را برای جاسوسی از سرزمین انتخاب کند که از آنجا اخبار خوب بیاورند. با در نظر گرفتن این دستور خدا-اوند من هم به ۲۸ براخا پسر خود هنگام سفر به ایسرائل در هواپیما گوشزد کردم که وظیفه ما در این سفر چیست. با کمال افتخار باید بگویم که ما اخبار بسیار خوبی از کشورمان ایسرائل آورده ایم. این ۲۸ جاسوس مطیع عبارتند از: جانی عزیز – اوی چرخی – ایلان دیلمانیان – لی دیلمانیان – رانی عبرانی – مشه عنایتیان – سمی قصابیان – دان حکیم – بایرون حکیمی – جوئی حکیمیان – ارن حکیمیان – مایکل حکیمیان – بابی همتیان – جاش کاشانیان – ایزیک کاشانیان – فرزان کاشی ملاک – یونی کواکب – ادوین لیویان – متیو لیویان – ایوان و ادم لیوئیم – الیوت نسیم – رادنی نسیمی – الی صیونی – دیوید زر و استیون کمالی.

ضمنا" از دستیاران، متین و بخصوص افشین حکیمیان که با تجربه خود از این سفر اداره این گروه را برای من خیلی آسان کرد بسیار تشکر میکنم. و بالاخره از دو نفر از دوستانم، مهران بصلی و برنارد لیوی که در تنظیم این برنامه کوشش میکنند و هر روز با من در ایسرائل در تماس بودند که برنامه به خوبی پیش برود تشکر میکنم. همچنین از زحمات پشت پرده دو نفر از اعضای کمیته جوانان افشین بصلی و بنی همتیان که چند روزی هم از همنشینی آنها در ایسرائل لذت بردیم تشکر میکنم.

و در خاتمه لازم است از حمایت همیشگی آقای آقاجان نسیمی از این برنامه که از بدو تأسیس آن، سمت پدری بر آن داشته اند و بدون کمک مالی ایشان انجام این برنامه امکان پذیر نبوده است قدرانی نمایم.

خوانندگان ارجمند:

اخیرا" مقاله ای از آقای داور حکیمیان تحت عنوان «روشنفکران» بدفتر مجله مگیلا رسید که طی آن مقاله آقای یعقوب اسمعیلی که تحت عنوان «درد دلی با جامعه» در شماره گذشته درج شده مورد انتقاد قرار گرفته بود.

برای روشن شدن اذهان عموم خوانندگان گرامی و حفظ آزادی قلم و حرمت نویسندگان، متن این مقاله در اختیار آقای یعقوب اسمعیلی قرار گرفت تا اگر نظری دارند همزمان با مقالهء «روشنفکران» درج گردد و بهمین شکل نیز عمل گردید.

امیدواریم هر دو نظریه مورد دقت و اظهار نظر خوانندگان محترم قرار گیرد:

روشنفکران

در مقاله ای که در مگیلا شماره ۵۷ بعنوان درد دل با جامعه نوشته شده بود، نویسنده محترم در آخر مقاله نتیجه گیری میکنند که «ما نیاز به گرد هم آئی داریم که اقشار فهمیده، باتجربه و روشنفکر جامعه در آن شرکت کرده نظریات مفید خود را ارائه نمایند و از توسعه افکار عقب افتاده و بی منطق حتی الامکان جلوگیری نمایند.» متأسفانه در کشوری که ما زندگی میکنیم بعضی اشخاصی که خود را فهمیده و تحصیلکرده احساس میکنند به دنبال همان منطق در اصول دین میگردند و وقتی که این منطق را با اطلاعاتی که دارند پیدا نمیکنند دین را غیر منطقی و عقب افتاده می نامند.

من نمیدانم که چطور نویسنده محترم میخواهند بدنبال اشخاص روشنفکر و فهمیده بگردند؟ آیا امتحانی وجود دارد که نویسنده محترم میخواهند از اشخاص جامعه به عمل بیاورند و میزان روشنفکری و فهمیدگی آنان را بسنجند؟ آیا روشنفکری و فهمیدگی به میزان درآمد سالیانه شخص بستگی دارد؟ آیا فهمیدگی به میزان تحصیلات شخص بستگی دارد؟ آیا روشنفکری در این است که شخص شبات ها به کافه فروشی رفته و شبات را در ملاء عام خوار کرده کافه خریده کنار خیابان میل بفرماید؟ آیا اشخاصی که در همان موقع کمی آنطرف تر خیابان در حال یاد گرفتن توراه و دستورات آن هستند عقب افتاده و بی منطق میباشند؟ خوشبختانه جواب تمام این سئوالات در کتاب مقدس توراه نوشته شده است. دواریم قسمت ۴ جملهء ۶ (با اشاره به توراه و دستورات آن) «از آنها مواظبت کرده و آنها را انجام دهید زیرا که این هست دانایی و فهم شما در دید جوامع...» طبق این جمله شخصی دانا و فهمیده نامیده میشود که دقیقا" بر طبق دستورات توراه عمل نماید؛ دلیل آن کاملا" معلوم میباشد:

آیا شخصی که اطلاعات دقیق از دستورات توراه که خد-اوند برای رفاه خود ما به ما داده ندارد دانا و فهمیده میباشد؟

آیا شخصی که زرنگ و فهمیده میباشد برعکس دستورات خد-اوند خالق عالم عمل مینماید؟ اتحاد یهودیان فقط به دور توراه و دستورات آن میتواند باشد و اگر عده ای در جامعه بخواهند بطور کلی از دستور توراه صرف نظر بکنند، اتحادی در جامعه باقی نخواهد ماند.

داور حکیمیان

طرف صحبت ما کیست؟

چند روز قبل نامه ای خطاب به بخش «شما و مگیلا» بدستم رسید بعنوان «روشنفکران» که از متن آن دچار حیرت شدم. ظاهرا" نویسنده محترم جواب مقاله مندرج در «شما و مگیلا» شماره ۵۷ بنده را داده بودند که در همین صفحه مطالعه خواهید کرد.

برای اینکه خوانندگان محترم در جریان موضوع قرار گیرند، بنده بطور خلاصه مطالب را مرور کرده و نتیجه گیری را بعهده خوانندگان محترم مگیلا میگذرم و امیدوارم همه جامعه در این بحث شرکت کرده و نظرات خودشان را اعلام نمایند.

در آن شماره بنده از یهودیان «خریدیم» که نسبت به پرچم و کشور ایسرائل توهین کرده و به یهودیان دیگر به چشم بی دین و لامذهب نگاه میکنند انتقاد کرده و برای جلوگیری از نفوذ این طرز فکر در جامعه خودمان، احتیاج به یک گرد هم آئی از اقشار فهمیده و باتجربه و روشنفکر جامعه را ضروری دانسته که با کمک و راهنمائی رهبران دینی راهی عاقلانه برای همبستگی این جامعه پیشنهاد کنند. ولی متأسفانه نویسنده محترم مقاله «روشنفکران» نمیدانم چرا از این گرد هم آئی نگران شده و بلافاصله نتیجه گیری کرده که شرکت کنندگان در این جلسات چنین و چنان هستند و راهی غیر از راه توراه، راهی غیر از درستی و انسانیت، راهی غیر از همفکری و همبستگی پیشنهاد خواهند کرد.

دوست عزیز شما و همفکران شما باید اطمینان داشته باشید هیچ کس بر ضد دین صحبت نمیکند بلکه مبارزه با خرافات و مبارزه با کسانیکه از دین سوء استفاده میکنند مطرح است.

وقتی که پایه های دموکراسی و قوانین مدنی کشورهای مترقی دنیا از توراه الهام گرفته و تمام افراد بشر چه از مسیحی و مسلمان و بودائی وغیره، توراه و ده کلام ما را قبول داشته و به آن احترام میگذارند، چطور امکان دارد در جامعه ما کسانی علیه آن صحبت کنند.

طرف صحبت ما کسانی هستند که در لوای دین از آن سوء استفاده میکنند.

طرف صحبت ما کسانی هستند که از مزایای دولت ایسرائل استفاده کرده ولی به پرچم و ملت ایسرائل بی حرمتی می کنند.

طرف صحبت ما با اشخاصی است که سربازان ایسرائل و دولت ایسرائل از آنها دفاع میکنند ولی آنها بجای تشکر بروی سربازان آشغال و «پمپرز»های کثیف پرتاب میکنند.

طرف صحبت ما کسانی هستند که در بروکلین نشسته و بعنوان یشیوا سر دولت امریکا را کلاه گذاشته و آمار دروغ تحویل مقامات مالی داده تا پول بیشتری از خزانه امریکا دریافت دارند و بعد که موضوع توسط اف-بی-آی پیگیری میشود، سران آنها (ربانیم آنها) با دستپاچگی به ایسرائل (بنی برک) فرار کرده و متحصن میشوند و باعث سرافکندگی بقیه یهودیان میشوند.

طرف صحبت ما کسانی هستند که در ایسرائل هم همین راه را پیشه خود کرده و با تزویر و ریاکاری سالی میلیون ها دلار سر دولت را کلاه میگذارند و اسامی محصلینی را ارائه میدهند که وجود خارجی ندارند، و بقیه محصلین هم بعنوان تعلیمات دینی به خدمت سربازی نمی روند و

سر بار جامعه میباشند و اخیرا" کاشف بعمل آمده که اکثرا" در بازار سیاه مشغول کار میباشند و از بابت آن یک سنت هم مالیات نمیدهند و درس هم نمیخوانند.

این خلاف کاری ها چنان بالا گرفته که وزیر دارائی ایسرائل آقای یعکوو نعمان که خود یک مذهبی ارتودکس واقعی و صیونیست میباشد از این موضوع بتنگ آمده و اخیرا" به مبارزه با این گروه پرداخته و در نظر دارد در بودجه آنها تجدید نظر کرده و جوانان آنها را روانه بازار کار کند. همچنین یک پروفسور عالیمقام دانشگاه برایلان که یک مذهبی ارتدوکس میباشد از این همه تندگرائی ها شکایت کرده و ادامه آنرا خطری جدی برای بقاء دولت ایسرائل و قوم یهود تلقی کرده است.

طرف صحبت ما کسانی هستند که از آزادی و امکاناتی که در این کشور به آنها داده شده سوء استفاده میکنند، ضد یهود بودن را با اعمال خود دانسته یا ندانسته رواج میدهند.

طرف صحبت ما با آن دسته از روحانیون است که بجای اینکه خانواده ها را بهم نزدیک کنند بعنوان دین بین پدران، مادران و فرزندانشان نفاق و جدائی بوجود می آورند و چنان بچه های دلبند را شستشو میدهند که دیگر حرف پدر و مادر خود را قبول ندارند و اگر انشاءاله قرار شد گرد هم آئی بوجود آید و اگر افرادی این مطالب را قبول ندارند، بنده در این گرد هم آئی قول میدهم خانواده های زیادی که از این طرز تعلیم و تربیت لطمه دیده را دعوت کنم تا برای همه روشن کنند که چه روزگاری بر آنها میگذرد.

صحبت ما با کسانی است که خودپسندی را بحدی رسانده اند که حاضر نیستند فندق و بادام را در روز شبات زحمت کشیده جدا کرده میل نمایند! در دنیائی که روزی هزاران نفر از فقر و گرسنگی از بین میروند این آقایان باید حتما" در بشقاب شان بادام و پسته جدا باشد! اگر کسی به آنها خرما تعارف میکند باید توجه داشته باشد که باید خرما از یک نژاد و یک رنگ باشد وگرنه دچار گناه کبیره شده و عواقب دوزخی آن گردن او را خواهد گرفت.

دوست عزیز و نویسنده محترم «روشنفکران»، من به شما و به کسانی که شما را تشویق به نوشتن این مطالب میکنند قول میدهم هیچ کسی برخلاف دین صحبت نمیکند و خدا را شکر کنیساهای ما از رونق زیادی برخوردار است و نمونه آنرا می بینیم که در شبات ها در کنیساهای ما تقریبا" جای نشستن نیست و بچه های دلبند ما با شوق و ذوق برای خواندن توراه با هم رقابت دارند.

انشاءاله اگر گرد هم آئی که مورد بحث است پیش آمد از آن نگران نشوید، در آن شرکت کرده و عقاید و مطالب مفید و قابل قبول خود را پیشنهاد کنید؛ قطعا" نتیجه خوب خواهیم گرفت. منظور از نوشتن این مطالب بیشتر برای نزدیک کردن افراد جامعه میباشد نه خدای نکرده تفرقه انداختن و جدائی.

به عقیده بنده ضمن اینکه دین باید حتما" خداپسندانه باشد، باید مردم پسند هم باشد، یعنی مطالبی گفته نشود که مردم را از دین فراری دهد. هر یهودی وظیفه دارد با رفتار و کردار و طرز معاشرت خود با یهودیان و غیر یهودیان، مبلغ خوبی برای یهودیت باشد و طوری رفتار کند که یهودیان رفورم به یهودیت کامل برگردند و به آن افتخار کنند و طرز فکر غیر یهودیان نسبت به یهودیان عوض شده و نسبت به ما مهربان شوند.

به امید آن روز – یعقوب اسمعیلی

Choose The Package That Is Right For You

Elle's Studio

Portrait Photography for Kids and Adults

تهیه عکسهای پرتره خانوادگی و کودکان

(516) 487-1790

Elena Hajibai - النا حاجی بای

"Family Package" $60

one 11 x 14, three 8 x 10, six 5 x 7, four 4 x 6 portraits

"Kids Package" $35

two 8 x 10, four 5 x 7, four 3½ x 5, eight wallets, one photo magnet

"Teen's Package" $15

six 4 x 6 portraits

Call for appointment. Rush orders will have extra charge.

poggen pohl

When nothing else will do... Poggenpohl.

DASA, INC.

Dariush Saidi

O European Kitchen Cabinets *O Design and Installation* *O Authorized Corian Fabricator*

آخرین مدل آشپزخانه و حمام «پاگن پال» ساخت آلمان

زیر نظر بهترین طراحان با رویه کورین (Corian) و سنگ خارا (Granite)

لطفا" با آقای داریوش سعیدی و تلفن های زیر تماس حاصل فرمائید:

(201) 812-8900 (201) 573-8388

3 Gary Court Park Ridge, New Jersey 07656

145 Route 46 West Suite 200 Wayne, New Jersey 07470

شما و مگیلا

حضور محترم کمیته نویسندگان جوان مجله مگیلا سلام عرض میکنم.

بنده میخواهم در این مقاله شمه ای از زندگی و فعالیت چند بانوی مشهدی مقیم ایسرائل را که در رشته های مختلف موفق شده اند، حضور خوانندگان گرامی مجله مگیلا معرفی نمایم.

بین بانوان مشهدی مقیم ایسرائل، بانوانی بوده اند که در سابق کارهای مهمی انجام داده اند از جمله خانمی بنام «ربکا بصل» که در زمان قیمومیت انگلیس در ایسرائل در دسته «لخی» درجه ای داشته و اضافه بر اداره زندگی و نگاهداری شوهر و چهار فرزندش به این دسته از جوانان که برای آزادی میهن و بیرون راندن ارتش انگلیس از خاک ارتص ایسرائل فداکاری مینمودند کمک نموده، تا آنجا که شبی در پشت بام منزلش در حالی که به رفقایش علامت میداده با گلوله سربازان انگلیسی از پای درآمده و برای میهن جانش را فدا نمود. نامش جاوید باد.

دیگر دختری بنام «یوخود کاشی» که با تشکیل ارتش ایسرائل، اولین دختر چترباز در بین دختران ایسرائل بوده و بمرور زمان بعنوان مربی دختران چترباز شروع بکار کرده و تا به امروز نام او در بین چتربازان معروف است.

امروز نیز بانوانی در بین مشهدیها دارای شغل های مهمی میباشند که یکی از آنها خانم شهناز عدالتی دختر آقای امین عدالتی میباشد که پس از ازدواج در ایسرائل بنام «اتی» یا «استر کاشی» معروف است و یکی از بانوان موفق مشهدی در ایسرائل میباشد. شغل این خانم عزیز معالجه طبیعی است: (Reflexology- Bach Flawers - Positive Energy) ایشان در شهر خولون در آپارتمان قشنگی با شوهرشان و فرزندانشان زندگی میکنند و مطب شان نیز در یکی از اطاق های همین آپارتمان

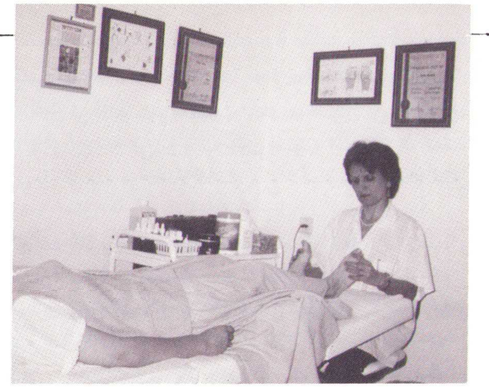

است که بسیار مجهز و با سلیقه خاص و زیبائی تزئین شده است و در آنجا از مراجعین پذیرائی و ایشان را معالجه میکنند. البته بانوان دیگری نیز در بین ما میباشند که شغل های مهمی داشته و دارند که بعدا" به یاری خد-اوند ایشان را خدمت خوانندگان گرامی معرفی خواهم نمود.

بنده بسیار مایلم که در آینده نیز با مجله جالب شما همکاری نموده و بیشتر در باره بانوان مشهدی در ایسرائل و همچنین در باره وضع خانه سالمندان در هرتصلیا و غیره با شما مکاتبه نمایم.

در این فرصت از طرف خود و خانمهای وعد و بطور کلی جماعت مشهدی در ایسرائل ایام موعدیم را به همگی خواهران و برادران عزیز همشهری مان در خارج تبریک گفته و برای همگی آرزوی سلامت و سعادت نموده و نیز از خد-اوند متعال خواستاریم که نگاهدار سربازان عزیز و فداکار ما بوده و ایام موعدیم را چه در ایسرائل و چه در خارج همگی بخوشی و سلامتی برگزار نمائیم.

با تقدیم احترامات

خنا (اشرف) کرملی – ایسرائل

نامه ای از آقای ایرج کهنیم (حسین اف) بدست ما رسیده که لیست ۱۰۰ عدد سئوالات و جوابهای آنها که برای امتحان "Citizenship" (تابعیت امریکا) از تقاضا کنندگان پرسیده میشود، ضمیمه آن میباشد. لازم به تذکر است که این لیست به زبان انگلیسی میباشد. ضمن عرض تشکر از نیت خیر ایشان برای کمک به افرادیکه هنوز این امتحان را نداده اند، یادآوری میکنیم که لیست ایشان را در دفتر کمیته جوانان نگهداری میکنیم و علاقمندان میتوانند در صورت لزوم از این لیست استفاده نمایند.

* * * * *

نامه ای از آقای ع–رحمانیم بدست ما رسیده است که پس از آرزوی توفیق برای دست اندرکاران مجله مگیلا، دشواری های موجود در امر ازدواج جوانان را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده اند. ایشان تقاضا میکنند که پس از اینکه دختر و پسری عهد و پیمان می بندند، از دخالت ها و بدگوئی ها و شایعه پراکنی ها خودداری گردد چون این امر باعث بهم خوردن وصلت دو جوان میشود که جای تأسف دارد.

* * * * *

نامه ای با امضاء محفوظ از یکی از مادران جامعه خطاب به جوانانی که در فکر نامزدی هستند بدست ما رسیده که قسمتی از آن را در زیر درج می نمائیم:

ما مادران و پدران، از شما عزیزان خواهش میکنیم، مسئله «راه رفتن» که بقول ما مشهدی ها منظورمان همان شناختن یکدیگر میباشد را جدی بگیرید. منظورتان این نباشد که هر شب به این رستوران یا آن رستوران یا سینما و دیسکو بروید. باید با هم بنشینید و از تمام خصوصیات یکدیگر مطلع شوید و در نظر داشته باشید آیا از نظر اخلاقی و رفتاری و غیره با هم سازش دارید یا خیر!

به خودتان مطمئن باشید که چه تیپ جوانی هستید، آنگاه بدنبال دختر دلخواه خود بروید. باید هم فکر و هم عقیده باشید! وقتی عشق واقعی در کار باشد، گذشت هم پیدا میشود؛ وقتی گذشت کردید همه چیز بخوبی و شادی و آرامی پیش میرود و زندگی شیرینی را دارا خواهید بود. با تردید و شک نامزد نشوید. کمی آینده را هم نگاه کنید. گفته های قبل از نامزدی را نادیده نگیرید، فکر کنید و حساب کنید. انشاءاله به یاری پروردگار عالم، تمام وصلت هایمان به خوبی و خوشی انجام بشود و همه عاقبت بخیر باشند.

با تشکر – امضاء محفوظ

اورشلیم در دوران تسلط اسلام ۱۱۰۸/۶۴۴

در سال ۶۴۴ میلادی سپاهیان عمر ابن خطاب، کشور یهودیه را اشغال کردند و از آنجا به بعد حکومت اسلام بر یهودیه مدت ۴۶۰ سال بطور انجامید. بعد از اینکه اورشلیم و سراسر فلسطین تحت اشغال مسلمین درآمد، محدودیت علیه یهودیان نسبت به دوره مسیحیت تا اندازه ای کاسته شد و بهمان نسبت به تعداد مراکز آموزشی و مذهبی یهودیان مثل کنیساها و مدارس افزوده گردید. جمعیت یهودی در شهرهای فلسطین رو به افزایش نهاد. زیرا مسلمانان یهودیان را اهل کتاب میدانستند به این طریق در تمام دوره اسلامی بجز معدودی از حکمرانان خودخواه، بقیه نسبت به یهودیان رفتار مساعد و دوستانه داشتند. پیشرفت فرهنگی یهودیان در این دوره باندازه ای بود که حتی معلمین و دانشمندان را برای آموزش کشورهای اروپائی گسیل میداشتند، زیرا یهودیان اروپائی تحت تأثیر فرهنگ مسیحیت نمیتوانستند آنطور که باید فرهنگ عبری خودشان را نگهداری و حمایت نمایند. این جریان پیش میرفت تا اینکه حمله صلیبیون در قرن ۱۲ میلادی و تصرف اورشلیم همه چیز را بر هم ریخت و تشکیلات یهودیت در اورشلیم و سایر شهرها به وضع بحرانی گرفتار شد.

دوران تسلط اسلام بر اورشلیم از چند مرحله بشرح زیر تشکیل میشود:

۱- خلفای راشدین - خلیفه دوم عمر ابن خطاب (۶۴۴/۶۳۸) - سوم عثمان (۶۵۶/۶۴۴) - چهارم علی ابن ابیطالب (۶۶۱/۶۵۶)

۲- خلفای اموی - با خلافت معاویه از ۶۶۱ تا ۶۸۰ شروع شد و بعد از خلافت ۱۲ تن به مریوان ابن محمد (۷۵۶/۷۴۵) خاتمه پیدا کرد.

۳- خلفای عباسی - از هارون الرشید بسال ۷۵۶ شروع شد و پایتخت آنها بغداد بود و حکومت آنها تا ۹۶۹ میلادی ادامه داشت.

۴- خلفای فاطمی - در سال ۹۶۹، خلفای فاطمی شیعه مذهب جای خلفای عباسی را گرفتند ولی حکومت آنها دیری نپائید زیرا حدود ۱۱۰۰ میلادی صلیبیون خاور میانه را بتصرف درآوردند.

مسجد اقصی

خلفای اسلامی تا آنجا که ما سراغ داریم دو مسجد یکی بوسیله عمر ابن خطاب در اورشلیم و دیگری توسط هارون الرشید بسال ۷۹۰ میلادی در رامله بنا نمودند که دیری نپائیده است ولیکن مسجدی بنام الاقصی در اورشلیم تا کنون هم باقی است و شایسته است شرح کوتاهی در این باره بدهیم. هشتمین خلیفه اسلامی اموی بنام عبدالملک ابن مروان اقدام به ساختن مسجدی در جایگاه بیت همیقداش نمود (۶۹۰ میلادی) و دلیل آنهم این بود که جایگاه بیت همیقداش یک سنگ یک پارچه طبیعی بطول و عرض حدود ۹۵ فوت میباشد و زیربنای مستحکمی بشمار میرود و بهمین دلیل هم نام مسجد خود را قبه الصخره گذارد. ساختمان او بطول و عرض حدود ۷۰ فوت و از خارج و داخل با سنگ های مرمر و موزائیک تزئین یافت و از چهار طرف با دیوارهائی به ارتفاع ۴۰ فوت محدود گردید. گنبد فوقانی آن در زمان خلیفه

Isra Home

REAL ESTATE AGENCY ישראהום סוכנות לתווך נכסים
80, Dizengoff Street, Tel-Aviv, Israel
Tel: 03-6295303 ,Fax: 03-5287440 ,Res: 03-6428608

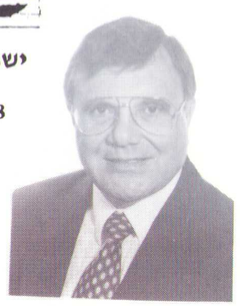

THE EXPERTS IN ISRAEL
for sales, rentals and property management
APARTMENTS - LANDS - SHOPS
For more information please call us or send us a Fax.

מלדן-MALDAN

متخصصین معاملات املاک در ایسرائل

شرکت معاملات املاک ایسراهوم "ISRAHOME" با تجربه بیشتر از ۲۰ سال در ایسرائل
متخصص خرید و فروش و یا اجاره آپارتمان، ویلا، مغازه و زمین میباشد.
ما خوشحال میشویم که بتوانیم با تجربه خود که بمدت زمان بدست آورده ایم
به شما سرویس خصوصی و مطمئن بدهیم.

جک یعکوبی
Jack Yakoby
General Manager

נכסים בישראל
PROPERTIES IN ISRAEL

بعدی بنام الولید بسال ۷۱۰ میلادی ساخته و پرداخته گردید و نام مسجد را به الاقصی تغییر داد. البته بطوریکه مشاهده فرموده اید در قسمت پائین مسجد اقصی دیوار معروف کوتل معراوی که بقایای دیوار بزرگ بیت همیقداش دوم و از ساخته های هرود کبیر میباشد پابرجاست و زیارتگاه یهودیان جهان میباشد.

گفتیم که بسال ۱۱۰۰ میلادی صلیبیون خاور میانه منجمله اورشلیم را بتصرف خود درآوردند اما این یک سرنوشت قطعی نبود زیرا مسلمین هم بیکار نمی نشستند و دائم با صلیبیون یا Crusader در حال جنگ بودند.

میتوان گفت که جنگهای صلیبی حدود ۳۵ سال بطول انجامید و در این مدت ملت یهود بیش از دیگران بار صدمات جنگ و خسارات ناشی از آنرا میکشید تا اینکه فرمانده باکفایتی چون صلاح الدین ایوبی وضع جنگ را بنفع اسلام تغییر داد.

ادامه دارد

از کلمات بزرگان

ترجمه از: ابراهیم حقیقت

- دوست بدارید تا دوستتان بدارند.
- بدن فقط قالبی است که روح محتوی آن است.
- ابقای صلح با تفاهم امکان می پذیرد.
- حرمت با پول وجه تشابه دارند، هر که اینرا ندارد نمیتواند آنرا ببخشد.
- از خدا بترسید و از مردمان احتیاط کنید.
- هر گاه صداقا دادن پول نمیخواست، سخاوتمند در دنیا فراوان بود.
- مغزی که تغذیه نشود خودش را خواهد خورد.
- وقتی به قله رسیدید خواهید دید در آنجا هم علف هرز یافت میشود.
- هیچ مردی نمیتواند به فرزند و شاگردش حسد بورزد.
- دانا میداند چه میگوید و نادان آنچه را که میداند میگوید.
- صدای عمل از کلمات رساتر است.
- همه چیز بچه ها کوچکترست بجز اشکهای آنها.
- آنچه از دل برآید بر دل نشیند.
- هر کس خود را اصلاح کند، دنیا را اصلاح کرده.
- شادی میتواند تبدیل به غصه شود، هر گاه آنرا با کسی شریک نشوید.
- نشاما نه ریختنی است و نه تراشیدنی.
- ثروت بی شباهت به نمک نیست، به غذا مزه میدهد، آنها که آنرا بیشتر میخورند تشنه ترند.
- دروغگو در حال سکوت هم دروغگوست.
- موفقیت های بزرگ مرهون ریسک های بزرگ اند.
- کلمات را نباید شمرد بلکه باید آنها را وزن کرد.

بهیار دی. جی

Behyar D.J. & Entertainment
Finest collection of American,
Persian and Israeli music

Special packages with M.C's, Dancers, Light Shows and Party Giveaways

Special Entertainment for Bar/Bat Mitzvahs:

- Super Imposed Photos
- Celebrity Music Videos
- Personalized Street & Parking Signs
- Wax Sculpture
- Photo Buttons, Key Chains & Mugs
- Virtual Reality
- Slot Car Racing
- Air Brushed T-shirts
- Caricatures
- Tattoo Arts
- Antique Photos
- Sumo wrestling
- Laser Tag Arena
- Giant Screen with Live Simulcast of the Event

and much more

Brochure available upon request
Tel: 800-79-DANCE
Fax: 718-263-7382

اورشلیم، شهر سه هزار ساله

قسمت چهارم

نوشته: یعقوب مردخائی

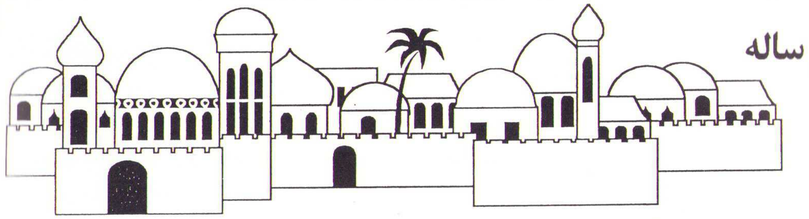

حمله بزرگ ارتش روم

در سال ۶۶ میلادی ارتش نیرومندی بفرماندهی ژنرال گالوانوس مأمور سرکوبی شورشیان یهودیه شدند. در اولین برخورد، فدائیان اسرائیلی شکست سختی به ارتش روم وارد ساخته بیش از ۵۰۰۰ نفر از آنها را بقتل رساندند. البته در این هرج و مرج حکومت اگریپای دوم تقریباً" هیچ کاره بود و شورشیان یهودی به تشویق فرقه های مختلف مانند صدوقیم و پیروشیم وایسی ها با هر گونه سازشی با دولت روم مخالف بودند. این بار «نرون» امپراطور روم فرمانده سپاه خود وسپاسیان را مأمور سرکوبی یهودیان شورشی نمود. نتیجه این جنگ را بارها همه خوانده و میدانند.

از نکاتی که برای همه روشن نیست آنکه ضمن حملات وسپاسیان و تصرف شهر به شهر، یکی از افسران مدافعین بنام یوسف بن متتیا خود و تیپ تحت فرماندهی اش تسلیم شدند و به پیشنهاد وسپاسیان، نام او به یوسیفوس فلاویوس تغییر کرد. فلاویوس همان شخصی است که تاریخ بسیار معتبری از دوره مکابی ها به بعد نوشته است که مورد استناد اغلب مورخین عصر حاضر نیز میباشد. معروف است که یوسیفوس بعدا" بدعوت وسپاسیان از شهر دیدار نمود. جریان دیگر اینکه در آخرین روزهائی که سقوط اورشلیم حتمی شده بود، یکی از دانشمندان یهود بنام ربان یوحنان بن زکای برای نجات فرهنگ یهود از نابودی کامل نقشه ای می چیند:

روزی چند نفر که تابوتی را حمل میکردند، ابتدا به هر ترتیبی که بود از صفوف فشرده فرقه های مختلف افراطیون مذهبی که شهر را در اختیار داشتند عبور نموده سپس حلقه محاصره سربازان رومی را شکافته به خارج شهر میروند و همین که به نزدیک چادر فرماندهی رومی میرسند تابوت را زمین میگذارند و شخصی از میان تابوت خارج میشود که همان ربان یوحنان بن زکای میباشد و تقاضای ملاقات ژنرال وسپاسیان را مینماید. ژنرال که تحت تأثیر این عمل قرار گرفته، اجازه ملاقات میدهد. ربای ضمن ملاقات از او میخواهد که اجازه دهد دانشگاهی که در اورشلیم دایر است و تدریس علوم یهودی میدهد به شهر «یونه» انتقال داده و در آنجا دایر شود. ژنرال با این تقاضا موافقت مینماید. ربان یوحنان بسرعت مقدمات تشکیل این دانشگاه را در شهر «یونه» فراهم مینماید.

بهرحال آنچه در این جریان سالم می ماند همین دانشگاه ربان یوحنان بود. سربازان رومی بعد از مدت مدیدی محاصره (موقعی که ژنرال وسپاسیان به روم برگشته، عنوان امپراطور پیدا کرده بود و پسرش تیتوس، ارتش رومی محاصره کننده را اداره میکرد) بالاخره داخل اورشلیم شدند و از هیچ خرابی فروگذار نکردند و بیت همیقداش دوم هم بدستور تیتوس آتش زده شد و تخریب گردید. فقط قسمت کوچکی از آن بنام کوتل معرابی یا دیوار ندبه از خرابی مصون مانده و تا امروز هم زیارتگاه یهودیان جهان میباشد.

قلعه مصادا

در گیر و دار حمله رومن ها به اورشلیم، عده ای از مدافعین که کار اورشلیم را خاتمه یافته میدانستند تصمیم میگیرند که به کوهستان و دژ مستحکم مصادا در نزدیکی بحرالمیت فرار کنند و در آنجا علیه ارتش روم مقاومت بخرج دهند. البته یک مقاومت طولانی سه ساله هم در دژ مصادا صورت گرفت زیرا وضع مصادا طوری است که برای صعود به آن فقط از یک جاده باریک کوهستانی باید استفاده شود. سربازان رومی چون نتوانستند برای صعود از آن جاده استفاده کنند به فکر ساختن بالاروهای عظیم مثل آسانسورهای امروزه افتادند و بالاخره فرمانده قلعه، شخصی بنام العازار بن یائیر چون اوضاع را چنین دید بر این فکر افتاد که نباید مدافعین زنده اسیر سربازان رومی بشوند و بایستی همگی خودکشی کنند و طی یک سخنرانی مهیج دستور داد که کلیه مردان باید زن و فرزند خود را بکشند و سپس خودکشی نمایند. فلسفه او این بود که اگر قرار است که ما بدست سربازان رومی کشته شویم هنوز در اختیار خودمان است که شجاعانه و آزادانه بمیریم (حتی در این موقعیت خطیر العازار نمیخواست قبول کند که وقتی قوای دشمن چند برابر است بایستی تسلیم شد). بالاخره دستور العازار بن یائیر بمورد اجرا درآمد. فقط دو یا سه زن که خود را مخفی کرده بودند جان سالم بدر بردند و بعدها جریان را برای یوسیفوس فلاویوس تعریف کردند که او هم جزو وقایع تاریخی خود ثبت نمود.

اورشلیم و قیام برکوخبا

گفته بودیم ربان یوحنان بن زکای با اجازه وسپاسیان فرمانده سپاه روم مدرسه ای برای تدریس علوم دینی در «یونه» تأسیس کرد. ۷۰ سال بعد از تأسیس یعنی در دوره ربی عقیوا مدرسه علوم دینی توسعه زیادی پیدا کرده بود و بطوریکه بعضی مورخین گفته اند حدود ۲۴,۰۰۰ دانشجو در کلاس های مختلف آن بتحصیل دانش تورا مشغول بوده اند که البته ربی عقیوا یکی از استادان بنام این مدارس بود. متأسفانه ربی عقیوا پا را از وظایف خود فراتر گذارده به دخالت در امور سیاسی پرداخت و جوانان آموزشگاه ها را به قیام علیه دستگاه بیدادگر روم تشویق و دعوت نمود و به آنها وعده میداد که موقع ظهور ماشیح فرا رسیده است. این یکی از موارد دخالت مذهب در سیاست بود که اغلب سیاسیون جهان با آن مخالف هستند و عواقب وحشتناک برای آن پیش بینی میکنند. بهرحال در این اثنا جوان رشیدی بنام شمعون برکوزیبا نظر ربی عقیوا را جلب میکند. او اندامی برازنده داشت و احساسات میهن پرستانه از خود نشان میداد. ربی عقیوا او را تشویق نموده و به او گفت از کجا معلوم که ماشیح موعود خود تو نباشی و اسم او را هم به برکوخبا تغییر داد یعنی ستاره درخشان (۱۳۲ میلادی).

بالاخره برکوخبا توانست سربازان زیادی که عده ای از آنها همان

دانشجویان ربی عقیوا بودند بدور خود جمع نماید. او موفق شد رومی های مقیم اورشلیم را شکست دهد و آن را آزاد نماید و چون «آدریان» امپراطور روم تهدید به اعزام سپاه سنگین و برانداختن شورش نموده بود، ربی عقیوا بیش از پیش برکوخبا را به مبارزه تشویق نمود و تصمیم گرفتند با جنگ علیه سپاه روم استقلال کشور را حفظ نمایند.

بالاخره آنچه نباید بشود انجام گرفت. شورش در مقابل دشمن قوی پنجه و عدم توانائی در مقابل حملات سپاه روم! سربازان رومی بالاخره شهر به شهر پیشرفت نموده اورشلیم را تسخیر نمودند. برکوخبا و سربازانش چون وضع را چنین دیدند قلعه دیگری را برای مقاومت انتخاب نمودند که بنام قلعه بیطار بود که البته مقاومت در آنجا هم دیری نپائید و برکوخبا و سربازانش بدست سربازان رومی گرفتار شده بقتل رسیدند.

چون فرمانده رومی از مشوق اصلی که ربی عقیوا بوده است مطلع گردید او را هم دستگیر نمود و بوضع فجیعی که قلم از بیان آن عاجز است بقتل رساند. البته در این جریان تلفات عمده هم به سربازان رومی وارد شد ولی آنها بهر صورت قیام را شکست داده بودند. ضمن اسناد مکشوفه در طومارهای بحرالمیت در سال ۱۹۵۲ چند نامه و دستخط و فرمان برکوخبا فرمانده سپاه یهودی نیز مشاهده شده است.

دوران تسلط روم و سپس مسیحیت ۶۴۴/۱۳۲

بعد از شکست قیام برکوخبا بفرمان آدریان، مجسمه او در دروازه شهر نصب گردید. جایگاه بیت همیقداش متروک شد و در محل آن بفرمان امپراطور معبد ونوس، بت رومی ها برقرار گردید. و اما پیروان مسیح بیکار ننشستند و در اورشلیم کلیسای مسیحیت برپا نمودند. در این اثنا یهودیان که همه چیز را از دست رفته میدیدند سعی میکردند با تعلیمات مذهبی مانع از انهدام کامل یهودیت بشوند. گویا در حوالی ۳۰۰ و ۳۵۰ میلادی دو قلم شورش دیگر از طرف یهودیان به پشتگرمی ایرانیان که همیشه با دولت روم در حال جنگ بودند انجام گرفت که رهبری اولی بنام «بنت صبوری» و دومی بنام «بنیامین طبریائی» بود که هر دو با شکست مواجه شد و فرماندهان رومی نهایت قساوت را نسبت به شورشیان بکار بردند.

و اما در حدود ۳۱۵ میلادی اولین دسته جات زائرین مسیحی به اورشلیم وارد شدند و در آنجا سکونت اختیار نمودند و در سال ۳۳۰ اولین کلیسای خود را در کوه زیتون بنا نمودند و در سال ۳۳۵ کلیسای بزرگ "Resurrection" در اورشلیم ساخته شد که تا کنون هم برخی از دیوارهای آن برقرار است و از نقاط مورد بازدید توریست ها میباشد. از آنجا ببعد امپراطوران روم سعی میکردند به نحوی آثار تاریخی از خود در اورشلیم باقی بگذارند. و اما در ۶۱۴ میلادی ورود فاتحانه ایرانی ها به اورشلیم که علیه روم می جنگیدند همه چیز را بر هم ریخت. آنها کلیساها و ابنیه رومی را آتش زدند و سپس در سال ۶۳۰ اورشلیم دوباره بدست هراکلیوس امپراطور روم افتاد و در سال ۶۴۴ عمر ابن خطاب خلیفه اسلامی تمام منطقه خاور میانه منجمله اورشلیم را تصرف نمود.

دکتر ناهید نعمان

دندانپزشکی برای اطفال و بزرگسالان

NAHID NEMAN D.M.D.

General & Pediatric Dentistry

★ چک آپ کامل Check Up
★ کاشتن دندان Implant
★ سفید کردن دندان Bleaching
★ گذاشتن دندانهای مصنوعی فوری در یک روز
★ درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه Gum Therapy
★ دندانهای متحرک و ثابت Full or Partial Dentures
★ روکش و بریج چینی Crown & Bridge, Laminate
★ روت کانال (درمان ریشه دندانهای عفونی) Root Canal Therapy
★ ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده با تکنیک باندینگ Cosmetic Bonding

EMERGENCY SERVICE 7 DAYS A WEEK
EVENING & SUNDAY APPOINTMENTS

اورژانس ۲۴ ساعته و پذیرائی از بیماران
در شبها و روزهای آخر هفته

64 Bayview Ave.
Great Neck, N.Y. 11021
(516) 773-4554

68-63 108th St., Suite 1J
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 263-1010

قبول اکثر بیمه‌های دندانپزشکی و مدیکید

SASSAN RASTEGAR D·D·S·

Cosmetic & General Dentistry

دکتر ساسان رستگار

دندانپزشک

- دندانپزشکی اطفال و بزرگسالان
- جلوگیری از پوسیدگی دندانها
- پر کردن - روت کانال - باندینگ
- روکش و بریج چینی (پرسلن)
- دندانهای ثابت و متحرک
- دندانهای مصنوعی کامل و پارشال
- زیبائی و ردیف کردن دندان با تکنیك باندینگ و پرسلن لمینیت
- درمان و جلوگیری از بیماریهای لثه
- ترمیم دندانهای شکسته و تغییر رنگ داده شده
- استفاده از گاز بیحسی
- سفید کردن دندانها
- قبول اورژانس‌های دندانپزشکی
- گذاشتن دندان مصنوعی فوری در یك جلسه
- کلیه خدمات با استرلیزه بودن کامل

کاشتن دندان در فك IMPLANTS

قبول بیمه های دندانپزشکی

پذیرائی با تعیین وقت قبلی

۱-۸۰۰-۴۳۹-۴۹۴۸

منهتن

551 Fifth Ave., Suite 625
(Corner of 45th St.)
New York, NY 10176
(212) 692-9090

لانگ آیلند

11 Wooleys Lane
Suit B
Great Neck, NY 11023
(516) 829-4948

اسباط گمشده

تهیه و تنظیم از: حشمت بصلی

هنگامی که پسران حضرت یعقوب در سرزمین کنعان مستقر شدند و هر کدام از آنها با خانواده شان در قسمت معینی از این سرزمین ساکن گردیدند و تدریجا" بر جمعیت شان افزوده گردید اسباط (שבטים) بنی ایسرائل پایه گذاری شد. این قبیله ها سالهای سال بموجودیت خود ادامه دادند تا زمانیکه سرزمین ایسرائل بتصرف بیگانگان درآمد، یهودیان به اسارت گرفته شدند و در گالوت پراکنده گردیدند. در روایات آمده است که طی سالهای پراکندگی، ده سبط از اسباط ایسرائل در بین ملل بیگانه حل شده و ناپدید گردیدند که اصطلاحا" از آنها بعنوان «اسباط گمشده بنی ایسرائل» نام برده میشود. گفته شده است که یهودیانی که در حال حاضر در نقاط مختلف جهان بطور شناخته شده زندگی میکنند باقی ماندگان دو سبط یا بقولی سه سبط از اسباط بنی ایسرائل میباشند.

در طول تاریخ همواره کسانی درصدد بوده اند که اسباط گمشده را پیدا کنند و این امر از زمانیکه کشور نوبنیاد ایسرائل تأسیس شده بصورت جدی تر درآمده و محققین و جامعه شناسان ایسرائلی اقداماتی در این زمینه بعمل آورده اند. نشریه جروزالم ریپورت (Jerusalem Report) چاپ ایسرائل اخیرا" گزارش جالبی در این مورد منتشر کرده که خلاصه آن بدین قرار است:

از سالها پیش در ایسرائل سازمانی تحت عنوان «عمی شاو» (עמי שב) یعنی قوم من بر میگردد، تأسیس شده که هدفش مطالعه و تحقیق در باره اسباط گمشده میباشد. گرداننده اصلی این تشکیلات یك ربای ارتودوکس بنام «الیاهو اوی خاییل» است که خودش شخصا" در راه این هدف کوشش های فراوانی انجام میدهد. در دهه ۱۹۷۰ ربای اوی خاییل بعد از جستجوهای زیاد، قبیله ای را کشف کرد بنام «شین لانگ» (Shin Lung) که مابین کشورهای هندوستان و برمه در دو طرف مرز زندگی میکنند و جمعیت آنها در حدود یك و نیم میلیون نفر میباشد. افراد این قبیله در قرن نوزدهم میلادی بوسیله میسیونرهای مذهبی تغییر مذهب داده و اکنون عیسوی بحساب میآیند ولی تقریبا" ۳۰ درصد از آنها خود را از نسل یهودی میدانند. آنها میگویند که پدرانشان خدای واحد را می پرستیده و به حضورش قربانی تقدیم میکرده اند. بطور کلی عقاید و مراسم این عده با سایر افراد «شینگ لانگ» تفاوت دارد و بخاطر همین تفاوت ها شورشیان قبیله شین لانگ آنها را بیگانه بحساب میآورند و گاه بگاه به اذیت و آزار آنها می پردازند.

ربای اوی خاییل ضمن سفرهایش به این منطقه، کسانی را که مایل هستند دوباره به یهودیت باز گردند شناسائی میکند و سنت های یهودی را به آنهاتعلیم میدهد. هم اکنون ۳۵۰۰ نفر از افراد این جامعه بطور کامل به یهودیت پیوسته اند. آنها برای خود کنیساهائی ساخته اند، شبات و کشروت را مراعات میکنند و مراسم بریت میلا را انجام میدهند. از سال ۱۹۸۰ تا کنون تعداد ۲۷۰ نفر از این یهودیان به ایسرائل مهاجرت کرده و به جامعه ارتودوکس این کشور پیوسته اند.

در ماه جون گذشته ربای اوی خاییل بهمراه یك فیلمبردار بنام «سیمخا یعکو بوویچی» سفری تحقیقاتی به این منطقه انجام داده و تقاضای مهاجرت این یهودیان را با خود به ایسرائل آوردند. از قرار معلوم وزارت کشور ایسرائل که از هجوم ناگهانی این قبیله به ایسرائل بیم دارد تا کنون اجازه مهاجرت به آنها نداده است. ربای اوی خاییل و همسرش یعکو بوویچی مدارك و فیلم های مستندی را که از این قبیله تهیه کرده اند با خود آورده و در اختیار آقای «صخی هنگبی» وزیر دادگستری ایسرائل قرار داده اند. این وزیر قول داده است که اسناد نامبرده را پس از مطالعه به آقای نتنیاهو نخست وزیر تسلیم کند و ترتیبی بدهد که این پرونده در کابینه ایسرائل مطرح گردد و تصمیمی در باره آن گرفته شود. ربای اوی خاییل امیدوار است که بزودی پاسخ مساعدی از کابینه ایسرائل دریافت کند. او پیشنهاد میکند که بخاطر اینکه ورود دسته جمعی این جماعت که خود را از سبط «منشه» میدانند مشکلاتی ایجاد نکند بطور تدریجی و دسته دسته، اجازه مهاجرت به آنها داده شود.

در بین مدارکی که این ربای و فیلمبردار در سفر اخیرشان جمع آوری کرده اند ترانه های فولکلوریك میباشد که افراد این طایفه از پیشینیان خود نسل به نسل یاد گرفته و با زبان محلی خودشان آنها را زمزمه میکنند. در متن این ترانه ها عباراتی وجود دارد که نشانگر سرگردانی بنی ایسرائل در بیابان میباشد از این قبیل:

..... دریای بزرگ دو شقه شده است ... ابرها در روز... ستون های آتش در شب... نوشیدن آبی که از صخره بیرون میآید.

اسم ها سخن میگویند

از قدیم الایام بنی ایسرائل معمولا" دارای اسامی یهودی بوده اند که اغلب آنها از کتاب مقدس توراه گرفته شده و می بینیم که تا به امروز از این اسم ها استفاده میشود. ولی هر موقع که سرزمین یهود در اختیار بیگانگان قرار میگرفته، یهودیان تحت تأثیر ملل فاتح کم و بیش نام های غیر یهودی بر فرزندان خود میگذاشته اند.

خوشبختانه در زمان ما که سرزمین ایسرائل بعد از هزاران سال دوباره به استقلال رسیده است، تقریبا" همه ایسرائلی ها از اسم های عبری که اغلب شان ریشه تاریخی و مذهبی دارند استفاده میکنند. علاوه بر آن فرهنگستان زبان عبری در ایسرائل، اسم های تازه ای با معانی جالب و تلفظ های دلنشین ابداع میکند که بسیار مورد استقبال قرار میگیرد.

بسته رسید و نخستین بار در سوریه، یهودیان بیگناه را بخاک و خون کشید.

قابل یادآوریست که در سالهای اخیر کتابی که در قرن گذشته بزبان عربی چاپ شد و بهانهء خون را به حکومت دمشق کشید، در تهران ترجمه و بنام یک کتاب مستند و جدید بخورد مردم انقلاب زدهء کشور مولوی و حافظ و بوعلی سینا داده شد ولی خوشبختانه فرهنگ بنیادی مردم ایران که از آبشخور بلندآوازه ترین فلاسفه و عرفای این سرزمین سیراب شده است فریب این سیاه بازی های رژیم را نخورده و عطای آنان را به لقایشان بخشیدند و بزبان حال فهماندند که:

برو این دام بر مرغ دگر نه
که عنقا را بلند است آشیانه

و در برابر این تضیقات و سختگیری ها، در اروپا راه دیگری پیش آمد:

نخستین آنها انقلاب فرانسه با شعارهای چشمگیر آزادی - برابری - برادری بود و پیرو آن اعلامیهء معروف ناپلئون بناپارت که یهودیان را شهروندان متساوی الحقوق خواند و پیرو آن نهضت های آزادیخواهانه در کشورهای دیگر که همه آنها درهای دانشگاه ها و مؤسسات علمی و اقتصادی خود را بروی یهودیان گشودند و آنان را فرا خواندند تا مانند همشهریان همپایه، توان مادی و معنوی خود را برای پیشرفت و اعتلای کشور زادگاهشان بکار گیرند.

اما دولتها و سازمانهای آزادیخواه (!) و بشردوست (!) که حاضر بودند «کمی آزادی» به یهودیان بفروشند و یا بعنوان صدقه به آنان عطا نمایند در مقابل انتظار داشتند که یهودی همهء تاریخ، فرهنگ و آرمانهای هزاران ساله خود را بخاطر یک لقمه آزادی در پای آنان بریزد و منت پذیر هم باشد! در نتیجه هر یهودی بر سر یک دوراهی خطرناک قرار میگرفت: یا میبایست زندگی حقیرانه، ذلت بار، منزوی و فقرآلوده همراه با تمسخرها، نیشخندها، فشارهای روانی و اقتصادی را در گتو بر خود هموار نماید و به آینده ای که همیشه به مرگ منتهی میشد دلخوش باشد و یا حلقهء طناب بی هویتی، بی فرهنگی، و احیانا" غسل تعمید را در هوای آزاد بر گردن خویش استوار سازد. و در این دوراهی که هر دو سرش نیستی و زوال بود، میخکوب گردید.

در این راستا «مشه هس» که از رهبران فکری جامعه یهودی آلمان بود گفت: «ملت یهود همه چیز خود را با صداقت تقدیم نمود و حقارت و ناروائی را بر خود هموار کرد تا به آزادی برسد ولی خیلی زود متوجه گردید که اغفال شده و فریب خورده است.»

در همین حال آتش آنتی سمیتیسم بار دیگر در اروپا از زیر خاکستر شعله میکشید و دنیای یهود را به ناامیدی و وحشت میکشید و برای جستجو و یافتن «راه سوم» به تکاپو و چالش وامیداشت و این راه سوم، صیونیزم بود، صیونیزم سیاسی.

اما صیونیزم معتقد بود که مسئله یهود در گالوت حل نخواهد شد و تا هنگامی که یهودیان در کشورهای جهان پراکنده اند، مشکل آنان حل نخواهد گردید؛ زیرا یهودی در جهان دین گرا، متهم به دگراندیشی و دگردیسی است و در دنیای ناسیونالیزم و وطن خواهی، متهم به بی وطنی و «پول وطنی»!

با توجه به این شرائط دشوار تئودور هرتصل نوشت:

«ما ملتی هستیم که در همه جا صادقانه کوشیدیم تا خود را بصورت شهروندان آن کشور درآوریم و همرنگ آن جامعه زندگی نمائیم و فقط ایمان و آرمان پدران خویش را نگاه داریم اما حتی این اجازه را از ما دریغ داشتند. خلوص نیت و وفاداری ما نسبت به کشورهای مورد اقامتمان بی نتیجه و بلااثر ماند. ما نیز همانند اتباع کشورها از بذل جان و مال برای پیشبرد آن دریغ نکردیم و همه قدرت و توان خویش را بکار بردیم تا علم و هنر را شکوفا کنیم، و ثروت و مکنت آنان را از طریق اقتصاد و بازرگانی افزایش دهیم اما همهء این تلاشهای صادقانه بی اثر ماند؛ مردم کشوری که در آن بسر میبردیم ما را بیگانه و خارجی خواندند و حتی آنها که سابقه شان در آن دیار خیلی کمتر از ما بود، ما را غریبه و ناآشنا می پنداشتند و تحت آزار و شکنجه قرار میدادند. این وضع خاص یک منطقه نیست بلکه در سراسر جهان وجود دارد و معلوم نیست تا کی ادامه یابد؟»

هرتصل، پیامبر صیونیزم سیاسی

هرتصل سپس پیش بینی میکند: «بدبختانه فکر نمیکنم هیچوقت ما را در صلح و آرامش رها کنند و بحال خود بگذارند.»

ناسیونالیزم یهودی که پس از ۲۰۰۰ سال با وزیدن نسیم صیونیزم جدید در دلهای یهودیان شعله ور شده بود در دنیای خارج و بویژه در بین یهودیان، جوش و خروشی تازه افکند که رنگ آن بر چهره های پلاسیدهء مردم گالوت زده بخوبی عیان بود؛ که گفته اند:

از پریدن های رنگ و از طپیدن های دل
عاشق بیچاره هر جا هست رسوا میشود!

با گسترش افکار وطن خواهانه و تمایلات آزادی خواهی و استقلال جوئی، اندیشه ایجاد «وطن» نضج گرفت و هر گروه از رهبران یهودی جهان، راه حل دیگری پیشنهاد میکردند؛ مانند «مردخای مانوئل نوح» اهل نیویورک که معتقد بود یهودیان باید در جزیره ای در حوالی رودخانه نیاگارا گرد آیند و تحت سرپرستی امریکا، کشوری برای خود تشکیل دهند.

گروهی از یهودیان مهاجر روسی، یهودیان را به ناحیه ای از ایالت «داکوتا» فرا میخواندند، جمعی به آرژانتین و عده ای بیشتر با پشتیبانی دولت بریتانیا، اوگاندا و سواحل دریاچهء ویکتوریا را بعنوان مرکزی برای تشکیل کشور یهود پیشنهاد میکردند.

اما کنگره صیونیست به همهء این سئوالات و اندیشه های پراکنده پاسخ داد و «خانه اجدادی» - سرزمین ایسرائل را، خانه و کانون ابدی این ملت معرفی کرد و همه کوششها را بسوی تحقق یافتن اندیشه صیونیزم فرا خواند.

صیونیزم سیاسی که براساس پیش بینی نبی گونهء هرتصل پس از ۵۰ سال کشور ایسرائل را زائید، بستر برخورد دو اندیشه کاملا" متضاد است:

۱. جهان بینی اندیشمندانهء دنیای امروز بر اساس ناسیونالیزم یهودی و رهائی از بی وطنی و همه تیره بختی های ناشیه از آن.

۲. فرو رفتن در لاک انتظار، کناره گرفتن از همه رویدادهای زمان و مکان و درجا زدن در محیطی که گردش زمان در آن متوقف گردیده است!

این برخورد که طی پنجاه سال گذشته ادامه یافته، هنوز هم بین ملت غیور و پیشتاز ایسرائل که خیلی زود در ردیف کشورهای بزرگ صنعتی و فرهنگی جهان درآمده با گروههای بنیادگرائی نظیر «نطوره کرتع» یا «ساتمر» که هنرشان سوزاندن پرچم ایسرائل یا بقول خودشان جنگ با «ارتش صیونیست» است ادامه دارد اما قیاس این دو جبهه را میتوان «قیاس مع الفارق» خواند که «تفاوت از زمین تا آسمان است.»

اما در این رهگذر نباید خدمات گرانبهای رهبران و جوانان روشنفکر و آرمان خواه مذهبی و سنتی را نادیده گرفت یا بهای شایسته نداد.

بسیار بودند اینگونه رهبران آینده نگر مذهبی که در کنار رهبران ملی، دست در دست و دوش بدوش، نظرا" و عملا" مبارزه کردند و در برابر شدائد و ظلم ها و شقاوت ها، شانه خالی ننمودند و چه بسا جوانان کیپا بسر که در ساختن کشور خود جانفشانی کردند و سنگ، سنگ این کشور نو دیربنیاد را با خون پاک خویش رنگ زدند.

صیونیزم هیچگاه ارث کسی یا ملک کسی نبوده است؛ صیونیزم و کشور ایسرائل متعلق به همهء کسانی است که به آن عشق میورزند و از جان مایه می نهند.

چه بسیار شجاعان پاک باختهء دروزی، بدوی و چرکسی که خونشان در سبزه زارهای گالیل، سنگلاخ های جنوب لبنان و صحراهای تفتهء نگو بر خاک ریخته شد تا کشور یهود باقی بماند و ایسرائل مأمن آزاد و دادگستر همه انسانهائی باشد که سرنوشت خود و فرزندان خود را با آن پیوند داده اند.

کشور ایسرائل براساس درونمایهء فلسفی و طومار استقلال خویش، هرگز نمیتواند بین خون و خون تفاوت قائل گردد یا شهروند درجه یک و دو داشته باشد. کشور زائیده صیونیزم، مظهر دموکراسی واقعی بوده، هست و خواهد ماند. ایمان متعلق به شخص است و کشور قانون متعلق به همهء شهروندان. و بالاخره دیدگاهی دیگر را نیز در نظر آوریم:

تاریخ نشان میدهد که در تمام دوران زندگی انسانها «آنتی سمی تیسم» در برابر «سمی تیسم» بوجود آمده یا بعبارت دیگر «ضد یهودی در برابر یهودی است.»

نتیجه آنکه در کشورهائی که یهودی زندگی نمیکرده طبعا" ضد یهودی هم وجود نداشته است. حالا اگر فرض کنیم که روزی یهودیان جهان بطور اصولی در یک کشور واحد و مثلا" ایسرائل زندگی کنند، قهرا" موردی برای ضد یهودی گری باقی نخواهد ماند. (بدیهی است در همه کشورها، شهروندان یا اتباعی هستند که بعلل گوناگون مانند دلائل اقتصادی، شغلی، خانوادگی، علمی و تحقیقی و نظائر آن در خارج از وطن اصلی بسر میبرند و این مورد بحث ما نیست).

هم اکنون نیز که ایسرائل خود را بنوعی مسئول سلامت و آرامش یهودیان جهان میداند (ایسرائل هر یهودی را در هر کجای گیتی شهروند بالقوهء خود میشناسد) می بینم که از شدت آنتی سمی تیسم لااقل بصورت دولتی و حکومتی کاسته شده و بهیچوجه آنگونه که قبل از تشکیل کشور ایسرائل بود، نمیباشد.

اینست دیدگاهی تازه در برابر صیونیزم که باید عمیقا" مورد بررسی و حساب و کتاب قرار گیرد. و آخرین کلام آنکه در هر گونه پیش بینی و اظهار نظر در مورد جهان یهودی امروز نمیتوان عامل «ایسرائل» و پدیده صیونیزم را بحساب نیاورد یا از نظر دور داشت.

داوید بن گوریون رهبر یهودیان ایسرائل تأسیس کشور ایسرائل را اعلام میکند

برای اولین بار در دنیا

افتخارآمیزترین مجموعه هنری یهودیان ایران

در موزه دانشگاه هافسترا به نمایش گذارده میشود.

در این مراسم از استادان روحانیت و دانش و فرهنگ یهود تجلیل بعمل میآید.

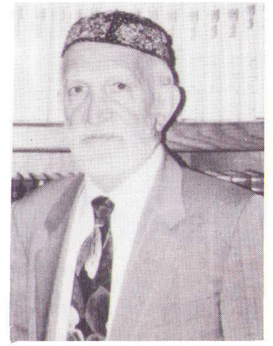

ربای دکتر سلیمان دیان پیشوای روحانی،
استاد علوم الهی و روانشناس

خانم لی سیمن، نماینده مخصوص پرزیدنت کلینتون
در امور بناهای تاریخی و مذهبی یهودیان اروپا

آقای منوچهر امیدوار، روزنامه نگار، مفسر سیاسی
و استاد فرهنگ و ادبیات فارسی

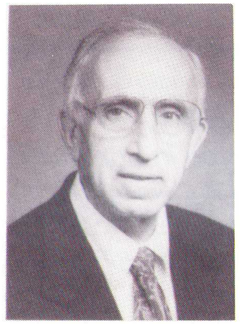

پروفسور پرویز لاله زاری استاد دانشگاه،
محقق و کاشف بیماریهای خون

این برنامه با همت خانواده های منصور و صیونیت الیش مرنی، دکتر مظفر و فرشته بخشی، ماروین و لوئیز خاقان، پرویز و مادلن لاوی، هوشنگ و ژیلا مهرآرا و گالری کاخ هنر برگزار میگردد.

یکشنبه دوم نوامبر ۱۹۹۷ – ساعت ۵:۳۰ بعد از ظهر در دانشگاه هافسترا
پذیرائی با شام گلات کاشر ـ هر نفر ۶۰ دلار

بعلت محدودیت جا خواهشمندیم هر چه زودتر با «کنفرانس تشکیلات یهودیان ناسو کانتی»
تماس حاصل فرمایید: "Conference of Jewish Organizations of Nassau County"

(516) 484-1151 (516) 364-4477

من اگر کامروا گشتم و خوشدل چه عجب
مستحق بودم و اینها به زکاتم دادند

صیونیزم از دیدگاهی دیگر

از: منوچهر امیدوار

«دانش از صیون و کلام خداوند از اورشلیم سرچشمه خواهد گرفت»
یشعیای پیامبر

نخستین کنگره صیونیست که میتوان آنرا اولین گرد هم آئی سیاسی یهودیان جهان قلمداد کرد، یکصد سال پیش، از ۲۵ تا ۳۱ آگوست ۱۸۹۷ در شهر بازل در سویس تشکیل گردید. طراح و معمار این کنگره بنیامین زئب (تئودور) هرتصل روزنامه نگار مجارستانی بود که ارتباط چندانی نیز با جامعه یهودی زمان خود نداشت ولی واقعه دریفوس در فرانسه چنان او را منقلب نمود که بنیادی ترین حادثهء جهان یهود را پس از آوارگی این ملت بوجود آورد.

هرتصل نه پیامبر بود و نه پیشگو ولی در پایان این کنگره و بازگشت به اطریش که مرکز کارش بود در دفتر خاطرات خود چنین نوشت:

«وین بتاریخ ۱۸۹۷

در شهر بازل سویس، من دولت ایسرائل را بوجود آوردم. شاید پنج سال دیگر، ولی مسلما" تا ۵۰ سال دیگر هر کسی با چشم خود این حقیقت را خواهد دید.» و درست پنجاه سال بعد، همه مردم دنیا میدانستند که دولت مستقل یهود در راه است و یکسال بعد پرچم استقلال کشور نوبنیاد ایسرائل افراشته شد.

این دولت و این کشور، خلق الساعه نبود. صیونیزم «ایده آلی» از نخستین روز آوارگی ملت یهود که بوسیله بخت النصر از وطنش جدا شد، آغاز گردید و با شکست دوم که منجر به ویرانی دوبارهء بیت المقدس یهود بوسیله تیتوس رومی گردید صورتی جاودانه یافت.

وقتی صیونیزم «ایده آلی» با مذهب عجین گردید، در اعماق روح هر یهودی با ایمانی جا گرفت و او را با وطنش، سرزمین تاریخی ایسرائل پیوند داد.

לשנה הבא בירושלים הבנויה (سال آینده در اورشلیم آباد) جزء ادعیهء روزانه درآمد و هر روز این آرمان ملی را بگوش تک تک یهودیان آواره فرو خواند تا این رشته ارتباطی بین یهودی و سرزمین پدران، هرگز نگسلد و کار بجائی رسید که اورشلیم بصورت یک سوگند گران درآمد. بدون تردید هستند خوانندگانی که سوگند «به اورشلیم قسم» را بیاد میآورند و میدانند که اگر هر سوگندی را میشد نقض کرد «قسم به اورشلیم» نقض کردنی نبود و وحشتی گران در دلها ایجاد میکرد.

اما همین صیونیزم ریشه دار مذهبی نیز موفق نشد سرزمین پدران را به فرزندان بازگرداند. نه در دوران تسلط عثمانیان بر سرزمین ایسرائل یا فلسطین آنروز و نه در دوران قیمومیت بریتانیا، یهودیان بفکر بازگشت نیفتادند مگر مؤمنانی که میرفتند تا در اورشلیم مقدس دفن گردند.

بنوشتهء «اابن» دانشمند و صیونیست بزرگ، در سال ۱۸۴۵ تنها در حدود ۱۲ هزار نفر یهودی در فلسطین بسر میبردند که غالب آنان در شهر اورشلیم گرد آمده بودند. این افراد بسیار فقیر و بی بضاعت بودند و زندگی شان از طریق اعاناتی که از خارج فرستاده میشد میگذشت.

اما در سال ۱۸۸۲ دسته ای از یهودیان روسیه که نام «بیلوئیم» بر خود نهاده بودند (گرفته شده از آیهء تورات «خاندان یعقوب برخیزید تا برویم») و مرکب از ۱۵ نفر مرد و یک زن بودند وارد سرزمین ایسرائل شدند و با ورود خود مسیر تاریخ یهود در فلسطین را تغییر دادند.

آنان نخستین گروه یهودی بودند که آمده بودند تا در سرزمین پدران با پیشهء کشاورزی و آباد کردن زمین های مرده زندگی کنند نه آنکه در آنجا بمیرند و در زیر خاک مدفون گردند.

نواحی معروف «ریشون لصیون» – «پتح تیکوا» و «گدرا» که امروز در مرکز ایسرائل و از نقاط آباد این کشور بشمار میروند جای پای بیلوئیم و اثر بیلچه های کشاورزی آنان را بر پیشانی دارند.

غرض از این نوشتار توضیح تاریخ صیونیزم و مراحل آبادانی کشور ایسرائل نیست ولی از ذکر یک نکتهء اساسی که امروز هم در جهان قرن بیست و یکم مطرح است نمیتوان گذشت.

از اوائل قرن نوزدهم، مکتب تازه ای بنام مکتب «هسکالا» یا «عقلیون» ابتداء در آلمان و سپس در روسیه که دو مرکز بزرگ یهودی و دو کشور پیشرفته آنروز بودند پا گرفت. مکتب هسکالا بر آموختن زبان و فرهنگ کشوری که یهودیان در آن زندگی میکردند استوار بود که هدف از آن خروج معنوی یهودیان از گتو و نفوذ آنان در زندگی اجتماعی و روند فرهنگی و اقتصادی آن کشورها بود. پیروان هسکالا در عین حال، مراقب بودند که یهودیت و اصول دینی آن تضعیف نگردد ولی با وجود این عقائد عقلیون با روش یهودیانی که با هر گونه نوآوری و خروج از گتو مخالفت میورزیدند و نمیخواستند هیچ نسیم تازه ای در محیط خفقان آور گتوها بوزد در تضاد بود.

تا زمانی که یهودیان با معتقدات سنتی و پیوندهای ریشه ای در محدودهء گتوها میزیستند، همه فلسفه های انسانی و افکار خیرخواهانه آنان با تمسخر و استهزای هموطنان غیر یهودیشان مواجه میشد و حتی آنان را به هزار و یک اتهام واهی و گناه مرتکب نشده محکوم و مجازات میکردند که **עלילת דם** یا «بهانهء خون» یکی از رذیلانه ترین و شرم آورترین آنهاست.

در حالیکه قوم ایسرائل حاضر نیست قطره ای خونابهء گوشت اعم از گوشت مرغ یا گاو یا گوسفند در خوراک او راه یابد و آنرا حرام و ممنوع میداند، یهودیان را متهم میکردند که خون کودکان مسیحی را در فطیر مقدس میریزند تا عید بزرگ آزادی را تقدیس نمایند! و به این بهانه تا سال ۱۸۴۰ پانزده بار یهودیان اروپا مورد قتل عام و تاراج قرار گرفتند. این اندیشه غرض آلود و مشئوم خیلی زود از دنیای تحت نفوذ پاپ های متعصب به جهان تحت اداره مفتی های بداندیش و چشم

اخبار ایسرائل

از: یعقوب اسمعیلی

هواپیمای مسافربری ساخت ایسرائل

هواپیمای جدید مسافربری ساخت کارخانجات هواپیماسازی ایسرائل بنام گالکسی بزودی به پرواز درخواهد آمد. اولین مدل این هواپیما در چند ماه آینده به معرض نمایش قرار خواهد گرفت. کارشناسان امور هوائی ایسرائل بازار خوبی برای این نوع هواپیما پیش بینی میکنند چون در حال حاضر هیجده کشور مختلف علاقمندی خود را برای خرید اعلام کرده اند. از هواپیمای مذکور بطور کلی در مسافرت های داخلی استفاده شده و بیشتر شرکت های بزرگ خواستار آن هستند. قیمت هواپیمای گالکسی شانزده و نیم میلیون دلار برآورد شده است.

بیل کلینتون رئیس جمهور امریکا برنده اولین جایزه رابین–پرس برای صلح

رئیس جمهور امریکا اولین برنده جایزه صلح رابین–پرس شد. این جایزه بالغ بر هفتاد و پنجهزار دلار میباشد و هر ساله به کسانیکه در راه صلح کوشش میکنند داده میشود.

بنیاد این جایزه در زمانیکه اسحق رابین و شیمعون پرس برنده جایزه نوبل صلح شدند ریخته شد و هر دو متفقا" مبلغ جایزه نوبل را وقف این بنیاد تازه نمودند.

آقای کلینتون اظهار نمود برای من نهایت افتخار است که اولین برنده این جایزه میباشم و ضمن قدردانی از خانم لئا رابین و شیمعون پرس نخست وزیر اسبق ایسرائل، قول داده که در راه صلح خاور میانه کوشا بوده و سعی نماید نظر طرفین را بهم نزدیک کرده و یک صلح پایدار در خاور میانه بوجود آورد.

آتش سوزی مهیب در کارخانجات اسلحه سازی ترکیه و کمک ایسرائل برای خاموش کردن آن

این آتش سوزی در یکی از بزرگترین کارخانجات باروت سازی (فشنگ سازی) ترکیه بوقوع پیوست. شدت آتش سوزی بقدری زیاد بود که هیچ مرجعی در ترکیه قادر به خاموش کردن آن نشد. در نتیجه دولت ترکیه دست استمداد بطرف کشورهای امریکا – آلمان – فرانسه و ایسرائل گشود و تنها کشوری که به آن جواب مثبت داد کشور ایسرائل بود.

با توجه به مسافت دور و خطرات بسیاری که در راه این مأموریت وجود داشت، کارشناسان ایسرائلی مشغول فعالیت شده و با فرستادن دو فروند هلیکوپتر «یسحار» و بشکه های بسیار بزرگ مخصوص، وارد عمل شده و با مهارت تمام این آتش سوزی را مهار کردند.

افسر ارشد ایسرائلی که سرپرستی این تیم را بعهده داشت بعد از خاموش کردن آتش سوزی اظهار داشت: شعله های آتش بقدری سرکش و مهیب بود و انفجارهای پیش بینی نشده ای روی میداد که مأمورین ترکیه حتی قادر به نزدیک شدن به محل حادثه نبودند. ما با ۳۵ پرواز توسط دو هلیکوپتر و پاشیدن مقدار زیادی آب توسط بشکه های بسیار بزرگ مخصوص و وسائل مجهز دیگر این آتش سوزی را مهار کردیم.

در خاتمه این مأموریت معاون وزیر خارجه ترکیه قائم مقام سفیر ایسرائل را بحضور طلبیده از کمک های ذیقیمت ایسرائل قدردانی نموده و اظهار داشت این خود نشانه همکاری نیروهای هوائی و ثبات اتحاد نظامی و اقتصادی دو کشور میباشد.

حال این سئوال پیش میآید چرا ایسرائل داوطلب مسائلی میشود که تعهدی نسبت به آن ندارد؟

مفسرین سیاسی بر این عقیده اند که در چند سال اخیر روابط ایسرائل و ترکیه از گرمی خاصی برخوردار بوده است، از جمله قرارداد تشریک مساعی امنیتی طرفین، قرارداد نوسازی هواپیماهای جنگی ترکیه توسط کارخانجات ارتش ایسرائل، پرواز هواپیماهای جنگی ایسرائل بر فراز ترکیه و مانور مشترک هوائی، لنگر انداختن کشتی های جنگی ایسرائل در بنادر ترکیه و مانورهای مشترک سه جانبه امریکا – ایسرائل – ترکیه و از همه مهمتر روابط بسیار نزدیک و احترام متقابلی که بین سران نظامی ترکیه و ایسرائل بوجود آمده باعث شده است که ایسرائل در هر موقعیتی که لازم باشد به کمک دوست و هم پیمان خود بشتابد.

در حاشیه مسافرت نخست وزیر ایسرائل به خاور دور

مفسرین اقتصادی و سیاسی مسافرت نخست وزیر ایسرائل به خاور دور را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده و همگی برای آن اهمیت فوق العاده قائل هستند.

از جمله اخبار این مسافرت ملاقات بنیامین نتنیاهو با نخست وزیر چین و استقبال گرم از هیئت بازرگانی ایسرائل میباشد. ضمن همین ملاقات نخست وزیر ایسرائل از همکار خود آقای «لی لین شینگ» تقاضا کرد برای پیشبرد روند صلح خاور میانه کمک نموده و فرستادن کارشناسان اتمی برای ساخت کوره های اتمی به ایران را متوقف کند.

خوشبختانه نخست وزیر چین رسما" اعلام نمود که مدتی است این نوع کمک ها را به ایران بحال معوق درآورده و در نظر ندارد باین زودی در روش خود تجدید نظر نماید. همزمان با این گزارش آقای بنیامین نتنیاهو طی یادداشتی از دولت روسیه تقاضا نمود تا این کشور هم به چین پیوسته و ساخت کوره های اتمی در ایران را متوقف نماید.

در ادامه همین مسافرت به ژاپن نخست وزیر آن کشور شخصا" از بنیامین نتنیاهو برای کمک کارشناسان ایسرائلی برای مبارزه با ترور و آزاد کردن گروگان های ژاپنی و پروئی در سفارت ژاپن در «لیما» قدردانی کرد. این اولین بار است که بطور رسمی از کمک ایسرائل برای رهائی دیپلماتهای خارجی صحبت و تجلیل شده است. موضوع گروگان گیری دیپلمات های ژاپنی و پروئی بدین قرار است:

در تاریخ هفدهم دسامبر ۱۹۹۶ عده ای از مخالفان رژیم «پرو» بطور مسلحانه به سفارت ژاپن در «لیما» پایتخت پرو حمله کرده و پانصد نفر از دیپلماتهای ژاپنی، پروئی و خارجی و همچنین تعدادی از صاحبان صنایع را گروگان گرفته و تقاضا کردند تا تمام همکاران آنها که در زندانهای پرو محبوس بودند آزاد شوند. در خلال چهار ماه مذاکرات فرساینده، رباینگان بیشترین آنها را آزاد کرده و ۷۲ نفر از دیپلماتهای ژاپنی و پروئی را نگه داشته و با سماجت خواستار آزادی همکاران خود شدند تا اینکه در یک حمله ناگهانی توسط کماندوها، تمام رباینگان کشته و هفتاد و دو نفر گروگان ها نجات پیدا کردند. در همان موقع شایع بود که با کمک کارشناسان ایسرائلی، گروگانها نجات پیدا کردند. دولت ایسرائل هیچ موقع این شایعات را تأئید نکرده بود تا اینکه در سفر اخیر نخست وزیر ایسرائل به ژاپن، نخست وزیر آن کشور رسما" از کمک ایسرائل برای نجات دیپلمات های ژاپنی قدردانی کرد.

پیرو همین ملاقات، هیئت اقتصادی ایسرائل از صاحبان صنایع ژاپن درخواست کردند که در ایسرائل سرمایه گذاری کنند. سرمایه گذاری هائی که مورد درخواست ایسرائل است در وهله اول در رشته آبرسانی و شیرین کردن آب دریا و دوم ساختن ترن های سریع السیر میان شهری در ایسرائل میباشد که مورد توجه شرکت های مربوطه ژاپنی قرار گرفت.

Menora Electric

No job too big or small!

Fast, Efficient & Reliable Service

- *Residential/Commercial*
- *Ceiling Fans, Track lights Installed*
- *All Electrical Repairs & Wiring*
- *Timer Installation for Shabbat*

منورا الکتریک

سرویس سریع و مطمئن و قابل اعتماد

- سیم کشی و تعمیرات منازل و شرکتها
- تعمیر و نصب پنکه های سقفی و لوستر
- نصب چراغهای اتوماتیک (timer) برای شبات

(516) 621-0907 - (917) 241-3385

25 Collige Ave., Roslyn Hts.

Yaghoubi - Land L.L.C.

At **Yaghoubi Land** we display a large collection of European 18th & 19th century silver, paintings, candle sticks, "boulle" furniture, tapestries etc.

Come visit us in our showroom.

Surely you will find an antique piece with which to enrich your home decoration.

از نمایشگاه آنتیک «یعقوبی لند» دیدن نمائید.

قطعه های آنتیک اروپائی از قرن ۱۸ و ۱۹

شامل نقره آلات، تابلوهای نقاشی، شمعدان، مبلمان، تاپستری

خانه خود را با قطعه های ارزشمند آنتیک بیارائید.

David Yaghoubi

Phone: (201) 867-9200
1 (800) 666-8870
Fax: (201) 392-8882

100 Park Plaza Drive
Suite 305 S
Secaucus, N.J. 07094, U.S.A.

تبریکات

تهیه و تنظیم از: النا حاجی بای

מזל טוב

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت تولد:

اویگیل حنا، دختر نورسیده کارولین و آلبرت هزقیا
دانیلا، دختر نورسیده ناتالی و بیژن حکیمی
تالیا، دختر نورسیده هنگامه و حمید شریفی آزاد
جاشوآ، پسر نورسیده کاتی و رامین عبرانی
جاشوآ، پسر نورسیده مارینا و ژرژ دیلمانی
دیوید، پسر نورسیده دالیا و ساموئل لولوئی
ادم، پسر نورسیده النا و دانی لاویان
یوسف الیاهو، پسر نورسیده نازلی و روبرت زر
اریئل، پسر نورسیده ناتالی و بیژن حکیمی
ایلان یوسف، پسر نورسیده مژده و مهران بصلی
اریک شیمعون، پسر نورسیده کارول و بهنام رکنی

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت نامزدی:

دافنا نعمتی و نیسان زرووابلی
دورینا حکیمیان و اریئل کلاتی
سندی حکیمی و دیوید بنی لیوی
نیلوفر حکیمی و شهرام زرنیقیان
سپیده حکیمی و آلفرد روبنی
لیمور هوری و نیسان حکیمیان
دافنا نسیمی و ادوارد کردوانی
شیوا حکیمی و مارتین حکیمیان
کاترین نسیمی و بنی نامدار
دانیلا کرملی و روی گامال
لئا بیچوپان و شلومو روبن

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت ازدواج:

سپیده و الی نامدار
سپیده و دانیل کورن
شیلا و آلبرت علیشاهیان
میریام و هرتصل حکیمی
لیلا و ایزاک سیمخایوف
ژاسمین و سامی لیویان
باربارا و آلن کاشی نژاد
ریچل و فرزاد دیلمانیان
نوریت و نوعم عامیت (ایسرائل)
تانیا دیلمانی و دیوید جدیان

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت برمیتصوای:

جرمی، پسر لیزا و شموئل نیکفرجام
ایوان، پسر مهشید و کامبیز حکیمی
ادم، پسر لیندا و دیوید بصلئلی
بنجامین، پسر جودی و ابی یاشار سلیمانی

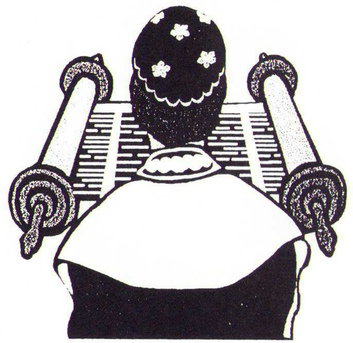

تبریکات صمیممانه ما بمناسبت بت میتصوای:

کندی، دختر نیلی و افرائیم امین اف
شریل، دختر روزالین و فریدون عزیز
میشل، دختر وردا و منصور بنی لیوی
نیکل، دختر لیندا و مهرداد بنی لیوی
لیندا، دختر گیتی و الیاس بن زکریا
جودیت، دختر اورلی و میشل دیلمانی
تانیا، دختر نورا و مارلون عبرانی
آماندا، دختر ویولت و موزس حاجی بای
لیلی، دختر مهری و ادموند حکیم
شرلی، دختر مهشید و ژوزف حکیمی
وانسا، دختر شهلا و چنگیز حکیمی
مونیک، دختر فریبا و خسرو حکیمیان
کلودیا یافا، دختر فریبا و آلن لیویان
ساریت، دختر دیانا و یوسف لیوی
نابیلا، دختر بلکا و شهرام لیویان
برندا، دختر لیندا و کمال لیویان
تانیا، دختر یوخود و مردخای مرادی
ناتالی، دختر دوریس و موریس نادری
جنیفر، دختر شولا و فرخ نامدار
دیانا، دختر سیپورا و یونس نسیمی
تریسی، دختر سهیلا و پرویز نسیمیان
جکی، دختر ژوزفین و میشل نیکفرجام
میشل، دختر ژانت و بهروز سبزواری
جنیفر، دختر مهین و موسی زر
ایلین، دختر سابرینا و دیوید زرووابلی
پولین، دختر آزیتا و یوسف زرووابلی

دکتر بریوهای هارونی

Robert B. Harooni, M.D. F.A.C.G.

متخصص بیماریهای جهاز هاضمه
و اندوسکوپی دستگاه گوارش

- زخم معده و اثنی‌عشر
- ورم معده و روده
- خونریزیهای معده و روده
- بیماریهای کبد وکیسه صفرا
- پولیپ وسرطان معده و روده
- پیشگیری از سرطان روده

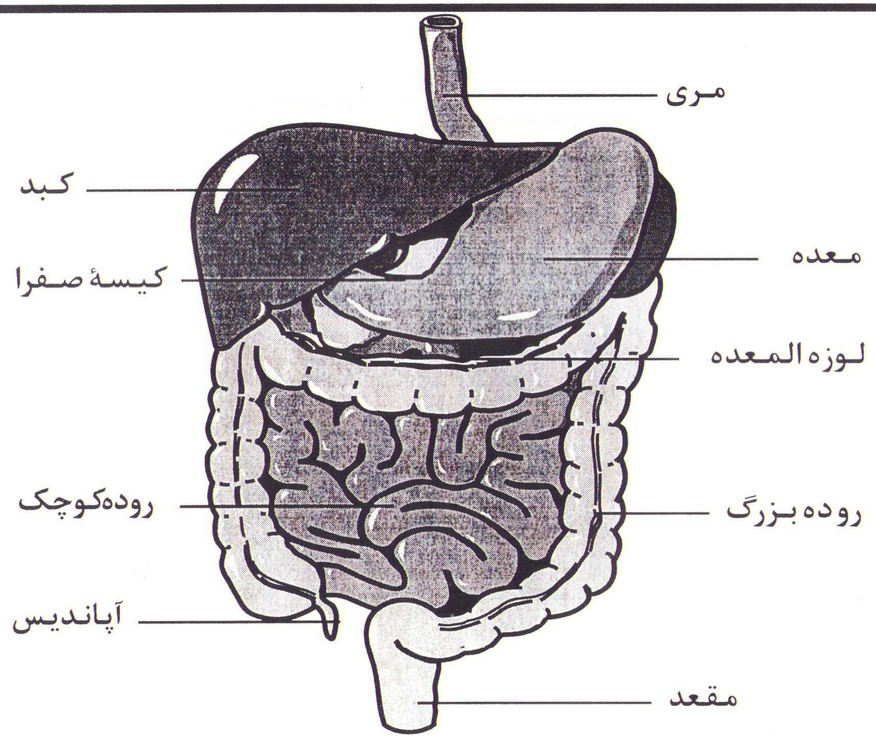

پذیرایی با تعیین وقت قبلی

55 - 16 Main St., Flushing N.Y. 11355

718 461 61 61

THE NEW YORK HOSPITAL
MEDICAL CENTER OF QUEENS

اخبار جامعه

سفر برمیتصواها به ایسرائل

معمولا" برنامه های موفق فورا" دائمی می شوند. برنامه برمیتصوای جماعتی ۱۴ براخا از جوانان ما نیز که دومین سال برگزاری این برمیتصوای جماعتی در ایسرائل بود نیز با موفقیت شایانی روبرو شد. جمعا" ۸۵ تن در این برنامه شرکت کرده بودند.

در تاریخ ۳۰ جون ۱۹۹۷، ۱۴ تن از جوانان ما که ۱۳ تن آنها از نیویورک و یک نفر از ایسرائل بودند، در پای دیوار کتل در یروشالیم مراسم برمیتصوای خود را انجام دادند. این مراسم با حضور دوستان و فامیلهای این برمیتصواها که با ۳ اتوبوس از تل آویو به یروشالیم آمده بودند برگزار شد.

پس از این مراسم، این گروه ۵۰۰ نفره همگی به مهمانی بزرگی که به این مناسبت در هتل "Holiday Inn" در یروشالیم گرفته شده بود پیوستند و به رقص و پایکوبی پرداختند. غیر از ۱۵۰ تا ۲۰۰ نفری که از نیویورک به ایسرائل آمده بودند، بیش از ۳۰۰ تن نیز از مشهدی های ایسرائل باضافه گروهی از افراد متشخص دولتی از جمله آقای «مشه کتساو» معاون نخست وزیر و وزیر جهانگردی ایسرائل و آقای «معیر عزری» کنسول سابق ایسرائل در ایران حضور داشتند.

پس از یک هفته گردش در یروشالیم، این گروه برای ۳ روز به ایلات رفتند و سپس هفته آخر خود را در تل آویو گذراندند.

یکی از جالبترین نکات این سفر، ملاقات با پرزیدنت «عزر وایزمن» بود که توسط آقای آقاجان نسیمی ترتیب داده شده بود.

این برمیتصوا مانند سال گذشته موفق بود و کلیه برمیتصواها با خاطرات خوش زیادی به نیویورک بازگشتند.

مگیلا بدینوسیله به ۱۴ تن پسران برمیتصوا و والدین و خانواده هایشان تبریک گفته و برایشان آرزوی سلامتی و موفقیت می نماید.

این گروه عبارت بودند از:

الیوت اهران اف، دانیل بصلئلی، ادم بصلئلی، شان بهنام، جکی حکیمیان، نیکی حکیمیان، جوردن کرمیلی، جیکوب کاشانیان، جوئی کاشی ملاک، بنی لیویان، ناتان لیویان، ربرت نامدار، یهودا یعکوبی و جاناتان زبولانی.

کمپ تابستانی در دانشگاه «ادلفای»

همه ساله جوانان و نوجوانان بی صبرانه منتظر فرارسیدن تابستان می باشند؛ ولی با رسیدن تابستان متوجه میشوند که به اندازه کافی سرگرمی برای یک روز کامل ندارند. سئوال اینست که چه باید کرد؟!

تابستان امسال یکی از اعضای جامعه ما، خانم ژیلا هزقیان، برنامه ای ترتیب دادند که به والدین این کودکان و نوجوانان کمک بزرگی کرد. خانم هزقیان، کمپی برای مدت ۶ هفته در دانشگاه «ادلفای» ترتیب دادند که برنامه های متنوعی را عرضه میکرد. این برنامه ها شامل تنیس، بسکتبال، فوتبال آمریکائی، والیبال، شنا و فوتبال اروپائی بود. دو اتوبوس هر روز کودکان را از منازلشان در «گریت نک» و «منهست» سوار میکرد و بعد از ظهر به خانه هایشان بر میگرداند. پیتزا «رویا» در گریت نک نیز مسئول تأمین نهار آنها بود.

بین ۴۷ تا ۸۲ کودک بین سنین ۷ الی ۱۳ ساله هر هفته در این برنامه شرکت میکردند. ۹ تن از جوانان ۱۵ تا ۱۷ ساله بعنوان سرپرست انتخاب شدند تا این کودکان را ۵ روز در هفته برای مدت ۶ هفته مشغول نگاه دارند. این برنامه به این کودکان امکان آشنا شدن با یکدیگر و ملاقات کودکان سنین مختلف را داد. کلیه والدین و کودکان معتقد بودند که این برنامه موفق، با نظم و ترتیب بسیار خوبی اجرا شد.

مگیلا بدینوسیله از زحمات خانم ژیلا هزقیان برای این برنامه تشکر کرده و امیدواریم که سایر اعضای جامعه نیز با پیشقدم شدن و برپا کردن اینچنین برنامه هائی باعث شادی و سرگرمی فرزندان جامعه شوند.

جوان مشهدی برای نیویورک مدال طلا میگیرد

شری کردوانی دختر خانم و آقای دیوید کردوانی در مسابقات بسکتبال بازی های «مکابی جوانان» برنده مدال طلا شد. این بازیهای بین المللی که توسط کمپانی کوکاکولا حمایت میشود، همه ساله در نقاط مختلف برگزار میگردند و امسال از تاریخ ۱۸ آگوست تا ۲۲ آگوست در «هارتفورد کنتیکات» انجام گرفت.

تیم شری کردوانی که به نمایندگی از طرف نیویورک در این بازی ها شرکت کرده بود، در شش بازی اول بدون باخت پیروز شد. این تیم ابتدا در بازی بسیار نزدیکی از تیم بوستون برنده شده و سپس با شکست تیمهای «مترو وست» و نیوجرسی به بازیهای نیمه نهائی و سپس به بازی نهائی رسید. در بازی نهائی با شکست تیم کانادا به مقام قهرمانی و مدال طلا نائل گردید. در این بازی ها شری بیش از ۱۰۰ امتیاز برای تیم خود کسب کرد و "MVP" (باارزش ترین بازیکن) مسابقات شناخته شد.

شری کردوانی از سن ۱۰ سالگی شروع به بازی بسکتبال کرد. او توسط مربی تیم بسکتبال مدرسه «نورت شور» کشف شد و جوانترین بازیکنی است که تاکنون در تاریخ این مدرسه به تیم بسکتبال پیوسته است. در طی سه سال تحصیل در مدرسه نورت شور، شری ۲ بار قهرمانی منطقه ای را از آن مدرسه خود ساخت و یکبار نیز به قهرمانی تیم های بسکتبال یشیواها در یک سری بازی های بدون باخت نائل آمد.

ذکر این موفقیت ها در روزنامه های متعددی از جمله «لانگ آیلند نیوزدی» و «گریت نک رکورد» و «ناسو کانتی هرالد تریبیون» درج شده است.

در سال گذشته شری پس از فارغ التحصیل شدن از مدرسه نورت شور به مدرسه «ناسو کانتی هیبرو آکادمی» رفت و امیدوار است که تیم مدرسه جدید خود را نیز به مقام قهرمانی برساند. یکسال پیش این امر برای اعضای تیم جدیدش یک رویا بود ولی امروز به استعداد او کاملا" ایمان آورده اند.

گردانندگان مگیلا این موفقیت بزرگ شری را به او و خانواده اش تبریک میگویند و امیدواریم که سایر جوانان نیز بخصوص دخترها در ورزشهای مختلف بطور جدی تری وارد شوند.

انتخابات کمیته جوانان

انتخابات کمیته جوانان در ماه نوامبر برگزار میگردد. ما بدنبال جوانانی هستیم که بتوانند برنامه های کمیته جوانان را سرپرستی کرده و در نشریات کمیته جوانان همکاری نمایند. برای کاندید شدن و یا کاندیدا کردن، لطفا" پیشنهادات خود را با فکس شماره (516) 829-2822 و یا E-Mail ارسال نمائید: MYCny@aol.com

سازمان «اِش هتورا»

کمیته میراث و مذهب کمیته جوانان یک سخنرانی از طرف سازمان «اش هتورا» ترتیب داده است. مبحث و هدف این سخنرانی اینست که نشان دهد رابطه ای بین احساس گناه و یهودیت وجود ندارد. این برنامه برای پائیز در نظر گرفته شده است. جزئیات این برنامه از طریق هخودش باطلاع عموم خواهد رسید.

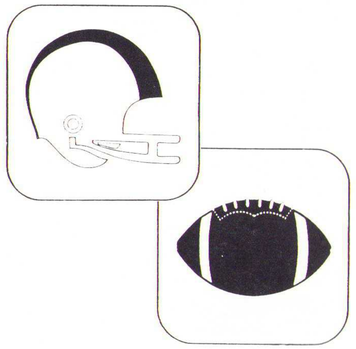

تماشای مسابقات فوتبال (NFL) در ساختمان ۱۳۰ استیم بوت

کمیته جوانان فصل جدید مسابقات فوتبال را با تهیه و نصب آنتن مخصوص تلویزیون آغاز میکند. کمیته جوانان با نصب این آنتن مخصوص و تهیه تلویزیونهای مختلف، تسهیلاتی برای تماشای این مسابقات در ساختمان ۱۳۰ استیم بوت رود برای یکشنبه و دوشنبه شبها تدارک دیده است. برای ورودیه و استفاده از این تلویزیونها که همراه با پذیرائی مختصر میباشد مبلغ جزئی در نظر گرفته شده است. در اینجا از انجمن مرکزی برای اجازه استفاده از این ساختمان تشکر مینمائیم.

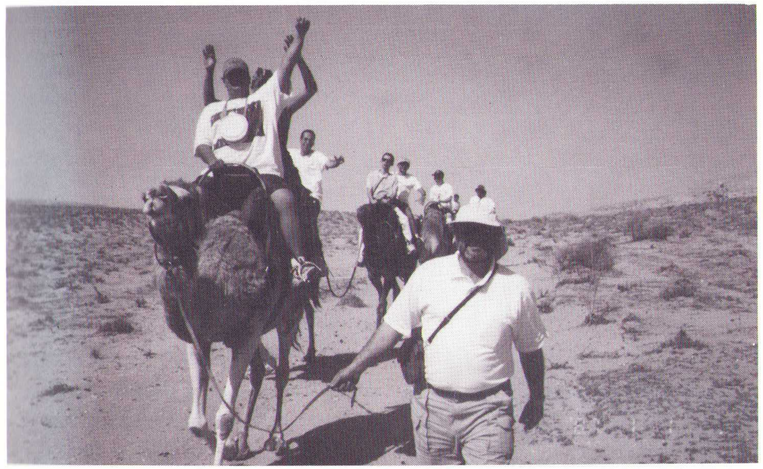

مراسم فارغ التحصیلی

از: دکتر فرخ دیلمانیان

مراسم سنتی فارغ التحصیلی دانشجویان دبیرستانها و دانشگاهها در جامعه امسال در روز یکشنبه ۲۲ جون در ساعت یک بعد از ظهر در سالن نمایشهای دبیرستان گریت نک جنوبی (Great Neck South High School) برگزار گردید. با وجود اینکه امسال تعداد فارغ التحصیلان دبیرستانها از سالهای قبل به اندازه محسوسی کمتر بود، باز تعداد شرکت کنندگان در برنامه بالغ به ۵۰۰ نفر بود. طبق معمول، اجرای برنامه با خانم شیلا رحمانان و مدیریت تهیه برنامه با آقای مارتین بصلی بود و آقای ادوارد نسیمی از طرف انجمن مرکزی به فارغ التحصیلان تهنیت گفتند.

امسال برای اولین بار در بین مهمانان تعدادی از سیاستمداران محلی نیز شرکت کردند. این عده عبارت بودند از قاضیان محلی آقایان واینبرگ و فابیو و نماینده محلی آقای پولاک، نماینده گریت نک در کنگره ایالتی نیویورک آقای دیناپولی و شهردار نورت همپستد خانم نیوبرگ. در خوش آمد آقای هوشنگ نعمت زاده از کمکهای ایشان به جامعه ما تشکر کردند. سپس خانم نیوبرگ به نمایندگی از مهمانان خارجی به فارغ التحصیلان تهنیت گفته و ایشان را تشویق کردند که در مسیر زندگی روح شجاعت را حفظ کنند. در ضمن برنامه دسته گلی از طرف کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی به خانم نیوبرگ اهداء شد. سپس دعای خیر دانشجویان توسط آقای موتی کهنیم برگزار گردید.

سخنران میهمان این برنامه آقای منصور کریم زاده متخصص در رشته کامپیوتر بودند. آقای کریم زاده و همکارانشان در شرکت کامپیوتری خود در لندن اخیرا" موفقیت های شایانی در رشته ایجاد کاردهای بانکی بنام Smart Cards کسب کرده اند که باعث تحول در متد استفاده از بانکها شده است.

طبق معمول این مراسم، هدایای فارغ التحصیلان توسط نمایندگان انجمن مرکزی، کنیساها و سایر سازمانهای جامعه، و همچنین توسط اشخاص خیّری که به برنامه بورسهای تحصیلی این کمیته کمک شخصی کرده اند داده شد. آقای «دیناپولی» به هر یک از فارغ التحصیلان دانشگاه ها گواهی تحسینی از طرف کنگره ایالتی نیویورک اهداء کردند. ضمن گزارشی در مورد بورسهای تحصیلی اعلام گردید که در سال قبل ۴۰ هزار دلار بورس به دانشجویان جامعه اهداء شده است، و مبلغ کل موجودی در ۸ بورس دائمی این کمیته بیش از ۱۶۰ هزار دلار میباشد. لیست فارغ التحصیلان امسال همراه با گزارش مالی بورسهای تحصیلی در این شماره مگیلا چاپ میشود.

طبق سنت دیگر این برنامه، امسال نیز یکی دیگر از افراد جامعه که عملا" به توسعه تحصیلات در جامعه کمک کرده است به جامعه معرفی شدند. ایشان خانم پروانه شفیع زاده همسر مرحوم حکمت اله و مادر دکتر فرشاد شفیع زاده بودند. دکتر شفیع زاده امسال دوره تخصصی خود را در رشته جراحی از مرکز طبی مونته فیوری وابسطه به مدرسه طب آلبرت اینشتین بپایان رسانیده و تخصص دوم خود را در رشته «مجاری ادرار» در همان مرکز شروع میکند. دکتر شفیع زاده از زحمات بیدریغ و پشتیبانی خستگی ناپذیر مادر خود در طول تحصیلات خود تشکر کردند و خانم شفیع زاده از مشاهده نتایج تحصیلات فرزند خود احساس شادمانی کردند. دسته گلی توسط دکتر یونس شفیعیان به خانم شفیع زاده هدیه گردید.

در ضمن برنامه قطعاتی با پیانو توسط بیتا فولادی، شارلین لیوی و هومن یقوتیل نواخته شد.

کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی بار دیگر از تهیه کنندگان این برنامه، خانم شیلا رحمانان، آقای مارتین بصلی و همچنین خانم بهناز دیلمانیان، آقای مهران اعتصامی، دوشیزه مالیندا حکیمیان، آقای ریموند حکیمیان، دوشیزه شیوا حکیمیان، دوشیزه تانیا ایجادی، آقای فرشاد نامدار، ودوشیزه تیغانی رحمانان تشکر میکند.

گزارش کمیته جوانان

از: سایمون نسیمی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

«اینترنت» و کمیته جوانان

کمیته جوانان دائما" در حال تکمیل اخبار و اطلاعات مربوط به کمیته جوانان در «اینترنت» میباشد. لطفا" عکسها و اطلاعات خود را به دفتر کمیته جوانان ارسال فرمائید.

سفر ایسرائل

تابستان امسال بیش از ۴۵ تن از جوانان جامعه ما در دو گروه جداگانه دختران و پسران، توسط کمیته جوانان به ایسرائل مسافرت کردند. سفر ایسرائل یکی از بهترین برنامه های کمیته جوانان در ده سال گذشته بوده است. در طی این مسافرت، جوانان از سرتاسر ایسرائل دیدن کرده و با سرزمین خودمان آشنا میشوند. در این سفر نقاط حساس نظامی و اماکن تاریخی دوران جنگ به جوانان نشان داده میشود تا آنها نیز با از جان گذشتگی های سربازان ایسرائل و آنهائی که برای حمایت از سرزمینمان می جنگند آشنا شوند.

شرکت کنندگان از ارتفاعات گولان گرفته تا دریاچه کینرت و «برشبا» و ایلات دیدن میکنند. جوانان همچنین هنگامیکه از یروشالیم و «صفاد» نیز دیدن میکنند با روحانیت و ریشه های مذهبی ما بیشتر آشنا میشوند.

تجربه نشان داده که پس از این مسافرت، حس صیونیزم و یهودیت در این جوانان تقویت شده و خاطرات این مسافرت تا آخر عمر برایشان باقی خواهد ماند.

این سفر کمیته جوانان همه ساله در دو هفته اول جولای صورت میگیرد. ثبت نام برای این مسافرت در ماه ژانویه میباشد.

کمیته جوانان بدینوسیله از سرپرستان امسال این مسافرت آقای فرامرز لیویئیم، آقای افشین حکیمیان و خانم و آقای مهران اعتصامی تشکر و سپاسگزاری مینماید. همچنین از آقای آقاجان نسیمی و خانواده شان بخاطر حمایت همیشگی ایشان از این برنامه جوانان سپاسگزاری می نمائیم.

صدمین ماه نشریه هخودش

ماه سپتامبر صدمین ماه انتشار ماهنامه و تقویم هخودش، انتشارات کمیته جوانان بود. اولین شماره این ماهنامه در ماه جون ۱۹۸۹ انتشار یافت و ۱۰۰ ماه پس از آن این ماهنامه را بر درها و دیوارهای منازل جامعه مشهدی مشاهده میکنیم.

علاوه بر تاریخ جشن های ازدواج و خوشی های دیگر و همچنین ساعات روشن کردن شمع و آغاز و پایان شبات و تعطیلات یهودی، کمیته جوانان و سایر سازمانهای جامعه برنامه های خود را از طریق این نشریه به اطلاع عموم میرسانند.

امروز به غیر از تقویم هخودش و مقالات مربوطه، ضمیمه «ایسرائل تودی» (Israel Today) جامعه را از اخبار ایسرائل مطلع میسازد. علاوه بر این هر چند وقت ضمیمه دیگری بنام «ماه یهودی» (The Jewish Month) اطلاعاتی در مورد تعطیلات یهودی و امور مذهبی در اختیار جامعه قرار میدهد.

کمیته جوانان از کلیه اعضای قبلی و فعلی این ماهنامه که تاکنون داوطلبانه با این نشریه همکاری کرده اند تشکر مینماید.

لازم به یادآوری است که ماهنامه «هخودش» فقط توسط جوانان خودمان و بطور داوطلبانه چاپ میشود. پیشنهادات خود را از ما دریغ نفرمائید.

«باربکیو» مسابقات «سافتبال»

در روز یکشنبه ۱۷ آگوست کمیته جوانان پیک نیک و باربکیوی سالانه خود را در پارک کینگزپوینت برگزار کرد. در این برنامه بیش از ۲۰۰ نفر از جوانان شرکت کردند. در این روز ۴ تیم برای قهرمانی «سافتبال» با یکدیگر رقابت کردند. به برندگان این مسابقات بلیط کنسرت و یا برنامه های ورزشی دیگری اهداء شد.

کلوب فرهنگی

در روز چهارشنبه ۲۰ آگوست کلوب فرهنگی کمیته جوانان یک گروه ۴۰ نفره را برای دیدن نمایشنامه کمدی «تشییع جنازه مادر بزرگ سیلویا» به سالن تآتر برد. این نمایشنامه در باره تشییع جنازه یهودی و عکس العمل خانواده مرحوم نسبت به فوت مادربزرگشان بود. نکته جالب این نمایشنامه شرکت تماشاگران در خود نمایشنامه بود که گروه جوانان ما با علاقه زیادی در آن سهم داشتند. کمیته جوانان از خانم تینا نامدار برای زحماتشان برای ترتیب دادن این برنامه تشکر مینماید.

CELEBRATE LIFE
at
Grandma Sylvia's
FUNERAL
You'll Eat a Little, Cry a
Little & Laugh A Lot!

سفر «گریت ادونچر»

در تاریخ ۱۳ آگوست کلوب جوانان مشهدی هفتمین برنامه سالیانه خود را به پارک «گریت ادونچر» برگزار کرد. امسال بیش از ۱۰۰ جوان در این برنامه شرکت کردند. در این سفر کوتاه در اتوبوس از شرکت کنندگان پذیرائی بعمل آمد.

همچنین لازم میدانیم از سرپرستانی که این گروه را همراهی کردند تشکر نمائیم.

کلاس کمکهای اولیه

کمیته بهداشت و سلامتی کمیته جوانان باطلاع همگان میرساند که کلاس دیگری برای تعلیم کمکهای اولیه ترتیب داده است. این کلاس که (BLS) نام دارد، شامل همه گونه کمکهای اضطراری به کودکان و بزرگسالان میباشد. این کلاس را به کلیه والدین نوزادان توصیه میکنیم. تاریخ این کلاس که در دفتر کمیته جوانان برگزار میگردد در نشریه بعدی هخودش باطلاع عموم رسانیده خواهد شد. برای اطلاعات و رزرو جا با آقای نوید حکیمیان تماس حاصل فرمائید.

گزارش انجمن مرکزی

از: ادوارد نسیمی
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

۱- کنیسای موقت تابستانی

برای رفع مسئله ازدحام در کنیساها، بخصوص در ماههای جولای و و آگوست انجمن مرکزی همراه با سازمان مشهدی جوئیش گریت نک، در سالن اجتماعات آکادمی کشتیرانی در گریت نک، بمدت شش هفته کنیسای موقت شبات ترتیب دادند.

این سالن مجهز و آراسته بدون هیچگونه مخارجی در اختیار جامعه ما قرار گرفت و بعضی شبات ها پذیرای حدود ۹۰۰ براخا از افراد جامعه ما شد که بعضی از آنها نمیتوانستند مرتبا" در مینیانها شرکت کنند. فضای دلپذیر سالن همراه با کمک های جوانان داوطلب باعث شد مراسم نیایش دلنشین و خوشایندی برای جامعه فراهم شود. انجمن مرکزی وظیفه خود میداند از مسئولین آکادمی کشتیرانی و همه داوطلبان این پروژه صمیمانه تشکر کند.

۲- گزارش پیشرفت کنیسا

ساختمان مجموعه مشهدی جوئیش سنتر

بخوبی پیشرفت کرده است اما متأسفانه بعلت تأخیر در تحویل بعضی مصالح ساختمانی، بنظر میرسد افتتاح مجموعه تا چند هفته بعد از روش هشانا به تأخیر افتد. در محل پارکینگ مشهدی جوئیش سنتر واقع در استیم بوت رود چادری نصب میگردد تا برای تعلیای ایام روش هشانا - کیپور مورد استفاده قرار گیرد.

۳- ساختمان شماره ۱۳۰ استیم بوت

نقشه نوسازی ساختمان ۱۳۰ استیم بوت و تبدیل آن به یک مجموعه فرهنگی - آموزشی به شهرداری تسلیم شده است. اولین جلسه بررسی برای تاریخ ۹ اکتبر پیش بینی شده بود.

فهرست مطالب

مقاله	صفحه	مقاله	صفحه	مقاله	صفحه
سرمقاله: صیونیست بودن	۱	اخبار ایسرائل	۱۲	مسافرت تابستانی به ایسرائل	۳۲
گزارش انجمن مرکزی	۲	صیونیزم از دیدگاهی دیگر	۱۵	قطعاتی منتخب از پیرقه آووت مشهدی ها -	۳۴
گزارش کمیته جوانان	۴	از گوشه و کنار	۱۸	ما میدونیم کی هستیم؟	۳۶
مراسم فارغ التحصیلی	۷	هنگام عمل	۲۳	اوضاع و احوال اقتصاد کشور	۳۸
اخبار جامعه	۸	اروشلیم: شهر سه هزار ساله	۲۴	پانورآمای قرن	۳۹
تبریکات	۱۰	شما و مگیلا	۲۹	عطر شکوفه ها	۴۲

شرح عکس های روی جلد:

- شرکت کنندگان در برنامه سفر تابستانی کمیته جوانان به ایسرائل، جولای ۱۹۹۷

۴- تشکیل شورای مذهبی:

شورای مذهبی جامعه طبق مندرجات اساسنامه، با شرکت نمایندگان کنیساها و انجمن مرکزی تشکیل شد. وظیفه شورای مذهبی آنست که سازمانهای جامعه را در امور مذهبی راهنمائی کند و سنت های مذهبی ما را حفظ نماید.

نمایندگان شورای مذهبی از این قرارند:

ربای الیاهو بن حییم، آقایان نسیم بصلیان، آقاجان نسیمی، نعمت اله لیویان، ابراهیم عزیز، صادق لیوی، موتی کهنیم، ربای شلومو شوپ، و لورنس لیویان.

۵- آمادگی برای افتتاح ساختمان

ضمن ملاقاتهای پیاپی میان اعضای انجمن مرکزی با اعضای مشهدی جوئیش گریت نک چند مسئله مهم مربوط به گشایش مجموعه مشهدی جوئیش سنتر مطرح شد که از جمله آنها روش تعیین چادر کنیسا و مسئله پارکینگ بود.

پس از مباحثات فراوان و راهنمائی شورای مذهبی، انجمن مرکزی تصمیم گرفت که بهترین راه برای حفظ سنن مذهبی جامعه با در نظر گرفتن محدودیت های قانونی محل آنست که دیوار حایل میان محوطه پارکینگ و کنیسا ساخته شود و محوطه پارکینگ باز بماند. تا هنگامیکه این طرح تکمیل نشده و باجرا درنیامده است، از کلیه همکیشان تقاضا میکنیم برای حفظ شئون مذهبی و یگانگی جامعه با ما همکاری نمایند.

۶- جلسه عمومی برای مدرسه

در تاریخ ۱۰ آگوست یک جلسه عمومی از طرف انجمن مرکزی برگزار شد تا گزارش مبسوطی که کمیته مدرسه تهیه کرده بود در آن مطرح شود. نکات بسیاری نسبت به این پروژه ابراز گردید و ایده هائی عنوان شد. انجمن مرکزی در جلسات آینده خود در این زمینه به بحث خواهد پرداخت و جامعه محترم را از نتیجه آن با خبر خواهد نمود.

۷- تشکر

بدینوسیله انجمن مرکزی از کسانی که در طول تابستان در پروژه مینیان آکادمی کشتیرانی و دفتر انجمن مرکزی داوطلبانه همکاری نموده اند صمیمانه سپاسگزاری مینماید.

مگیلا
Megillah מגילה

مگیلا نشریه ای است غیر انتفاعی از انتشارات:

کمیته جوانان مشهدی

وابسته به سازمان یهودیان متحد مشهدی آمریکا

آدرس مکاتباتی:

Mashadi Youth Committee
91 Cutter Mill Rd., Great Neck, NY 11021
Phone: (516) 829-3443, Fax: (516) 829-2822

همکاران بترتیب حروف الفبا:

سردبیران:
مهران اعتصامی، یوسف داودزاده،
میشل دیلمانی، بهروز دیلمانیان،
ناتاشا نسیمی

نویسندگان همکار:
حشمت بصلی، دکتر فرخ دیلمانیان،
برنارد لیوی، یعقوب مردخائی، ویدا نبویان

طرح و تنظیم:
روبرت مردخا

مدیریت:
بهناز دیلمانیان
ناتاشا نسیمی

ضمیمه Viewpoints:
کارکنان: دبی حکیمیان، پیام حکیمی

لیست پستی آبونمان:
شیوا و شهاب اعتصامی

تبلیغات: بهناز دیلمانیان

امور مالی: کامی کلاتی

سایر همکاران:
ایوا اعتصامی، تالیا دیلمانیان، فرشاد رحمانان،
جاسمین زر، ناتاشا زر، لئون عبرانی،
لوید عبرانی، شرلی کاشی ملاک

نمایندگان کمیته فرعی مگیلا:
آوا بصلئلی، دبی حکیمیان

مگیلا برای تأمین قسمتی از مخارج خود آگهی دریافت میکند. مگیلا مسئولیت صحت کشروت مؤسسه های آگهی دهنده را بعهده نمیگیرد.

چاپ در ایالات متحده آمریکا

REGENCY DESIGN STUDIO

FULL SERVICE REMODELING & DESIGN SHOWROOM

تحت نظارت مهندس آرشیتکت لوئی حکیمیان و برادران

خدمات و محصولاتی که توسط این شرکت ارائه میگردد:

آشپزخانه
حمام
کابینت
مرمر
گرانیت
سرامیک
بلوک شیشه‌ای
روکش سنگی آشپزخانه و حمام
میز مرمر
شومینه مرمر
لوازم دستشویی و آشپزخانه
لوازم برقی
نوسازی و خانه سازی

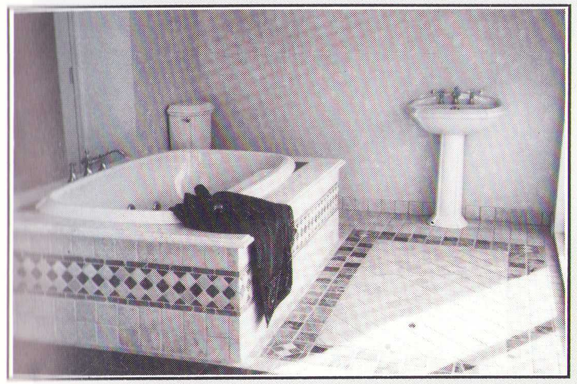

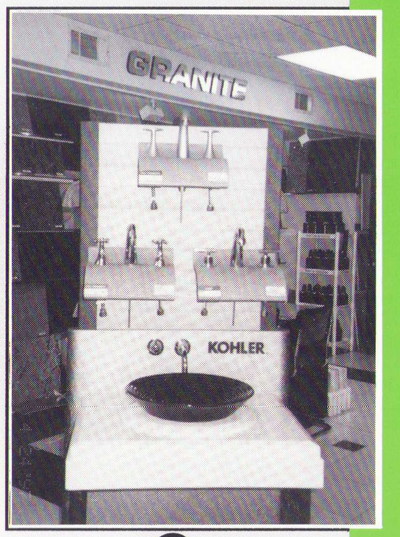

SPECTACULAR THREE-STORY BUILDING SHOWROOM
(Filled with all your remodeling needs)

400 Northern Blvd.
Great Neck, NY 11021

Distributors of:
Tile by PROCELANOSA VENIS
DISTINCTIVE EUROPEAN CERAMIC TILE

Tel: (516) 466 - 5400
Fax: (516) 466 - 6069

سرمقاله

صیونیست بودن

از : مهران اعتصامی (ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

یکی از قدیمی ترین خاطراتم از زمانی است که کمتر از ۵ سال داشتم. تابستان سال ۱۹۶۹ بود و آمریکائی ها با پروژه آپولو اولین انسان را روی کره ماه نشانده بودند. چیزی بخاطرم است که اولین فیلم های راه رفتن روی کره ماه را در تلویزیون سیاه و سفیدمان تماشا میکردیم. یادم می آید که برادرهای بزرگترم یک شب من را دست انداخته بودند و میگفتند که اگر خوب به کره ماه نگاه کنم گردش سفینه آپولو را بدور آن می بینم؛ من هم با دقت زیاد به کره ماه نگاه میکردم ولی هیچ چیزی دور آن نمی دیدم.

البته من کوچکتر از آن بودم که اهمیت و سختی فرستادن انسان به کره ماه را درک کنم. ولی بهرجهت اتفاق های این دوره تأثیر زیادی در فکر جوان من گذاشتند. این تأثیر شاید بخاطر این بود که هیجان و افتخار اطرافیانم را حس میکردم؛ فهمیده بودم که نشستن روی کره ماه موفقیت بسیار مهمی برای بشر است و بدین ترتیب وجد و سرور و افتخار مردم را در کسب این موفقیت بیشتر درک میکردم.

وقایع دو سال قبل از جریان نشستن روی کره ماه را نیز که در ماه جون ۱۹۶۷ اتفاق افتاد کاملا" بخاطر دارم. با وجودیکه این وقایع ربطی به نشستن روی کره ماه نداشتند، ولی من همیشه این دو واقعه را به هم مربوط دانسته و برای سالها فکر میکردم که هر دو در یک زمان اتفاق افتاده اند. شاید بخاطر این بود که عینا" همان احساس شادی و افتخار را در اطرافیانم حس میکردم. فامیل من بینهایت از وقایع این دوره در افتخار بودند. کشور ایسرائل در ۶ روز، چهار همسایه عرب خود را در جنگ شکست داده بود. همان همسایگانی که برای ماهها آمادگی خود را برای نابودی کشور ایسرائل و راندن یهودیان به دریا به جهانیان شعار میدادند و به آن می بالیدند. احساسی که از تماشای بزرگسالان هنگام گوش دادن به گزارش های جنگ شش روزه در رادیو تهران به من دست داده بود غیر قابل توصیف است.

بنظر میرسد که در آن زمان کشور ایسرائل خیلی بیشتر افکار یهودیان را احاطه کرده بود و همه میدانستند که آینده قوم یهود به نتیجه جنگ بستگی دارد. هیچکس بقای کشور ایسرائل را مسلم نمیدانست. کشور ایسرائل قبلا" هم شکست خورده بود و برای دو هزار سال پابرجا نبود. چطور میشد انتظار داشت که بعد از این تجدید حیات کوتاه دوباره شکست سر راه ایسرائل قرار نگیرد؟

از آن زمان به بعد، ایسرائل و صیونیزم نقش مهمی در زندگی من بازی کرده اند. شاید عده ای بگویند که من کوچکتر از آن بودم که امروز خودم را صیونیست آن دوره قلمداد کنم. ولی آیا واقعا" صیونیزم چیست؟ آیا اعتقاد به اینکه قوم یهود ملتی است و سزاوار سرزمینی از خود است صیونیزم نمیباشد؟ شاید من چیزی راجع به جغرافیا و سیاست نمیدانستم ولی هر کودکی میتواند هویت ملی و افتخار ناسیونالیستی را درک کند.

جنگ روز کیپور سال ۱۹۷۳ را بخوبی بخاطر دارم. دوباره ما همه به رادیوها و تلویزیون ها برای شنیدن اخبار جنگ میخکوب شده بودیم ولی این بار اخبار خیلی خوشایند نبود. چیزی نمانده بود که در این جنگ شکست بخوریم. ایسرائل بالاخره بر دشمنان خود غلبه کرد ولی این جنگ به قیمت زیاد و با تضعیف روحیه ایسرائلی ها به پایان رسید. یادم می آید که سال بعد برای دیدن ورزشکاران ایسرائلی که در بازیهای المپیک آسیائی در تهران مسابقه میدادند به استادیوم رفتیم. این اولین باری بود که پرچم ایسرائل را در تهران در احتزاز میدیدم که احساس بسیار خوبی به من دست میداد. احساس میکردم که پرچم شخصی من در احتزاز است و وجود من است که مورد تقدیر قرار میگیرد. یادم می آید که چقدر گریه کردم وقتی که تیم فوتبال ایسرائل در مسابقه فینال، یک بر هیچ به تیم ایران باخت؛ یک بازیکن ایسرائلی تنها گل این بازی را به دروازه خودشان وارد کرد!

بعدها صیونیزم همیشه قسمت مهمی از زندگی من باقی ماند. در دانشگاه به سازمان دانشجویان صیونیست گرویدم. در تظاهرات زیادی، چه در حمایت از یهودیان روسیه و چه علیه نمایندگان PLO و یا لوئی فراخان که برای سخنرانی به مدرسه می آمدند شرکت کردم. صیونیست های تندرو را برای سخنرانی به مدرسه می آوردیم و در روز یوم هشوآ همگی ماگن داویدهای زرد روی لباس خود نصب میکردیم و با آن سر کلاس میرفتیم. تا امروز هر مقاله ای را که راجع به ایسرائل در جراید می بینم بی اختیار مطالعه میکنم. من حالا در نیویورک زندگی میکنم و امریکائی هستم ولی میدانم که در وهله اول یهودی هستم. این فقط نمایانگر مذهب من نیست بلکه هویت ملی من را نیز مشخص میکند.

صد سال قبل در شهر بازل در سویس، یهودیان نهضت تازه ای را بنام صیونیزم آغاز کردند. تحت رهبری تئودور هرتصل، اولین کنگره صیونیست ایجاد کشوری مستقل و قانونی را در فلسطین، که تا آن زمان قسمتی از امپراطوری عثمانی بود، برای یهودیان هدف اصلی خود قرار داد. من امروز در دورانی زندگی میکنم که ما مجددا" از خود کشوری داریم و این را مدیون آن عده صیونیست هستیم. بخاطر این عده صیونیست است که بعد از دو هزار سال امروز هر کودک یهودی که متولد میشود از خود صاحب کشوری است.

اگرچه تئودور هرتصل اولین شخصی بود که یهودیان را بدور هم جمع کرد و نهضت سیاسی صیونیزم را آغاز نمود، ولی او اولین شخص صیونیست جهان نبود و صیونیست های بسیاری قبل از او وجود داشتند. سالها قبل از اینکه هرتصل کتاب «کشور یهود» را بنویسد و اولین کنگره صیونیست را تأسیس کند، الیعزر بن یهودا به فلسطین مهاجرت کرده بود. بن یهودا در سال ۱۸۸۰ مینویسد: *«... درست است که کشور یهود درگذشته، ولی این یک مرگ طبیعی نبوده است. برخلاف ملت روم که برای همیشه از میان رفته، مرگ کشور یهود مرگ پیری و فرسودگی نبوده است. کشور یهود دوبار به قتل رسیده و این قتل ها هر دو بار در اوج زیبائی او و در کمال شادابی جوانی اش انجام شده است. همانطوریکه ملت یهود بعد از تبعید اول دوباره حیات یافت و به درجات روحانی بالاتر و پیشرفت های مادی بیشتری نائل گردید، این بار هم مجددا" سربلند خواهد شد و از دوران قبل از تبعید دوم نیز به درجات بالاتری صعود خواهد نمود. امروز شاید ما مثل مردگانیم ولی فردا مطمئنا" زنده خواهیم شد؛ امروز شاید ما در سرزمین اجنبی هستیم ولی فردا در زمین پدرانمان زندگی خواهیم کرد. امروز شاید به زبانهای خارجی صحبت میکنیم ولی فردا به زبان عبری صحبت خواهیم کرد...»*

یهودیان با پشتکار زیاد استقلال خود را کسب کرده اند و با فداکاری و جانفشانی سرزمین پدران خود را مجددا" زنده کرده اند. به زبان عبری تجدید حیات بخشیده اند و شجاع ترین سربازان را برای دفاع از سرزمین خود پرورش داده اند. موفقیت های این قوم در پنجاه سال گذشته چیزی کمتر از یک معجزه نبوده است. چقدر خوشبخت است آن کودکی که میداند از کجا آمده است و میداند که به اینچنین ملتی وابسته است؛ و چقدر بدبخت است کسی که تاریخ خود را فراموش کرده و هویت خود را از دست داده است. چقدر نادان و ابله است کودکی که برکات ایسرائل را نیاموخته است و چقدر احمق است یهودی که پرچم کشورش را بی حرمت میکند.

من میدانم که کاری برای ایسرائل و صیونیزم انجام نداده ام ولی میدانم که صیونیزم برای من چه کرده است. صیونیزم از بچگی به من هویت بخشیده و منبع افتخار من بوده است. بله، حتی یک کودک هم میتواند صیونیست بودن را بیاموزد.

مگیلا

מגילה Megillah

نشریه کمیته جوانان مشهدی
سال سیزدهم، شماره ۵۸
تیشری ۵۷۵۸، اکتبر ۱۹۹۷